

Είναι ο Ιησούς Θεός; Η Βίβλος Λέει: ΟΧΙ

[Ελληνικά – Greek – يوناني]

Σαμπίρ Αλί

Μετάφραση :

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)
& Ρηγάλος Κωνσταντίνος

Επιμέλεια : Τσεκούρα Βίβιαν & Άχμαντ Αλ-’Αμίρ

2013 - 1435

IslamHouse.com

هل عيسى عليه السلام إله؟ الإنجيل يجيب: لا
« باللغة اليونانية »

شبير علي

ترجمة: المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية
& ريجالوس كونستادينوس
مراجعة: أحمد الأمير & تساكورا فيفيان

2013 - 1435

IslamHouse.com

*Είναι ο
Ιησούς Θεός;
Η Βίβλος
Λέει: ΟΧΙ*

*Στο Όνομα του Αλλάχ, του Αρ-Ραχμάν (Πάντελεήμονα), του
Αρ-Ραχίμ (Πολυεύσπλαχτου)*

Σχετικά με το συγγραφέα:

Ο Σαμπίρ Αλί είναι διευθυντής του Διεθνούς Κέντρου Ισλαμικής Πληροφόρησης και Ντά'ουα, με έδρα το Τορόντο του Καναδά. Μετανάστευσε από την Γουιάνα, τη γενέτειρά του το 1978 και προχώρησε στην απόκτηση των απαραίτητων ικανοτήτων για την παρουσίαση ενός περιεκτικού μηνύματος του Ισλάμ στους ανθρώπους όλων των πίστεων, καθώς και στους απίστευτους. Συγκεκριμένα, η ακαδημαϊκή γνώση της Βίβλου σε συνδυασμό με μια ευχάριστη προσέγγιση διαλόγων και συζητήσεων του χάρισαν τη νίκη σε πολλές δημόσιες αναμετρήσεις. Έχει εκπροσωπήσει το Ισλάμ σε διάφορους διαλόγους, συζητήσεις και δημόσιες διαλέξεις στην Αγγλία, τον Καναδά, τις Η.Π.Α. και τη Γουιάνα. Διατηρεί δύο ραδιοφωνικές εκπομπές που εκπέμπουν έξω από το Τορόντο και το Έντμοντον. Σπουδάζει δια αλληλογραφίας στο Πανεπιστήμιο Laurentian του Sudbury. Ταξιδεύει διαρκώς για να παραδώσει διαλέξεις για το Ισλάμ και τη συγκριτική θρησκευσιολογία σε διάφορα πανεπιστημιακά ιδρύματα.

*Είναι ο Ιησούς Θεός; Η Βίβλος λέει,
«Όχι»!*

Μέρος 1ο:

*Κανείς από τους Συγγραφείς της Βίβλου δεν
πίστευε πως ο Ιησούς είναι Θεός*

Και οι Χριστιανοί και οι Μουσουλμάνοι πιστεύουν στον Ιησού, τον αγαπούν και τον τιμούν. Διχάζονται, ωστόσο, σχετικά με το ερώτημα της θειότητάς του. Ευτυχώς αυτή η διαφορά μπορεί να διευθετηθεί αν αναφέρουμε το ερώτημα αυτό τόσο στη Βίβλο, όσο και στο Κοράνιο, καθώς και η Βίβλος και το Κοράνιο διδάσκουν πως ο Ιησούς δεν είναι Θεός.

Είναι ιδιαίτερα ξεκάθαρο σε όλους πως το Κοράνιο αρνείται τη θειότητα του Ιησού, άρα δεν χρειάζεται να ξοδέψουμε ιδιαίτερο χρόνο για να το εξηγήσουμε. Από την άλλη, πολλοί άνθρωποι παρεξηγούν τη Βίβλο· πιστεύουν πως η πίστη στον Ιησού ως Θεό είναι τόσο ευρέως διαδεδομένη που πρέπει να προέρχεται από τη Βίβλο. Σε αυτό και στα επόμενα έξι μηνύματα θα δείξουμε αρκετά πειστικά ότι η Βίβλος δεν διδάσκει κάτι τέτοιο. Η Βίβλος διδάσκει ξεκάθαρα

πως ο Ιησούς δεν είναι Θεός. Στη Βίβλο ο Θεός είναι πάντα διαφορετικός από τον Ιησού.

Ορισμένοι θα πουν ότι κάτι που είπε ο Ιησούς ή κάτι που έκανε κατά την παραμονή του στη γη αποδεικνύει πως είναι Θεός. Θα αποδείξουμε πως οι μαθητές του ποτέ δεν κατέληξαν στο συμπέρασμα πως ο Ιησούς είναι Θεός. Και πρόκειται για ανθρώπους που έζησαν και περπάτησαν δίπλα στον Ιησού και ήξεραν, άρα, από πρώτο χέρι τι είπε και τι έκανε. Επιπλέον, έχει ειπωθεί στις Πράξεις των Αποστόλων στη Βίβλο ότι το Άγιο Πνεύμα καθοδηγούσε τους μαθητές. Αν ο Ιησούς είναι Θεός, σίγουρα θα το γνώριζαν. Αλλά δεν το γνώριζαν. Εξακολουθούσαν να λατρεύουν τον έναν αληθινό Θεό που λατρευόταν από τον Αβραάμ, το Μωυσή και τον Ιησού (βλ. Πράξεις 3:13)

Όλοι οι συγγραφείς της Βίβλου πίστευαν πως ο Θεός δεν ήταν ο Ιησούς. Η ιδέα ότι ο Ιησούς είναι Θεός δεν αποτελούσε μέρος της Χριστιανικής πίστης μέχρι και μετά τη συγγραφή της Βίβλου, και πέρασαν πολλοί αιώνες εωσότου έγινε μέρος της πίστης των Χριστιανών.

Ο Ματθαίος, ο Μάρκος και ο Λουκάς, οι συγγραφείς των τριών πρώτων Ευαγγελίων, πίστευαν πως ο Ιησούς δεν ήταν Θεός (βλ. Κατά Μάρκον 10:18, Κατά Ματθαίον 19:17 και Κατά Λουκάν 18:19). Πίστευαν πως ήταν υιός του Θεού με την έννοια πως ήταν ενάρτεος άνθρωπος. Πολλοί άλλοι

αποκαλούνται επίσης υιοί του Θεού (Κατά Ματθαίον κεφ. 23, εδ. 1-9)

Ο Παύλος, που πιστεύεται πως είναι ο συγγραφέας δεκατριών ή δεκατεσσάρων επιστολών στη Βίβλο, πίστευε επίσης πως ο Ιησούς δεν είναι Θεός. Για τον Παύλο ο Θεός δημιούργησε πρώτα τον Ιησού, έπειτα χρησιμοποίησε τον Ιησού ως αντιπρόσωπο μέσω του οποίου θα δημιουργούσε την υπόλοιπη δημιουργία (βλ. Προς Κολοσσαείς (1:15), και 'Α Προς Κορινθίους (8:6)). Παρόμοιες ιδέες βρίσκουμε στις επιστολές προς τους Εβραίους καθώς και στο Ευαγγέλιο και τις Επιστολές του Ιωάννη που γράφηκαν εβδομήντα περίπου χρόνια μετά τον Ιησού. Σε όλα αυτά τα κείμενα, ωστόσο, ο Ιησούς παραμένει δημιούργημα του Θεού και υποτάσσεται συνεπώς για πάντα στο Θεό (βλ. 'Α Προς Κορινθίους (15:28)).

Τώρα, επειδή ο Παύλος, ο Ιωάννης και ο συγγραφέας της επιστολής προς τους Εβραίους πίστεψαν πως ο Ιησούς ήταν το πρώτο δημιούργημα του Θεού, μερικά από αυτά που έγραψαν δείχνουν ξεκάθαρα πως ο Ιησούς ήταν ένα πανίσχυρο ον που προϋπήρχε. Αυτό συχνά παρερμηνεύεται ώστε να σημαίνει πως ο Ιησούς πρέπει να ήταν Θεός. Αλλά το να πούμε πως ο Ιησούς ήταν Θεός είναι σαν να πηγαίνουμε ενάντια σε αυτά που έγραψαν οι ίδιοι οι συγγραφείς. Παρόλο που αυτοί οι συγγραφείς είχαν τη μεταγενέστερη αντίληψη πως ο Ιησούς ήταν σπουδαιότερος από όλα τα πλάσματα, πίστευαν ακόμη πως ήταν κατώτερος του Θεού. Μάλιστα ο Ιωάννης παραθέτει τον Ιησού να λέει: *«ο Πατέρας είναι*

μεγαλύτερός μου». (Κατά Ιωάννην 14:28). Και ο Παύλος αναφέρει πως η κεφαλή της γυναίκας είναι ο άνδρας, η κεφαλή κάθε άνδρα είναι ο Χριστός, η κεφαλή δε του Χριστού, είναι ο Θεός. (Α Προς Κορινθίους 11:3).

Συνεπώς, το να βρει κανείς κάτι σε αυτά τα κείμενα και να ισχυριστεί πως αυτά διδάσκουν ότι ο Ιησούς είναι Θεός είναι σαν να καταχράται και να παραφράζει αυτά που λένε οι συγγραφείς τους. Αυτά που έγραψαν θα πρέπει να κατανοούνται στα πλαίσια της πίστης τους ότι ο Ιησούς είναι δημιούργημα του Θεού όπως είχαν ήδη ξεκάθαρα αναφέρει.

Βλέπουμε, λοιπόν, ότι μερικοί από τους μετέπειτα συγγραφείς είχαν υψηλότερη αντίληψη για τον Ιησού, αλλά κανείς από τους συγγραφείς της Βίβλου δεν πίστευε πως ο Ιησούς είναι Θεός. Η Βίβλος διδάσκει ξεκάθαρα πως υπάρχει ένας μόνο αληθινός Θεός, αυτός που λάτρευε ο Ιησούς (βλ. Κατά Ιωάννην 17:3)

Στα επόμενα έξι μηνύματα θα ερευνήσουμε τη Βίβλο σε περισσότερο βάθος και θα ασχοληθούμε με τα εδάφια που παραφράζονται συχνότερα ως απόδειξη για τη θεϊότητα του Ιησού. Θα δείξουμε, με τη βοήθεια του Θεού πως αυτά δε σημαίνουν αυτό για το οποίο συχνά χρησιμοποιούνται για να αποδείξουν. Είθε ο Θεός να μας οδηγήσει όλους στην αλήθεια που οδηγεί στην αιώνια ζωή του Παραδείσου.

Μέρος 2^ο:

Αποδείξεις από τις Πράξεις των Αποστόλων

Ο Ιησούς πραγματοποίησε πολλά θαύματα και είπε αναμφίβολα πολλά υπέροχα πράγματα για τον εαυτό του. Μερικοί άνθρωποι χρησιμοποίησαν όσα είπε και έκανε ως απόδειξη για το ότι ήταν Θεός. Αλλά οι πρώτοι μαθητές του που έζησαν και περπάτησαν μαζί του, και ήταν αυτόπτες μάρτυρες των όσων είπε και έκανε, δεν έφτασαν ποτέ σε αυτό το συμπέρασμα. Οι Πράξεις των Αποστόλων στη Βίβλο αναφέρουν λεπτομερώς τη δραστηριότητα των μαθητών για μια περίοδο μεγαλύτερη από τριάντα χρόνια μετά την ανάληψη του Ιησού στον ουρανό. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου δεν ανέφεραν ποτέ τον Ιησού ως Θεό. Συνεχώς και με επιμονή χρησιμοποιούσαν τον τίτλο Θεός για να αναφερθούν σε κάποιο πρόσωπο διαφορετικό από τον Ιησού.

Ο Πέτρος σηκώθηκε με τους έντεκα μαθητές και απευθύνθηκε στο πλήθος λέγοντας: *«Άνδρες Ισραηλίτες, ακούστε τούτα τα λόγια: Ποιος ήταν ο Ιησούς ο Ναζωραίος σας το απέδειξε ο Θεός με τα θαύματα και τα καταπληκτικά έργα που έκανε μέσω αυτού ανάμεσά σας.»* Πράξεις 2:22. Συνεπώς ο Θεός, ήταν αυτός που πραγματοποιούσε αυτά τα θαύματα μέσω του Ιησού για να πείσει τους ανθρώπους πως ο

Ιησούς είχε τη στήριξη του Θεού. Ο Πέτρος δεν είδε τα θαύματα ως απόδειξη ότι ο Ιησούς ήταν Θεός.

Μάλιστα, ο τρόπος με τον οποίο ο Πέτρος αναφέρεται στο Θεό και στον Ιησού δείχνει ξεκάθαρα πως ο Ιησούς δεν είναι Θεός. Γιατί συνέχεια στρέφει τον τίτλο «Θεός» μακριά από τον Ιησού. Ας πάρουμε για παράδειγμα τις ακόλουθες αναφορές:

«Τούτον τον Ιησού ο Θεός τον ανέστησε...» (Πράξεις 2:32)

«ο Θεός έκανε Κύριο και Μεσσία, τούτον τον Ιησού.»
(Πράξεις 2:36)

Και στα δύο εδάφια ο τίτλος Θεός δεν αναφέρεται στον Ιησού. Γιατί; Αν όμως ο Ιησούς είναι Θεός!

Για τον Πέτρο ο Ιησούς ήταν δούλος για τον Θεό. Ο Πέτρος είπε: *«Έτσι ο Θεός φανέρωσε το δούλο Του τον Ιησού, ...»* (Πράξεις 3:26), όπου ο όρος δούλος αναφέρεται στον Ιησού.

Αυτό είναι ξεκάθαρο και από ένα προηγούμενο εδάφιο όπου ο Πέτρος δήλωσε: *«Ο Θεός τού Αβραάμ και τον Ισαάκ και του Ιακώβ, ο Θεός των πατέρων μας, έδειξε τη δόξα του Ιησού του δούλου του.»* (Πράξεις 3:13). Ο Πέτρος πρέπει να γνώριζε πως ο Αβραάμ, ο Ισαάκ και ο Ιάκωβος δε μίλησαν ποτέ για κάποιον Τριαδικό Θεό. Μιλούσαν πάντα για τον Ιεχωβά (Γιαχβέ) ως το μοναδικό Θεό. Εδώ, όπως και στο Κατά

Ματθαίον (12:18-20), ο Ιησούς είναι δούλος του Γιαχβέ. Ο Ματθαίος μας λέει πως ο Ιησούς ήταν ο ίδιος δούλος του Γιαχβέ στον οποίο γίνεται αναφορά στον Ησαΐα (42:1). Αν ο Ματθαίος και ο Πέτρος έχουν δίκιο, τότε ο Ιησούς δεν είναι ο Γιαχβέ αλλά ο δούλος του Γιαχβέ. Αυτό αποδεικνύει πως ο Ιησούς δεν είναι Θεός. Η Παλαιά Διαθήκη αναφέρει επανειλημμένα πως ο Γιαχβέ είναι ο μόνος Θεός (π.χ. Ησαΐας 45:5). Αν Γιαχβέ είναι το όνομα ενός τριαδικού Θεού, τότε ο Ιησούς αποκλείεται από τη Θεότητα, καθώς σε αυτήν την περίπτωση θα ήταν ο δούλος του τριαδικού Θεού. Αν από την άλλη, Γιαχβέ είναι το όνομα του Πατέρα μόνο, τότε μόνο ο Πατέρας είναι Θεός (εφόσον μόνο ο Γιαχβέ είναι Θεός) και ο Ιησούς δεν είναι Θεός. Όπως και να έχει ο Ιησούς δεν είναι Θεός. Ο Πέτρος και ο Ματθαίος είχαν και οι δύο δίκιο σ' αυτό.

Όλοι οι μαθητές του Ιησού διατηρούσαν αυτήν την πεποίθηση. Στις Πράξεις 4:24 λέγεται πως οι πιστοί προσευχήθηκαν στο Θεό λέγοντας: *«Κύριε, Εσύ είσαι ο Θεός, που δημιούργησες τον ουρανό και τη γη και τη θάλασσα, και όλα όσα είναι μέσα σ' αυτά.»* Και είναι ξεκάθαρο πως Αυτός στον οποίο προσεύχονταν δεν ήταν ο Ιησούς, καθώς δύο εδάφια πιο κάτω αναφέρονται στον Ιησού ως «στον άγιο δούλο¹ σου, τον Ιησού -αυτόν που έχρισες Μεσσία...» (Πράξεις 4:27)

¹ Σε αυτό, καθώς και σε άλλα εδάφια, στο πρωτότυπο κείμενο χρησιμοποιείται η λέξη «παις» (αιτ. παίδα), η οποία όπως θα εξηγήσουμε και παρακάτω έχει τη σημασία του δούλου (νεαρός

Αν ο Ιησούς ήταν Θεός, οι μαθητές του θα έπρεπε να το είχαν πει ξεκάθαρα. Αντίθετα, συνέχιζαν να κηρύττουν πως ο Ιησούς ήταν ο Μεσσίας του Θεού. Λέγεται στις Πράξεις *«Και καθημερινά, μέσα στο ναό και στα σπίτια, δεν σταματούσαν να διδάσκουν και να φέρνουν το χαρούμενο μήνυμα ότι ήρθε ο Μεσσίας, κι αυτός είναι ο Ιησούς.»* (Πράξεις 5:42). Ο Εβραϊκός τίτλος Μεσσίας (Χριστός στα ελληνικά) είναι τίτλος που απευθύνεται σε ανθρώπους. Σημαίνει «χρισμένος». Βλ. Ησαΐας 45:1, όπου ο Κύρος ο Πέρσης αποκαλείται ο Μεσσίας του Θεού.

Αν ο Ιησούς ήταν Θεός, γιατί οι μαθητές αναφέρονταν συνεχώς σ' αυτόν με τίτλους που αρμόζουν σε ανθρώπους όπως δούλος και Μεσσίας του Θεού, και χρησιμοποιούσαν με συνέπεια τον τίτλο Θεός για Αυτόν που έστειλε τον Ιησού;

Φοβόντουσαν τους ανθρώπους; Όχι! Κήρυτταν με θάρρος την αλήθεια χωρίς να φοβούνται ούτε τη φυλάκιση, ούτε το θάνατο. Όταν αντιμετώπιζαν αντίσταση από τις αρχές, ο Πέτρος έλεγε: *«Πιο πολύ πρέπει να υπακούμε στο Θεό παρά στους ανθρώπους. Ο Θεός των πατέρων μας ανέστησε τον Ιησού...»* (Πράξεις 5:29-30).

Στερούνταν Αγίου Πνεύματος; Όχι! Είχαν την υποστήριξη του Αγίου Πνεύματος (βλ. Πράξεις 2:4, 4:8, 5:32).

υπηρέτης σπιτιού) και όχι του υιού όπως συχνά πολλοί μεταφράζουν εσφαλμένα.

Δίδασκαν απλά όσα είχαν μάθει από τον Ιησού –πως ο Ιησούς δεν ήταν Θεός, αλλά αντίθετα δούλος του Θεού και Μεσσίας.

Το Κοράνιο επιβεβαιώνει πως ο Ιησούς ήταν ο Μεσσίας και πως ήταν δούλος του Θεού (Κοράνιο 3:45, 19:30).

Μέρος 3ο :

Ήταν ο Ιησούς Παντοδύναμος και Παντογνώστης;

Και οι Χριστιανοί και οι Μουσουλμάνοι συμφωνούν πως ο Θεός είναι Παντοδύναμος και Παντογνώστης.

Τα Ευαγγέλια δείχνουν πως ο Ιησούς δεν ήταν παντοδύναμος γιατί είχε κάποιους περιορισμούς. Ο Μάρκος μας λέει στο Ευαγγέλιό του ότι ο Ιησούς δεν μπορούσε να κάνει καμία ισχυρή εργασία στην γενέτειρά του (6:5-6). Ο Μάρκος μας λέει επίσης πως όταν ο Ιησούς προσπάθησε να θεραπεύσει κάποιον τυφλό άνδρα, ο άνδρας δεν θεραπεύτηκε μετά την πρώτη προσπάθεια, και ο Ιησούς χρειάστηκε να προσπαθήσει δεύτερη φορά (βλ. Κατά Μάρκον 8:22-26). Συνεπώς, παρόλο που έχουμε υπερβολική αγάπη και σεβασμό

για τον Ιησού, πρέπει να κατανοήσουμε πως δεν είναι ο Παντοδύναμος Θεός.

Το Ευαγγέλιο του Μάρκου αποκαλύπτει επίσης πως ο Ιησούς είχε περιορισμούς στη γνώση του. Στο Κατά Μάρκον (13:32) ο Ιησούς ανέφερε πως ο ίδιος δεν γνωρίζει πότε θα έρθει η Έσχατη Ημέρα, μα μόνο ο Πατέρας το ξέρει αυτό (βλ. επίσης Κατά Ματθαίον 24:36). Συνεπώς δεν μπορεί να είναι ο Παντογνώστης Θεός.

Ορισμένοι θα πουν πως ο Ιησούς γνώριζε πότε θα έρθει η Έσχατη Ημέρα αλλά επέλεξε να μην το πει. Αλλά αυτό περιπλέκει ακόμη περισσότερο τα πράγματα. Ο Ιησούς θα μπορούσε να πει ότι ξέρει αλλά ότι δεν επιθυμεί να το πει. Αντίθετα είπε πως δεν γνωρίζει. Πρέπει να τον πιστέψουμε. Ο Ιησούς ήταν άνθρωπος ειλικρινής.

Το Ευαγγέλιο του Λουκά αποκαλύπτει επίσης πως ο Ιησούς είχε περιορισμένη γνώση. Ο Λουκάς λέει πως ο Ιησούς προόδευσε σε σοφία (2:52). Στην Επιστολή προς τους Εβραίους (5:8) διαβάζουμε επίσης πως ο Ιησούς έμαθε υπακοή. Αλλά η γνώση του Θεού είναι πάντα τέλεια και ο Θεός δεν μαθαίνει καινούργια πράγματα. Ξέρει πάντα τα πάντα. Αν ο Ιησούς έμαθε κάτι νέο, αυτό αποδεικνύει πως δεν ήξερε τα πάντα πριν και άρα δεν ήταν Θεός. Μπορεί να έγινε Θεός αργότερα; Όχι! Γιατί υπάρχει μόνο ένας Θεός και είναι αιώνιος Θεός, χωρίς αρχή ή τέλος. (βλ. Ψαλμοί 90:2).

Μπορεί κανείς να πει πως ο Ιησούς ήταν Θεός αλλά πήρε τη μορφή ενός δούλου και έτσι περιορίστηκε. Αυτό θα σήμαινε πως ο Θεός άλλαξε. Αλλά ο Θεός δεν αλλάζει. Το είπε ο Ίδιος στον Εαυτό του στο Μαλαχία 3:6 *«Εγώ δεν μεταβάλλομαι», λέει ο Κύριος του σύμπαντος...»*.

Ο Ιησούς δεν ήταν ποτέ Θεός και ποτέ δε θα γίνει. Στη Βίβλο μόνο ο Γιαχβέ είναι Θεός και ο Γιαχβέ αναφέρει: *«πριν από μένα άλλος Θεός δεν υπήρξε ούτε ύστερα από μένα θα υπάρξει άλλος. Εγώ, μονάχα εγώ είμαι ο Κύριος...»* (Ησαΐας 43:10-11).

Ορισμένοι θα πουν πως ο Ιησούς είχε δύο φύσεις, ότι ήταν και άνθρωπος και Θεός ταυτόχρονα. Θα πουν πως οι περιορισμοί που αναφέραμε εδώ ανήκουν στην ανθρώπινη φύση του Ιησού, αλλά η Θεία φύση του παραμένει απεριόριστη. Προσέξτε πως η Βίβλος δεν επιβεβαιώνει ποτέ πως ο Ιησούς είχε δύο φύσεις. Πρόκειται για μια λύση απελπισίας που προσφέρθηκε από αυτούς που δεν επιθυμούν να πιστέψουν όσα ξεκάθαρα η Βίβλος λέει. Η σαφέστατη διδασκαλία της Βίβλου, όπως έχουμε δείξει, είναι ότι ο Ιησούς δεν ήταν Θεός.

Αυτή η λύση της διπλής φύσης περιπλέκει τα πράγματα ακόμα περισσότερο. Πάρε για παράδειγμα το παράδειγμα της συκιάς στα Ευαγγέλια (βλ. Κατά Μάρκον 11:12-25). Ο Μάρκος μας λέει τα εξής: *«(Ο Ιησούς) πείνασε. Και βλέποντας από μακριά μια συκιά να έχει φύλλα, ήρθε μη*

τυχόν βρει σ' αυτή κάτι· και μόλις ήρθε κοντά της, δεν βρήκε τίποτε, παρά μονάχα φύλλα· επειδή, δεν ήταν καιρός των σύκων» (Κατά Μάρκον 11:12-14).

Ο Ιησούς τότε καταράστηκε το δέντρο ώστε να μην ξαναφάει κανείς φρούτο από εκεί. Το δένδρο μαράθηκε από τη ρίζα μέχρι το επόμενο πρωί.

Τώρα, είναι ξεκάθαρο από αυτό το εδάφιο πως ο Ιησούς είχε πολλή δύναμη ώστε να καταραστεί το δένδρο και να το κάνει να μαραθεί από τη ρίζα. Είναι επίσης ξεκάθαρο πως ο Ιησούς είχε άγνοια για δύο πράγματα. Πρώτον, δε γνώριζε ότι το δένδρο δεν είχε καρπούς μέχρι που έφτασε σ' αυτό. Δεύτερον, δε γνώριζε πως δεν ήταν η κατάλληλη εποχή ώστε να περιμένει σύκα στα δένδρα.

Οι υποστηρικτές της θεωρίας της διπλής φύσης θα πρέπει να παραδεχθούν πως η δύναμη της κατάρας ήταν στη Θεία φύση του Ιησού. Θα πρέπει επίσης να παραδεχθούν πως η άγνοιά του ήταν εξαιτίας της ανθρώπινης φύσης του. Θα πρέπει έπειτα να καταλήξουν στο ότι η Θεία φύση ενήργησε κατά εντολή της άγνοιας, η οποία πήγαζε από την ανθρώπινη φύση. Αλλά ο Θεός δεν ενεργεί για κάτι που προέρχεται από άγνοια. Σίγουρα γνώριζε, όπως και ο Μάρκος γνώριζε, πως δεν ήταν η εποχή για σύκα, και πως όταν θα φτάσει η εποχή των σύκων αυτό το δένδρο θα παράσχει φρούτα για τα πλάσματα του Θεού. Γιατί ο Θεός να καταραστεί ένα καλό δένδρο που δημιούργησε; Κάποιοι θα θελήσουν να πιστέψουν πως το

δένδρο ήταν χωρίς καρπούς και άξιζε άρα να καταστραφεί. Αλλά αν ο Μάρκος είχε δίκιο, ο λόγος που το δένδρο δεν είχε φρούτα είναι *«επειδή, δεν ήταν καιρός των σύκων.»* (Κατά Μάρκον 12:13)

Αυτές οι αναφορές της Βίβλου δείχνουν ξεκάθαρα πως ο Ιησούς δεν ήταν ο Παντοδύναμος, ο Παντογνώστης Θεός. Αλλά υπάρχουν κι άλλα, πολλά περισσότερα. Συνεχίστε παρακαλώ το διάβασμα.

Μέρος 4^ο:

Διακηρύττουν οι διδασκαλίες της Βίβλου και του Κορανίου τη θειότητα του Ιησού;

Ορισμένοι θα πουν πως όλη αυτή η συζήτηση σχετικά με τη θειότητα του Ιησού είναι περιττή. Το πιο σημαντικό, λένε, είναι να αποδεχτείς τον Ιησού ως προσωπικό σωτήρα σου. Αντίθετα, οι συγγραφείς της Βίβλου τόνισαν πως, προκειμένου να σωθεί κανείς, είναι απαραίτητο να κατανοήσει ποιος ακριβώς είναι ο Θεός.

Αποτυχία κατανόησης αυτού σημαίνει παραβίαση της πρώτης και σημαντικότερης εντολής της Βίβλου. Αυτή η

εντολή τονίστηκε από τον Ιησού, ειρήνη σ' αυτόν, όταν ένας δάσκαλος του Νόμου του Μωυσή τον ρώτησε το εξής: *«Ποια εντολή είναι η πιο σημαντική;»*

Και ο Ιησούς απάντησε σ' αυτόν ότι: *«Η πιο σημαντική εντολή είναι: «Άκου Ισραήλ· ο Κύριος ο Θεός μας είναι ένας και μοναδικός Κύριος. Και να αγαπάς τον Κύριο τον Θεό σου με όλη την καρδιά σου, και με όλη την ψυχή σου, και με όλη τη διάνοιά σου, και με όλη τη δύναμή σου»* (Κατά Μάρκον 12:28-30). Παρατηρείστε ότι ο Ιησούς παρέθεσε την πρώτη εντολή από το βιβλίο του Δευτερονομίου, κεφ. 6, εδ. 4-5. Ο Ιησούς επιβεβαίωσε όχι μόνο ότι αυτή η εντολή είναι ακόμη έγκυρη, αλλά και ότι είναι επίσης η πιο σημαντική από όλες τις εντολές.

Αν ο Ιησούς πίστευε πως ο ίδιος είναι Θεός γιατί δεν το είπε; Αντίθετα τόνισε πως ο Γιαχβέ μόνο είναι Θεός. Ο άνδρας που ρώτησε τον Ιησού το κατάλαβε αυτό και αυτό που είπε στη συνέχεια καθιστά ξεκάθαρο πως ο Θεός δεν είναι ο Ιησούς, γιατί είπε στον Ιησού: *«Σωστά, Δάσκαλε, αληθινά είπες, ότι ένας είναι ο Θεός, και δεν υπάρχει άλλος εκτός απ' αυτόν.»* (Κατά Μάρκον 12:32)

Τώρα, αν ο Ιησούς ήταν Θεός θα το είχε πει αυτό στον άνδρα. Αντίθετα, άφησε τον άνδρα να αναφερθεί στο Θεό ως κάποιον άλλο όχι τον Ιησού, και έπειτα επιβεβαίωσε μάλιστα πως ο άνδρας μίλησε με σοφία (βλ. εδ. 34).

Αν ο Ιησούς γνώριζε πως ο Θεός είναι τριαδικός, γιατί λοιπόν δεν το είπε; Γιατί δεν είπε πως ο Θεός είναι ένας σε τρεις, ή τρεις σε έναν; Αντίθετα δήλωσε πως ο Θεός είναι ένας –τελεία. Ειλικρινείς μιμητές του Ιησού θα τον μιμηθούν σε αυτή τη δήλωση περί μοναδικότητας του Θεού. Δεν θα προσθέσουν τη λέξη τρεις όπου ο Ιησούς δεν την είπε ποτέ.

Εξαρτάται η σωτηρία από αυτή την εντολή; Ναι, λέει η Βίβλος! Ο Ιησούς το κατέστησε σαφές όταν ένας άλλος άνδρας τον πλησίασε για να μάθει από αυτόν (βλ. Κατά Μάρκον 10:17-30). Ο άνδρας έπεσε στα γόνατά του και είπε στον Ιησού: *«Δάσκαλε αγαθέ, τι να κάνω για να κληρονομήσω την αιώνια ζωή;»* *Και ο Ιησούς είπε σ' αυτόν: «Γιατί με λες αγαθό; Κανένας δεν είναι αγαθός, παρά μονάχα ένας, ο Θεός.»* (Κατά Μάρκον 10:18)

Λέγοντας αυτό, ο Ιησούς έκανε ξεκάθαρη διάκριση ανάμεσα στον εαυτό του και το Θεό. Προχώρησε ύστερα με την απάντηση στην ερώτηση του άνδρα σχετικά με το πώς να αποκτήσει σωτηρία. Είπε: *«Αλλά, αν θέλεις να μπεις μέσα στη ζωή, τήρησε τις εντολές.»* (Κατά Ματθαίον 19:17, Κατά Μάρκον 10:19).

Θυμηθείτε πως η πιο σημαντική από όλες τις εντολές σύμφωνα με τον Ιησού είναι να ξέρει κανείς πως ο Γιαχβέ είναι ο μόνος Θεός.

Ο Ιησούς το επισήμανε αυτό περισσότερο στο Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο. Στο κεφάλαιο (17:1) ο Ιησούς σήκωσε τα μάτια του στον ουρανό και προσευχήθηκε απευθυνόμενος στον Θεό ως Πατέρα. Έπειτα, στο εδάφιο 3 είπε στον Πατέρα: *«Και να ποια είναι η αιώνια ζωή: ν' αναγνωρίζουν οι άνθρωποι εσένα ως τον μόνον αληθινό Θεό, καθώς και εκείνον που έστειλες, τον Ιησού Χριστό»* (Κατά Ιωάννην 17:3).

Αυτό αποδεικνύει πέρα από κάθε αμφιβολία πως για να αποκτήσουν οι άνθρωποι αιώνια ζωή, πρέπει να γνωρίζουν πως αυτός στον οποίο προσευχόταν ο Ιησούς είναι ο μόνος αληθινός Θεός, και πρέπει να γνωρίζουν πως ο Ιησούς εστάλη από τον αληθινό Θεό.

Κάποιοι λένε πως ο Πατέρας είναι Θεός, ο Υιός είναι Θεός και το Άγιο Πνεύμα είναι Θεός. Αλλά ο Ιησούς είπε πως μόνο ο Πατέρας είναι ο αληθινός Θεός. Οι ειλικρινείς ακόλουθοι του Ιησού θα τον ακολουθήσουν και σ' αυτό. Ο Ιησούς είπε πως οι αληθινοί ακόλουθοι είναι αυτοί που εμμένουν στις διδασκαλίες του. *Είπε, «Αν εσείς αποδειχθείτε υπάκουοι στο λόγο μου, τότε θα είστε πραγματικά μαθητές μου»* (Κατά Ιωάννην 8:31). Η διδασκαλία του είναι πως οι άνθρωποι πρέπει να συνεχίσουν να τηρούν τις εντολές, ιδιαίτερα την πρώτη εντολή που τονίζει πως μόνο ο Γιαχβέ είναι Θεός, και ότι ο Γιαχβέ πρέπει να αγαπάται με όλη την καρδιά και τη δύναμή μας.

Αγαπάμε τον Ιησού, αλλά δεν πρέπει να τον αγαπάμε ως Θεό. Σήμερα πολλοί αγαπούν τον Ιησού περισσότερο από ό,τι αγαπούν το Θεό. Αυτό γιατί βλέπουν το Θεό ως εκδικητικό πρόσωπο που ήθελε να επιβάλει σ' αυτούς κάποια τιμωρία, και βλέπουν τον Ιησού ως το Σωτήρα που τους έσωσε από την οργή του Θεού. Ωστόσο, ο Γιαχβέ είναι ο μόνος Σωτήρας μας. Το είπε και ο Ίδιος (βλ. Ησαΐας 43:11, 45:21-22).

Το **Κοράνιο** επιβεβαιώνει την πρώτη εντολή και την απευθύνει σε όλη την ανθρωπότητα (βλ. 2:163). Και ο Θεός δηλώνει πως οι αληθινοί πιστοί Τον αγαπούν περισσότερο από οποιοδήποτε και οτιδήποτε άλλο (2:165).

Μέρος 5^ο:

Πίστευε ο Παύλος πως ο Ιησούς ήταν Θεός;

Πολλοί άνθρωποι χρησιμοποιούν όσα έγραψε ο Παύλος ως απόδειξη ότι ο Ιησούς είναι Θεός. Αλλά αυτό δεν είναι δίκαιο για τον Παύλο, καθώς ο Παύλος πίστευε ξεκάθαρα πως ο Ιησούς δεν είναι Θεός.

Στην πρώτη του Επιστολή προς τον Τιμόθεο, ο Παύλος γράφει: **«Σε εξορκίζω μπροστά στον Θεό και στον**

*Κύριο Ιησού Χριστό και στους *άγιους αγγέλους, να τα φυλάξεις τα παραπάνω...» (Α΄ Προς Τιμόθεον 5:21)*

Είναι ξεκάθαρο από αυτό πως ο όρος Θεός δεν αναφέρεται στον Ιησού Χριστό, αλλά σε κάποιον άλλο. Στο επόμενο κεφάλαιο, διακρίνει ξανά ανάμεσα στο Θεό και τον Ιησού όταν λέει:

«...ενώπιον του Θεού, που δίνει ζωή στα πάντα, και ενώπιον του Ιησού Χριστού, που μπροστά στον Πόντιο Πιλάτο έδωσε τη μαρτυρία της καλής ομολογίας.» (Α΄ Προς Τιμόθεον 6:13)

Ο Παύλος έπειτα συνέχισε να μιλά για *«να διατηρείς ακηλίδωτη και άψογη, την εντολή που σου έχει δωθεί, ώσπου να έρθει ο Κυριός μας Ιησούς Χριστός· αυτόν όταν θα έρθει ο καιρός, θα τον φανερώσει ο Θεός, ο μακάριος και μόνος εξουσιαστής, ο βασιλέας των βασιλέων και ο Κυρίαρχος των κυριάρχων.» (Α΄ Προς Τιμόθεον 6:14-15)*

Ο όρος Θεός αποστρέφεται ξανά εσκεμμένα από τον Ιησού.

Παρεμπιπτόντως, πολλοί άνθρωποι σκέφτονται ότι όταν ο Ιησούς αποκαλείται «Κύριος» στη Βίβλο, σημαίνει «Θεός». Αλλά στη Βίβλο αυτός ο τίτλος σημαίνει αφέντης ή διδάσκαλος και μπορεί να χρησιμοποιηθεί αναφερόμενος σε ανθρώπους (βλ. *«-όπως η Σάρρα, τα οποίας είστε πραγματικοί απόγονοι, ήταν υπάκουη στον Αβραάμ και τον*

αποκαλούσε «κύριο»-συμπεριφέρονταν με καλοσύνη και δε φοβούνταν τίποτα.», Α Επιστολή Πέτρου 3:6).

Αυτό που ωστόσο είναι πιο σημαντικό είναι να παρατηρήσουμε τι λέει στη συνέχεια ο Παύλος, καθώς αυτό θα καταργήσει κάθε υπόθεση πως ο Παύλος θεωρούσε τον Ιησού Θεό. Αυτό που λέει για το Θεό στο παρακάτω εδάφιο δείχνει ξεκάθαρα πως ο Ιησούς δεν είναι Θεός. Ο Παύλος λέει: *«Αυτόν όταν έρθει ο καιρός, θα τον φανερώσει ο Θεός, ο μακάριος και μόνος εξουσιαστής, ο Βασιλιάς των βασιλέων και ο Κυρίαρχος των κυριάρχων. Αυτός είναι ο μόνος αθάνατος και κατοικεί σε φως απρόσιτο. Κανένας από τους ανθρώπους ούτε τον είδε ούτε μπορεί να τον δει.»* (I Προς Τιμόθεο 6:15-16).

Ο Παύλος λέει πως μόνο ο Θεός είναι αθάνατος. Αθάνατος σημαίνει πως δεν πεθαίνει. Ελέγξτε οποιοδήποτε λεξικό. Τώρα, οποιοσδήποτε πιστεύει πως ο Ιησούς πέθανε, δεν μπορεί να πιστεύει πως ο Ιησούς είναι Θεός. Μια τέτοια αντίληψη θα ήταν ενάντια σε αυτά που είπε εδώ ο Παύλος. Επιπλέον, το να πούμε πως ο Θεός πέθανε συνιστά βλασφημία κατά του Θεού. Ποιος θα κυβερνούσε τον κόσμο αν ο Θεός πέθαινε; Ο Παύλος πίστευε πως ο Θεός δεν πεθαίνει.

Ο Παύλος είπε επίσης σε αυτό το χωρίο πως ο Θεός κατοικεί σε κάποιο απρόσιτο φως –πως κανείς δεν έχει δει το Θεό, ούτε μπορεί να τον δει. Ο Παύλος γνώριζε πως πολλές χιλιάδες άνθρωποι έχουν δει τον Ιησού. Και όμως ο Παύλος

μπορεί να πει πως κανείς δεν έχει δει το Θεό γιατί είναι σίγουρος πως ο Ιησούς δεν είναι Θεός.

Γι' αυτό ο Παύλος συνέχιζε να διδάσκει πως ο Ιησούς δεν ήταν Θεός, αλλά πως ήταν ο Μεσσίας του Θεού (βλ. Πράξεις 9:22, 18:5).

Όταν ήταν στην Αθήνα ο Παύλος μίλησε για το Θεό ως *«Είναι ο Θεός, που δημιούργησε τον κόσμο και όλα όσα υπάρχουν μέσα σ' αυτόν. Ως Κύριος του ουρανού και της γης, δεν κατοικεί σε χειροποίητους ναούς, ούτε υπηρετείται από χέρια ανθρώπινα σαν να 'χε ανάγκη από κάτι, αφού αυτός είναι που δίνει σε όλα ζωή και πνοή και τα πάντα. Δημιούργησε από έναν άνθρωπο όλα τα ένθη των ανθρώπων και τους εγκατέστηκε πάνω σε όλη τη γη, και όρισε πόσον καιρό θα υπάρχουν και μέσα σε ποια σύνορα θα κατοικούν. Θέλησε να ζητούν τον Κύριο, ίσως μπορέσουν να τον ψηλαφήσουν και να τον βρουν στο σκοτάδι· αν και δεν είναι μακριά από κάθε έναν από μας ξεχωριστά· για τον λόγο ότι, μέσα σ' αυτόν ζούμε και κινούμαστε και υπάρχομε· όπως και μερικοί από τους ποιητές σας είπαν: «Επειδή, και δικό του γένος είμαστε». Αφού, λοιπόν, είμαστε γένος τού Θεού, δεν πρέπει να νομίζουμε τον Θεό ότι είναι όμοιος με χρυσάφι ή ασήμι ή πέτρα, χαραγμένα με τέχνη και επινόηση ανθρώπου. Παραβλέποντας, λοιπόν, ο Θεός τούς καιρούς τής άγνοιας, παραγγέλλει τώρα σε όλους τούς ανθρώπους, οπουδήποτε και αν είναι, να μετανοούν· επειδή, προσδιόρισε ημέρα, κατά την οποία πρόκειται να κρίνει την οικουμένη με*

δικαιοσύνη, διαμέσου ενός άνδρα, που τον διόρισε, και έδωσε γι' αυτό βεβαίωση σε όλους, ανασταίνοντάς τον από τους νεκρούς.», έπειτα αναγνώρισε τον Ιησού ως «έναν άνδρα, που τον όρισε (ο Θεός)» (Πράξεις 17:24-31).

Προφανώς για τον Παύλο ο Ιησούς δεν ήταν Θεός, και θα έμενε κατάπληκτος αν έβλεπε πως τα κείμενά του χρησιμοποιούνται ως απόδειξη για το αντίθετο από αυτό που ο ίδιος πίστευε.

Ο Παύλος κατέθεσε ακόμη και στο δικαστήριο λέγοντας: *«Βέβαια, ομολογώ μπροστά σου τούτο: ότι ακολουθώ τη διδασκαλία που αυτοί αποκαλούν αίρεση, έτσι όμως λατρεύω μόνο το Θεό των προγόνων μας και πιστεύω σε όλα όσα είναι γραμμένα στο νόμο του Μωυσή και στα βιβλία των προφητών.»* (Πράξεις 24:14).

Και ο Ιησούς είναι ο δούλος αυτού του Θεού, καθώς διαβάζουμε στις Πράξεις, *«ο Θεός των πατέρων μας, έδειξε τη δόξα του Ιησού του δούλου Του.»* (Πράξεις 3:13).

Για τον Παύλο μόνο ο Πατέρας είναι Θεός. Ο Παύλος είπε πως υπάρχει *«ένας Θεός και Πατέρας όλων»* (Προς Εφεσίους 4:6). Ο Παύλος είπε ξανά, *«αλλά, για μας δεν υπάρχει παρά ένας Θεός, ο Πατέρας...και ένας Κύριος, ο Ιησούς Χριστός.»* (Επιστολή Α' Προς Κορινθίους 8:6).

Η επιστολή του Παύλου προς τους Φιλιπησίους κεφ. 2., εδ. 6-11 παρατίθεται συχνά ως απόδειξη ότι ο Ιησούς είναι

Θεός *«Να είναι, μάλιστα, σε σας το ίδιο φρόνημα, που ήταν και στον Ιησού Χριστό· ο οποίος ενώ υπήρχε σε μορφή Θεού, δεν νόμιζε αρπαγή το να είναι ίσα με τον Θεό· αλλά, κένωσε τον εαυτό του, παίρνοντας μορφή δούλου, αφού έγινε όμοιος με τους ανθρώπους· και, καθώς βρέθηκε κατά το σχήμα ως άνθρωπος, ταπείνωσε τον εαυτό του, γινόμενος υπάκουος μέχρι θανάτου, θανάτου μάλιστα σταυρού. Γι' αυτό, και ο Θεός τον υπερέψωσε, και του χάρισε όνομα, που είναι το όνομα πάνω από κάθε άλλο· ώστε στο όνομα του Ιησού να λυγίσει κάθε γόνατο επουρανίων και επιγείων και καταχθονίων· και κάθε γλώσσα να ομολογήσει ότι ο Ιησούς Χριστός είναι Κύριος, σε δόξα τού Πατέρα Θεού.»*. Αλλά το ίδιο χωρίο δείχνει πως ο Ιησούς δεν είναι Θεός. Αυτό το χωρίο πρέπει να συμφωνεί με τον Ησαΐα (45:22-24), όπου ο Θεός (Γιαχβέ) είπε πως κάθε γόνατο πρέπει να υποκλίνεται στο Γιαχβέ και κάθε γλώσσα να ομολογεί ότι η αρετή και η δύναμη ανήκουν μόνο στο Γιαχβέ *«Ρίξτε το βλέμμα σας σε μένα, και σωθείτε, όλα τα πέρατα της γης· επειδή, εγώ είμαι ο Θεός, και δεν υπάρχει άλλος. Ορκίστηκα στον εαυτό μου· ο λόγος βγήκε από το στόμα μου με δικαιοσύνη, και δεν θα επιστρέψει, ότι: Κάθε γόνατο θα λυγίσει σε μένα, κάθε γλώσσα θα ορκίζεται σε μένα. Βέβαια, θα πουν για μένα: Στον Κύριο είναι η δικαιοσύνη και η δύναμη· σ' αυτόν θα προσέλθουν, και θα ντροπιαστούν όλοι εκείνοι που οργίζονται εναντίον του.»* . Ο Παύλος γνώριζε αυτό το χωρίο γιατί το παρέθεσε στους Ρωμαίους (14:11) *«Εγώ ο ζωντανός Κύριος το λέω, πως όλοι θα με προσκυνήσουν κι όλοι οι λαοί θ' αναγνωρίσουν τη δόξα του θεού.»*. Γνωρίζοντας αυτό, ο

Παύλος ανέφερε, *«λογίζω τα γόνατά μου μπροστά στον Πατέρα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.»* (Προς Εφεσίους 3:14).

Η επιστολή προς τους Εβραίους (1:6) λέει πως οι άγγελοι του Θεού πρέπει να λατρεύουν τον Υιό. Αλλά αυτό το χωρίο βασίζεται στο Δευτερονόμιο (32:43), στην εκδοχή της μετάφρασης των Εβδομήκοντα της Παλαιάς Διαθήκης. Αυτή η φράση δεν μπορεί να βρεθεί στην Παλαιά Διαθήκη που χρησιμοποιείται σήμερα από τους Χριστιανούς, και η εκδοχή των Εβδομήκοντα δεν θεωρείται πια έγκυρη για τους Χριστιανούς. Ωστόσο, ακόμη και η έκδοση των Εβδομήκοντα δεν λέει να λατρεύουν τον Υιό. Λέει: «είθε οι Άγγελοι του Θεού να λατρεύουν το Θεό» (Γιαχβέ).

Η Βίβλος επιμένει πως μόνο ο Γιαχβέ πρέπει να λατρεύεται. Στο Δευτερονόμιο (6:13), διαβάζουμε, *«Να σέβεστε Τον Κύριο, το Θεό σας. Αυτόν να λατρεύετε και στ' ονομά του να ορκίζεστε.»*

Ο Ιησούς, ειρήνη σ' αυτόν, πίστευε σ' αυτό, γιατί το επεσήμανε στο Κατά Λουκάν (4:8) «Τον Κύριο το Θεό σου θα προσκυνάς και μόνο Αυτόν θα λατρεύεις.» Και ο Ιησούς έπεσε επίσης με το πρόσωπό του στη γη και λάτρευε το Θεό (βλ. Κατά Ματθαίον (26:39) *«Αφού απομακρύνθηκε λίγο, έπεσε με το πρόσωπο στη γη και προσευχόταν ...»*).

Ο Παύλος γνώριζε πως ο Ιησούς λάτρευε το Θεό (βλ. προς Εβραίους (5:7) «*Ο Χριστός κατά τη διάρκεια της επίγειας ζωής του, με δυνατές κραυγές και δάκρυα απηύθυνε προσευχές και ικεσίες στο Θεό...*») και ο Παύλος δίδαξε ότι ο Ιησούς θα παραμένει για πάντα υποταγμένος στο Θεό (βλ. I Προς Κορινθίους (15:28) «*όταν λοιπόν, θα υποταχθούν σε Αυτόν τα πάντα, τότε ο ίδιος ο υιός θα υποταχθεί σ' Αυτόν που έθεσε κάτω από την εξουσία του τα πάντα.*»).

Μέρος 6^ο:

Υπάρχουν στοιχεία στο Τέταρτο Ευαγγέλιο που να αρνούνται τη θειότητα του Ιησού;

Το Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο ολοκληρώθηκε στη σημερινή μορφή του εβδομήντα περίπου χρόνια αφού ο Ιησούς ανήλθε στον ουρανού. Αυτό το Ευαγγέλιο στην τελική του μορφή λέει ένα ακόμη πράγμα για τον Ιησού που ήταν άγνωστο στα προηγούμενα τρία Ευαγγέλια –ότι ο Ιησούς ήταν ο Λόγος του Θεού. Ο Ιωάννης εννοεί ότι ο Ιησούς ήταν εκπρόσωπος του Θεού μέσω του οποίου ο Θεός δημιούργησε όλα τα άλλα. Αυτό συχνά παρερμηνεύεται ώστε να σημαίνει πως ο Ιησούς ήταν ο ίδιος ο Θεός. Αλλά ο Ιωάννης έλεγε, όπως είχε ήδη πει ο Παύλος, ότι ο Ιησούς ήταν το πρώτο

δημιούργημα του Θεού. Στο Βιβλίο της Αποκάλυψης στη Βίβλο, βρίσκουμε πως ο Ιησούς είναι *«η αρχή τής δημιουργίας τού Θεού»* (Αποκάλυψη 3:14, βλέπε επίσης I Προς Κορινθίους 8:6 και Προς Κολοσσαείς 1:15).

Όποιος ισχυρίζεται πως ο Λόγος του Θεού είναι ξεχωριστό πρόσωπο από το Θεό, πρέπει επίσης να παραδέχεται πως ο Λόγος είχε δημιουργηθεί, καθώς ο Λόγος μιλά στη Βίβλο λέγοντας: *«Ο Κύριος με δημιούργησε πριν απ' τα έργα του από πολύ παλιά. Δημιουργήθηκα πριν από τους αιώνες, αρχή αρχή, προτού υπάρξει η γη.»* (Παροιμίες 8:22-23).

Αυτό το Ευαγγέλιο, ωστόσο, διδάσκει ξεκάθαρα πως ο Ιησούς δεν είναι Θεός. Αν δεν συνέχιζε αυτή τη διδασκαλία, τότε θα ερχόταν σε αντίφαση με τα υπόλοιπα τρία Ευαγγέλια, καθώς επίσης και με τις επιστολές του Παύλου, που δηλώνουν ξεκάθαρα πως ο Ιησούς δεν είναι Θεός.

Βρίσκουμε εδώ πως ο Ιησούς δεν ήταν ίσος με τον Πατέρα, καθώς ο Ιησούς είπε: *«ο Πατέρας είναι ανώτερος από μένα.»* (Κατά Ιωάννην 14:28). Οι άνθρωποι συχνά ξεχνούν αυτό και λένε πως ο Ιησούς είναι ίσος με τον Πατέρα. Ποιον πρέπει να πιστέψουμε –τον Ιησού ή τους ανθρώπους;

Οι Μουσουλμάνοι και οι Χριστιανοί συμφωνούν πως ο Θεός είναι αυθύπαρκτος. Αυτό σημαίνει πως δεν αντλεί την ύπαρξή του από κανέναν. Ωστόσο ο Ιωάννης μας λέει πως η

ύπαρξη του Ιησού προκαλείται από τον Πατέρα. Ο Ιησούς λέει σε αυτό το Ευαγγέλιο: *«ο Πατέρας η πηγή της ζωής, με έστειλε και εγώ ζω εξαιτίας Του.»* (Κατά Ιωάννην 6:57).

Ο Ιωάννης μας λέει πως ο Ιησούς δεν έχει ο ίδιος καμία δικαιοδοσία όταν παραθέτει τον Ιησού να λέει: *«Εγώ δεν μπορώ τίποτε να κάνω από μόνος μου»* (Κατά Ιωάννην 5:30). Αυτό συμφωνεί με όσα μαθαίνουμε σχετικά με τον Ιησού από τα άλλα Ευαγγέλια. Στο Κατά Μάρκον, για παράδειγμα, μαθαίνουμε πως ο Ιησούς πραγματοποιούσε θαύματα με μια δύναμη που ήταν στα πλαίσια ελέγχου του. Αυτό είναι ιδιαίτερα ξεκάθαρο από ένα περιστατικό κατά το οποίο μια γυναίκα θεραπεύεται από την ανίατη αιμορραγία της. Η γυναίκα ήρθε από πίσω του και άγγιξε το μανδύα του και αμέσως θεραπεύτηκε. Αλλά ο Ιησούς δεν είχε ιδέα για το ποιος τον άγγιξε. Ο Μάρκος περιγράφει τις πράξεις του Ιησού ως εξής: *«Κι αμέσως, ο Ιησούς, όταν κατάλαβε μέσα του τη δύναμη που είχε βγει απ' αυτόν, αφού στράφηκε μέσα στο πλήθος, είπε: Ποιος άγγιξε τα ιμάτιά μου;»* (Κατά Μάρκον 5:30).

Οι μαθητές του δεν μπορούσαν να παράσχουν κάποια ικανοποιητική απάντηση, οπότε ο Μάρκος μας λέει: *«Και κοίταζε ολόγυρα για να δει εκείνη που τον είχε αγγίξει.»* (Κατά Μάρκον 5:32).

Αυτό δείχνει πως η δύναμη που είχε θεραπεύσει τη γυναίκα δεν ανήκε στον έλεγχο του Ιησού. Γνώριζε πως η

δύναμη είχε βγει από αυτόν αλλά δε γνώριζε που πήγε. Κάποιος άλλος έπρεπε να οδηγήσει τη δύναμη αυτή προς τη γυναίκα που χρειαζόταν να θεραπευτεί. Ο Θεός ήταν αυτός ο άλλος. Δεν προκαλεί έκπληξη άρα το γεγονός ότι στις Πράξεις των Αποστόλων διαβάζουμε πως ο Θεός έκανε τα θαύματα μέσω του Ιησού (Πράξεις 2:22 *«...**Ποιος ήταν ο Ιησούς σας το απέδειξε ο Θεός με τα θαύματα και τα καταπληκτικά έργα που έκανε μέσω αυτού ανάμεσά σας.**»*). Ο Θεός έκανε εκπληκτικά θαύματα και μέσω άλλων, αλλά αυτό δεν τους καθιστά Θεούς (βλ. Πράξεις 19:11 *«**Ο Θεός έκαμνε με τα χέρια του Παύλου θαύματα όχι συνηθισμένα.**»*). Γιατί, λοιπόν, θεωρείται ο Ιησούς Θεός;

Ακόμη και όταν ο Ιησούς ανέστησε το φίλο του Λάζαρο από τους νεκρούς, έπρεπε να ρωτήσει γι' αυτό το Θεό. Η αδερφή του Λαζάρου, η Μάρθα το γνώριζε αυτό, γιατί είπε στον Ιησού: *«**όμως, και τώρα ξέρω ότι, όσα ζητήσεις από τον Θεό, ο Θεός θα σου τα δώσει**»* (Κατά Ιωάννην 11:22).

Η Μάρθα γνώριζε πως ο Ιησούς δεν ήταν Θεός, και ο Ιωάννης που το ανέφερε αυτό εγκρίνοντάς το, το γνώριζε επίσης.

Ο Ιησούς είχε ένα Θεό, γιατί όταν επρόκειτο να ανέλθει στον ουρανό, είπε: *«**Ανεβαίνω προς τον Πατέρα μου και Πατέρα σας, και Θεό μου και Θεό σας**»* (Κατά Ιωάννην 20:17).

Ο Ιωάννης ήταν βέβαιος ότι κανείς δεν είχε δει το Θεό, παρόλο που γνώριζε πως πολλοί άνθρωποι είχαν δει τον Ιησού (βλ. Κατά Ιωάννην 1:18 *«Κανείς ποτέ δεν είδε το Θεό»* και Ιωάννης 4:12 *«Κανένας δεν αξιώθηκε ποτέ ως τώρα να δει το Θεό.»*). Μάλιστα ο ίδιος ο Ιησούς είπε στα πλήθη πως δεν είχαν δει ποτέ τον Πατέρα, ούτε είχαν ακούσει τη φωνή του Πατέρα (Κατά Ιωάννην 5:37 *«Εσείς όμως ούτε τη φωνή Του έχετε ποτέ ακούσει, ούτε τη μορφή του έχετε ποτέ δει.»*). Προσέξτε πως αν ο Ιησούς ήταν ο Πατέρας, η αναφορά του εδώ θα ήταν ψευδής.

Ποιος είναι ο μοναδικός Θεός στο Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο; Μόνο ο Πατέρας. Ο Ιησούς το επιβεβαίωσε όταν δήλωσε πως ο Θεός των Εβραίων είναι ο Πατέρας (Κατά Ιωάννην 8:54). Και ο Θεός των Εβραίων δεν είναι άλλος από το Γιαχβέ που δήλωσε πως είναι ο μοναδικός Θεός. Ο Ιησούς επιβεβαίωσε επίσης ΠΩΣ Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΜΟΝΟΣ ΑΛΗΘΙΝΟΣ ΘΕΟΣ (βλ. Κατά Ιωάννην 17:1-3 *«...Ν' αναγνωρίζουν οι άνθρωποι εσένα ως τον μόνο αληθινό Θεό.»*). Και ο Ιησούς είπε στους εχθρούς του: *«Τώρα, όμως, ζητάτε να με θανατώσετε, έναν άνθρωπο που σας μίλησα την αλήθεια, την οποία άκουσα από τον Θεό»* (Κατά Ιωάννην 8:40).

Σύμφωνα με τον Ιωάννη συνεπώς ο Ιησούς δεν ήταν Θεός, και τίποτα από αυτά που έγραψε ο Ιωάννης δεν αποτελεί απόδειξη πως ήταν –εκτός κι αν κάποιος επιθυμεί να διαφωνήσει με τον Ιωάννη.

Μέρος 7^ο:

Ο Ιησούς και ο Θεός είναι διαφορετικοί

Πολλοί άνθρωποι χρησιμοποιούν ορισμένα εδάφια από τη Βίβλο ως απόδειξη πως ο Ιησούς είναι Θεός. Ωστόσο, όλα αυτά τα εδάφια, αν τα κατανοήσεις σε περιεχόμενο, αποδεικνύουν το αντίθετο!

Για παράδειγμα, στο Κατά Ματθαίον (9:2), ο Ιησούς είπεν σε κάποιον άνδρα, *«Έχε θάρρος, παιδί μου; συγχωρεμένες είναι σε σένα οι αμαρτίες σου»*. Εξαιτίας αυτού, ορισμένοι λένε πως ο Ιησούς πρέπει να είναι Θεός, εφόσον μόνο ο Θεός μπορεί να συγχωρήσει αμαρτίες. Ωστόσο, αν είστε πρόθυμοι να διαβάσετε λίγα μόνο εδάφια πιο κάτω, θα δείτε πως οι άνθρωποι, *«θαύμασαν, και δόξασαν τον Θεό, που έδωσε τέτοια εξουσία στους ανθρώπους»* (Κατά Ματθαίον 9:8). Αυτό δείχνει πως οι άνθρωποι γνώριζαν και ο Ματθαίος συμφωνεί πως ο Ιησούς δεν είναι ο μόνος άνδρας που έλαβε τόση εξουσία από το Θεό. Ο ίδιος ο Ιησούς τόνισε πως δεν μιλάει από τον εαυτό του (Κατά Ιωάννην 14:10 *«...τα λόγια που σας λέω δεν τα λέω από μόνος μου.»*) και δεν κάνει τίποτα από τον εαυτό του, αλλά μιλά μόνο όσα του έχει διδάξει ο Πατέρας του (Κατά Ιωάννην 8:28 *«...λέω αυτά που με*

δίδαξε ο Πατέρας.»). Αυτό που έκανε εδώ ο Ιησούς είναι το εξής. Ο Ιησούς ανακοίνωσε στον άνδρα τη γνώση που έλαβε από το Θεό ότι ο Θεός έχει συγχωρήσει τον άνδρα. Προσέξετε πως ο Ιησούς δεν είπε «Συγχωρώ τις αμαρτίες σου», αντίθετα είπε, «συγχωρεμένες είναι σε σένα οι αμαρτίες σου», υπονοώντας, όπως φάνηκε στους Εβραίους ακροατές, πως ο Θεός συγχώρεσε τον άνδρα. Ο Ιησούς συνεπώς δεν είχε τη δύναμη να συγχωρήσει αμαρτίες και σε αυτό το περιστατικό αποκάλυψε τον εαυτό του *«Υιό του Ανθρώπου»* (Κατά Ματθαίον 9:6).

Το Κατά Ιωάννην (10:30) χρησιμοποιείται συχνά ως απόδειξη πως ο Ιησούς είναι Θεός, καθώς ο Ιησούς είπε, *«Εγώ και ο Πατέρας είμαστε ένα.»* Αλλά αν διαβάσετε τα επόμενα έξι εδάφια, θα δείτε τον Ιησού να εξηγεί πως οι εχθροί είχαν άδικο να πιστεύουν πως ισχυριζόταν πως είναι Θεός. Αυτό που προφανώς εννοεί εδώ είναι πως είναι ένα με τον Πατέρα σε σκοπό.

Ο Ιησούς προσευχήθηκε επίσης πως οι μαθητές του πρέπει να είναι ένα, όπως ακριβώς είναι ένα ο Ιησούς και ο Πατέρας. Προφανώς δεν προσευχόταν ώστε όλοι οι μαθητές του να συγχωνευτούν σε ένα άτομο (βλ. Κατά Ιωάννην (17:11) *«Άγιε Πατέρα, Διατήρησέ τους στην πίστη με τη δύναμη του ονόματός σου που μου χάρισες, για να μείνουν ενωμένοι όπως εμείς.»* «*Εγώ την δόξα που μου έδωσες την έδωσα σ' αυτούς, για να είναι ένα μεταξύ τους, όπως είμαστε ένα εμείς.»* (17:22)). Και όταν ο Λουκάς αναφέρει ότι οι μαθητές

ήταν όλοι ένα, δεν εννοεί πως έγιναν ένας άνθρωπος, αλλά ότι μοιράζονταν ένα κοινό σκοπό, παρόλο που ήταν ξεχωριστά όντα (βλ. Πράξεις (4:32) *«Όλοι όσοι πίστεψαν είχαν μια καρδιά και μία ψυχή.»*).

Σε θέμα ουσίας, ο Ιησούς και ο Πατέρας είναι δύο, καθώς ο Ιησούς είπε πως είναι δύο μάρτυρες (Κατά Ιωάννην 8:14-18 *«Αλλά και μέσα στον νόμο σας είναι γραμμένο, ότι: Η μαρτυρία δύο ανθρώπων είναι αληθινή. Εγώ είμαι που δίνω μαρτυρία για τον εαυτό μου, και ο Πατέρας, που με απέστειλε, δίνει μαρτυρία για μένα.»*). Πρέπει να είναι δύο, εφόσον ο ένας είναι μεγαλύτερος από τον άλλο (βλ. Κατά Ιωάννην 14:28).

Όταν ο Ιησούς προσευχήθηκε να σωθεί από το σταυρό, είπε: *«Πατέρα, αν θέλεις, να απομακρύνεις από μένα τούτο το ποτήρι· όμως, όχι το δικό μου θέλημα, αλλά το δικό σου ας γίνει»* (Κατά Λουκάν 22:42).

Αυτό δείχνει πως είχαν δύο διαφορετικές θελήσεις, παρόλο που ο Ιησούς υπέταξε τη θέλησή του στη θέληση του Πατέρα του. Δύο θελήσεις σημαίνει ότι ο ένας είναι διαφορετικός από τον άλλον.

Επιπλέον, ο Ιησούς αναφέρεται να έχει πει, *«Θεέ μου, Θεέ μου, γιατί με εγκατέλειψες; (Ηλί ηλί λιμά σαβαχθανί;»* (Κατά Ματθαίον 27:46). Αν ο ένας εγκατέλειψε τον άλλο, τότε πρέπει να είναι ο ένας διαφορετικός από τον άλλον.

Ξανά ο Ιησούς αναφέρεται να λέει, *«Πατέρα, στα Χέρια σου παραδίδω το πνεύμα μου»* (Κατά Λουκάν 23:46). Αν το πνεύμα κάποιου μπορεί να παραδοθεί στα χέρια κάποιου άλλου, πρέπει να είναι ο ένας διαφορετικός από τον άλλον.

Σε όλα αυτά τα παραδείγματα, ο Ιησούς υποτάσσεται ξεκάθαρα στον Πατέρα. Όταν ο Ιησούς γονάτισε και προσευχήθηκε προφανώς δεν προσευχόταν στον εαυτό του (βλ. Κατά Λουκάν 22:41 *«...γονάτισε και έρχισε να προσεύχεται.»*). Προσευχόταν στο Θεό του.

Σε όλη την Καινή Διαθήκη, μόνο ο Πατέρας αποκαλείται Θεός. Μάλιστα, οι τίτλοι «Πατέρας» και «Θεός» χρησιμοποιούνται για τον ορισμό ενός προσώπου, όχι τριών και ποτέ του Ιησού. Αυτό είναι επίσης ξεκάθαρο από το γεγονός πως ο Ματθαίος αντικατέστησε τον όρο «Πατέρας» με τον όρο «Θεός» σε δύο τουλάχιστον μέρη στο Ευαγγέλιό του (σύγκρινε Κατά Ματθαίον 10:29 *«...και όμως ούτε ένα από αυτά δεν πέφτει στη γη χωρίς το θέλημα του Πατέρα σας.»* με Κατά Λουκάν 12:6 *«...κι όμως ο Θεός ούτε ένα από αυτά δεν ξεχνάει.»*, και Κατά Ματθαίον 12:50 *«γιατί όποιος εφαρμόζει το θέλημα του ουράνιου Πατέρα μου, αυτός είναι αδελφός και αδελφή και μητέρα μου.»* με Κατά Μάρκον 3:35 *«Γιατί όποιος εφαρμόζει το θέλημα του Θεού, αυτός είναι αδελφός και αδελφή και μητέρα μου.»*). Αν ο Ματθαίος είχε δίκιο να κάνει αυτό, τότε μόνο ο Πατέρας είναι Θεός.

Ήταν ο Ιησούς Πατέρας; Όχι! Επειδή ο Ιησούς είπε, *«Και πατέρα σας μη ονομάσετε επάνω στη γη· επειδή, ένας είναι ο Πατέρας σας, αυτός που είναι τους ουρανούς»* (Κατά Ματθαίον 23:9). Εφόσον ο Ιησούς βρισκόταν στη γη όταν το είπε αυτό, δεν είναι ο Πατέρας.

Το Κοράνιο επιδιώκει να επαναφέρει τους ανθρώπους στην αληθινή πίστη που δίδαξε ο Ιησούς, και οι πραγματικοί μαθητές του που συνέχισαν τη διδασκαλία του. Αυτή η διδασκαλία έδωσε έμφαση σε μια συνεχή δέσμευση στην πρώτη εντολή ότι μόνο ο Γιαχβέ είναι Θεός. Ο Γιαχβέ είναι ο μόνος αληθινός Θεός, αποκαλείται Πατέρας στην Καινή Διαθήκη και Αλλάχ στο Κοράνιο. Στο Κοράνιο ο Αλλάχ υποδεικνύει στους δούλους Του να καλέσουν τους αναγνώστες της Βίβλου πίσω στην αληθινή πίστη. Ο Θεός λέει:

﴿ Πες: «Ω! Λαέ της Βίβλου! Ελάτε να συμφωνήσουμε σε έναν Δίκαιο Λόγο ανάμεσά μας: να μη λατρεύουμε παρά μόνο τον Αλλάχ, να μην αποδίδουμε εταίρους σ' Εκείνον κι να μη λάβουμε κανέναν ανάμεσά μας ως κύριο, εκτός απ' τον Αλλάχ.» Αν όμως στραφούν μακριά, τότε να πεις: «Να είστε μάρτυρες, ότι εμείς είμαστε Μουσουλμάνοι (υποτασσόμαστε στη Θεία Βούληση).» ﴾

(Ιερό Κοράνιο 3:64)

Ο Θεός δε Γεννά, ούτε είναι Γεννημένος

Μέρος 1^ο :

Αποδείξεις από το Κοράνιο

Ένα κοινό λάθος ανάμεσα στους ανθρώπους είναι η αντίληψή τους για το Θεό ως υπεράνθρωπο ον κάπου στον ουρανό. Αποδίδουν έτσι όλα τα είδη ανθρώπινης δραστηριότητας και σχέσεων στο Θεό σαν να ήταν άνθρωπος. Εφόσον είναι ξεκάθαρο πως οι άνθρωποι έχουν και παιδιά, οι άνθρωποι αυτοί συμπεραίνουν πως και ο Θεός έχει παιδιά. Αλλά ο Θεός διαψεύδει αυτήν τους την αντίληψη.

Ο Θεός μας λέει στο Βιβλίο Του πως δεν υπάρχει τίποτα όμοιο Του (βλ. Ιερό Κοράνιο 42:11). Ο Θεός λέει επίσης πως τίποτα δεν μπορεί να συγκριθεί με Αυτόν (βλ. Ιερό Κοράνιο 112:4). Σίγουρα ο Θεός δεν είναι φυσικό ον. (Βλ. Ιερό Κοράνιο (6:103)).

Ο Θεός αναφέρει πως όσοι αποδίδουν σε Εκείνον γιους και κόρες το κάνουν από λάθος και άγνοια (βλ. Ιερό Κοράνιο 6:100). Το Κοράνιο προσφεύγει στη λογική μας λέγοντας:

« Πώς, λοιπόν να έχει υιό, αν και δεν έχει σύζυγο; Δημιούργησε τα πάντα και είναι σε όλα τα πράγματα 'Αλείμ (Παντογνώστης). »

(Ιερό Κοράνιο 6:101)

Αυτό είναι προφανής απάντηση σε όσους ισχυρίζονται πως ο Θεός έχει κυριολεκτικά γιο ή κόρη, όροι που στις ανθρώπινες γλώσσες σημαίνουν τους απογόνους ενός ζευγαριού.

Ορισμένοι μπορούν, ωστόσο, να πουν πως ο Θεός μπορεί να κάνει παιδί χωρίς να έχει σύντροφο. Σε αυτήν την περίπτωση δεν μιλάμε για παιδί, αλλά για δημιούργημα του Θεού. Σε κάθε περίπτωση ο Θεός δηλώνει πως δεν Γέννησε, ούτε Γεννήθηκε (Ιερό Κοράνιο 112:3).

Ορισμένοι μπορεί να πουν πως ο Θεός υιοθέτησε κάποιο παιδί. Ο Θεός αναφέρει πως και αυτή η αντίληψη στερείται λογικής. Εφόσον όλοι ανήκουν ήδη στο Θεό, ποιος είναι ο λόγος της υιοθεσίας; Ο Θεός λέει:

« Και λένε (Οι Εβραίοι και οι Χριστιανοί): 'Ο Αλλάχ απέκτησε έναν υιό.' Δόξα σ' Αυτόν (Είναι πολύ Ανώτερος από ό,τι λένε)! Στ' αλήθεια! Σ' Αυτόν ανήκουν όλα όσα βρίσκονται στους ουρανούς και στη γη και όλα παραδίδονται με υπακοή σ' Αυτόν. ✨ (Ο Αλλάχ) είναι ο Πρωτουργός των ουρανών και της γης. Όταν αποφασίσει κάτι, λέει σ' αυτό: 'Γενηθήτω!' και έτσι γίνεται. »

(Ιερό Κοράνιο 2:116-117)

Η ιδέα πως οι άνθρωποι πρέπει να αποκαλούνται παιδιά του Θεού είναι εσφαλμένη. Γιατί να μην αποκαλούνται αυτό που είναι; Είναι θνητοί της δημιουργίας του Θεού. Σε αυτούς που λένε, «Είμαστε γιοι του Αλλάχ και οι αγαπημένοι του», ο Αλλάχ μάς λέει να λέμε το εξής:

«Οι Εβραίοι και οι Χριστιανοί λένε: «Είμαστε οι γιοι του Αλλάχ και οι αγαπημένοι Του.» Πες: «Τότε γιατί σας τιμωρεί για τις αμαρτίες σας; Στ' αλήθεια, είστε μόνο άνθρωποι, από τους ανθρώπους που δημιούργησε• συγχωρεί όποιον επιθυμεί και τιμωρεί όποιον επιθυμεί και στον Αλλάχ ανήκει η κυριαρχία των ουρανών και της γης, και όλα όσα βρίσκονται ενδιάμεσα. Και σ' Αυτόν ανήκει ο τελικός προορισμός (των πάντων).»

(Ιερό Κοράνιο 5:18)

Ο Θεός δεν είναι σαν τους ανθρώπους ώστε να χρειάζεται παιδιά. Ο Θεός δηλώνει πως είναι αυτάρκης. Δεν χρειάζεται τέτοια πράγματα (Ιερό Κοράνιο 10:68).

Συμβαίνει απλά οι άνθρωποι να έχουν μια τάση να θεωρούν τους ενάρετους ανθρώπους παιδιά του Θεού. Αλλά ο Αλλάχ μας υποδεικνύει να μην τους αποκαλούμε παιδιά Του, αλλά ενάρετους δούλους Του. Ο Θεός λέει:

❖ **Και λένε: «Ο Αρ-Ραχμάν (Παντελεήμονα) απέκτησε έναν υιό», Δόξα σ' Αυτόν (είναι πολύ Ανώτερος απ' αυτό που λένε γι' Αυτόν)! Και όμως αυτοί (οι άγγελοι που οι άπιστοι τους αποκαλούν κόρες του Αλλάχ) δεν είναι παρά τιμημένοι δούλοι [Του]. ❖ Δεν μιλούν ποτέ πριν Εκείνος μιλήσει, και ενεργούν μόνο έπειτα από διαταγή Του. ❧**

(Ιερό Κοράνιο 21:26-27).

Στο επόμενο μέρος θα δούμε ότι ένας τέτοιος ενάρετος δούλος του Αλλάχ αποκαλείται Υιός του Θεού από τους ανθρώπους, παρόλο που ο ίδιος δεν αποκάλεσε τον εαυτό του με αυτόν τον τίτλο, αλλά συνεχώς γνωστοποιούσε πως είναι δούλος του Αλλάχ.

Μέρος 2^ο:

Τί λέει το Ιερό Κοράνιο για τον Ιησού;

Το Ιερό Κοράνιο μιλά με εκτίμηση για τον Ιησού, ειρήνη σ' αυτόν, και δεν αναφέρει τίποτα αρνητικό για εκείνον. Πάρτε για παράδειγμα το ακόλουθο απόσπασμα από το Ιερό Κοράνιο, όπου ο Αλλάχ λέει:

« Ω! Οπαδοί της Βίβλου! Μην υπερβάλλετε στη θρησκεία σας, και μη λέτε για τον Αλλάχ τίποτε άλλο, παρά μόνο την αλήθεια. Στ' αλήθεια, ο Μεσσίας, ο Ιησούς, γιος της Μάριαμ, δεν είναι παρά ένας Απόστολος του Αλλάχ, κι ο Λόγος Του («Γεννηθήτω!» –και έτσι έγινε.) που απηύθυνε προς τη Μάριαμ, κι ένα πνεύμα [που δημιουργήθηκε] απ' Αυτόν (τον Αλλάχ) (ο Γαβριήλ μετέφερε το Λόγο του Αλλάχ στη Μάριαμ και εμφύσησε το πνεύμα του Ιησού στην μήτρα της). Πιστέψτε λοιπόν στον Αλλάχ και στους Αγγελιαφόρους Του και μην λέτε 'τριάδα', παραιτηθείτε, καλύτερα για σας. Στ' αλήθεια ο Αλλάχ είναι ένας Θεός. Δόξα σε Αυτόν είναι πολύ Ανώτερος από το να έχει έναν υιό. Σε Αυτόν Ανήκει ότι βρίσκεται στους ουραμούς και ότι βρίσκεται στη γη. Και Αρκεί ο Αλλάχ για να διευθετεί όλα τα πράγματα. »

(Ιερό Κοράνιο 4:171)

(βλ. επίσης 66:12).

Στο παραπάνω εδάφιο ο Ιησούς αποκαλείται με τέσσερις ευγενείς τίτλους. Είναι ο Μεσσίας, ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ, ο Λόγος που απηύθυνε ο Αλλάχ στην Μαρία (δηλ. «Γεννηθήτω!» –και έτσι έγινε.) και ένα Πνεύμα που δημιουργήθηκε από τον Αλλάχ. Στο ίδιο εδάφιο, είναι ξεκάθαρο πως το Κοράνιο επιδιώκει να αποθαρρύνει την υπερβολή στη θρησκεία. Επιπλέον, στο ίδιο εδάφιο όπως αναφέρεται παραπάνω, ο Αλλάχ λέει:

❖ **Πιστέψτε λοιπόν στον Αλλάχ και στους Αγγελιαφόρους Του και μην λέτε ‘τριάδα’, παραιτηθείτε, καλύτερα για σας. Στ’ αλήθεια ο Αλλάχ είναι ένας Θεός. Δόξα σε Αυτόν είναι πολύ Ανώτερος από το να έχει έναν υιό. Σε Αυτόν Ανήκει ότι βρίσκεται στους ουραμούς και ότι βρίσκεται στη γη. Και Αρκεί ο Αλλάχ για να διευθετεί όλα τα πράγματα.** ❧

(Ιερό Κοράνιο 4:171)

Το παραπάνω εδάφιο που αρνείται τον ισχυρισμό των χριστιανών, οι οποίοι αποκαλούν τον Ιησού υιό του Θεού, δεν γίνεται με σκοπό να υποβαθμίσει τον Ιησού. Αντίθετα, γίνεται για να Δοξάσει το Θεό, να Εκθειάσει το Όνομά Του, και να διακηρύξει το Μεγαλείο Του.

Το Κοράνιο επιβεβαιώνει πως ο Ιησούς γεννήθηκε από μία παρθένο. Όταν ο άγγελος ανακοίνωσε στη Μαρία, ειρήνη σ’ αυτή, πως θα αποκτήσει ένα παιδί, έγινε ο παρακάτω διάλογος, ο οποίος αναφέρεται στο Ιερό Κοράνιο:

❖ **Όταν οι άγγελοι είπαν: «Ω, Μάριαμ! Ο Αλλάχ σου αναγγέλλει τα ευχάριστα νέα με ένα Λόγο απ’ Αυτόν [“Γενηθήτω” – και αυτός έγινε!, δηλ. ο Ιησούς, ο υιός της Μάριαμ], το όνομά του θα είναι Μεσσίας, ‘Ίσα (Ιησούς), ο υιός της Μάριαμ, τιμημένος σε αυτόν τον κόσμο και στη Μέλλουσα ζωή, και θα είναι ένας από εκείνους που είναι πολύ κοντά στον Αλλάχ. ❧ Και θα μιλήσει στους**

ανθρώπους από το λίκνο (για να σε υπερασπιστεί όταν σε κατηγορήσουν ότι το παιδί είναι προϊόν μοιχείας) και (αργότερα) όταν θα είναι ώριμος (δηλαδή όταν ξεκινήσει η Αποστολή του), και θα είναι από τους ενάρετους.» ✨
Εκείνη είπε: «Κύριέ μου, πώς θα αποκτήσω ένα παιδί αφού κανείς άνδρας δε με έχει αγγίξει;» (Ο άγγελος) Είπε: «(Μην εκπλήσσει) έτσι ο Αλλάχ δημιουργεί ό,τι θέλει. Όταν αποφασίσει κάτι, απλώς λέει: 'Γενηθήτω', και έτσι γίνεται.

»

(Ιερό Κοράνιο 3:45-47).

Σε μια άλλη Σούρα, μετά την αφήγηση των περιστατικών σχετικά με τη γέννηση του Μεσσία, το Κοράνιο καταλήγει στο εξής:

❖ **Δεν ταιριάζει στον Αλλάχ (στη Μεγαλοπρέπειά Του) να αποκτήσει υιό [Αναφέρεται στην ύβρι των Χριστιανών ενάντια στον Αλλάχ, οι οποίοι ισχυρίζονται ότι ο Ιησούς είναι ο υιός Του]. Δόξα σε Αυτόν (είναι πολύ Ανώτερος από ό,τι Του αποδίδουν). Όταν αποφασίσει κάτι, απλώς του λέει: «Γενηθήτω!» και έτσι γίνεται.** »

(Ιερό Κοράνιο 19:35).

Δόξα στον Αλλάχ! Δεν έχει πατέρα, ούτε παιδιά. Δημιούργησε όλα όσα ξέρουμε από έναν άνδρα και μια γυναίκα. Αλλά δε δημιούργησε τον Αδάμ ούτε από άνδρα, ούτε από γυναίκα. Και δημιούργησε την Εύα από έναν άνδρα,

αλλά όχι από μία γυναίκα. Τότε, προκειμένου να συμπληρωθεί η εικόνα, ο Θεός δημιούργησε τον Ιησού από μία γυναίκα, αλλά όχι από έναν άνδρα. Ο Θεός έχει δείξει τη δύναμή Του να δημιουργεί με κάθε τρόπο.

Ο Αλλάχ λέει:

«**Στ' αλήθεια, η ομοιότητα του 'Ισα (Ιησού) ενώπιον του Αλλάχ είναι όπως εκείνη του Αδάμ. Τον δημιούργησε από χώμα, έπειτα του είπε: «Γενηθήτω» και έτσι αυτός έγινε.**»

(Ιερό Κοράνιο 3:59)

Είναι σημαντικό να αντιληφθούμε πως ο Ιησούς, ειρήνη σ' αυτόν, δεν δίδαξε ποτέ πως είναι Υιός του Θεού. Ο Αλλάχ λέει πως όσοι αποκαλούν τον Ιησού «Υιό του Θεού» ακολουθούν τα λεγόμενα άλλων ανθρώπων (βλ. Ιερό Κοράνιο 9:30). Ο Ιησούς δίδαξε μόνον αυτό που διατάχθηκε (Ιερό Κοράνιο 5:117). Ο ίδιος ήταν αρκετά ευχαριστημένος με το να είναι δούλος του Αλλάχ (Ιερό Κοράνιο 4:172). Ως Αγγελιαφόρος του Αλλάχ, ο Ιησούς γνώριζε ότι κανείς στους ουρανούς ή τη γη δεν μπορεί να προσεγγίσει τον Αλλάχ παρά μόνο ως δούλος Του (Ιερό Κοράνιο 19:93).

Τέλος, όσοι λένε πως ο Θεός έχει γιο πρέπει, να γνωρίζουν πως δεν έχουν κάποια απόδειξη γι' αυτό, αλλά λένε κάτι χωρίς γνώση (Ιερό Κοράνιο 10:68).

Στο επόμενο μέρος, θα δούμε μέσα από μια προσεκτική μελέτη της Βίβλου ότι ο Ιησούς δεν αποκάλεσε ποτέ τον εαυτό του Υιό του Θεού.

Μέρος 3^ο

Προέρχεται η αναφορά στον Ιησού ως «υιό του Θεού» στη σημερινή Βίβλο από τις αρχαίες γραφές;

Είναι εύκολο να βρούμε πολλά εδάφια στη Βίβλο στα οποία ο Ιησούς να αποκαλείται Υιός του Θεού. Μπορεί κανείς, επίσης, να βρει ορισμένα εδάφια όπου ο Ιησούς αποκαλεί τον εαυτό του Υιό του Θεού, ή όπου αποκαλεί το Θεό Πατέρα του. Ωστόσο, μια προσεκτική μελέτη της Βίβλου αποκαλύπτει ότι αυτό είναι αποτέλεσμα αλλαγών στη Βίβλο. Ο Ιησούς δεν ισχυρίστηκε ποτέ ότι είναι Υιός του Θεού.

Κάθε φορά που ένα αρχαιότερο χειρόγραφο της Βίβλου ανακαλύπτεται, απαιτούνται πολλές αλλαγές στη Βίβλο ώστε να συμβαδίζει με τα αρχαία χειρόγραφα. Στο Κατά Μάρκον (1:1) διαβάζουμε το εξής: *«**Η ΑΡΧΗ τού ευαγγελίου για τον Ιησού Χριστού, του Υιού τού Θεού**» (Κατά Μάρκον 1:1).*

Σε ορισμένες εκδόσεις της Βίβλου, όπως στην Αγγλική έκδοση New International, υπάρχει ένα μικρό γράμμα στο τέλος του εδαφίου που μας παραπέμπει στις υποσημειώσεις στο τέλος της σελίδας. Εκεί ανακαλύπτουμε πως ορισμένα χειρόγραφα δεν έχουν το «*Υιός του Θεού*». Και αυτά ήταν τα αρχαία, αξιόπιστα χειρόγραφα. Τα στοιχεία ήταν τόσο επιτακτικά που οι εκδότες μιας Βίβλου απλά αφαίρεσαν τον τίτλο «*Υιός του Θεού*» συνολικά από το εδάφιο. Έτσι, στην Αγγλική για παράδειγμα έκδοση, New World Translation των Ιερών Γραφών διαβάζουμε: «*Η αρχή των ευχάριστων νέων για τον Ιησού Χριστό.*» (Κατά Μάρκον 1:1). Ο τίτλος «Υιός του Θεού» δεν είναι πια σ' αυτό το εδάφιο.

Και στην Ελληνική Έκδοση της Αγίας Γραφής αναφέρει «*Αυτή είναι η αρχή του χαρμόσυνου μηνύματος για τον Ιησού Χριστό, τον *Υιό του Θεού.*», και όπως βλέπουμε ο αστερίσκος που υπάρχει πριν από τη λέξη 'Υιό' υποδηλώνει ότι αυτή η φράση δεν υπήρχε στο αρχικό χειρόγραφο.

Μια ακόμη τέτοια αλλαγή έπρεπε να γίνει στις Πράξεις των Αποστόλων (8:37) σε κάθε ειλικρινή μετάφραση της Βίβλου που ετοιμάστηκε εντός αυτού του αιώνα. Στοιχεία από όλα τα παλιά χειρόγραφα απαίτησαν να αφαιρεθούν αυτά τα εδάφια από όλες τις σημερινές Βίβλους. Αν πάτε στη New International Version της Βίβλου και ψάξετε το εδάφιο Πράξεις (8:37), δεν θα το βρείτε στο κείμενο. Θα βρείτε το εδάφιο 36, και έπειτα το 38, αλλά όχι το 37. Αν θέλετε να μάθετε τι έλεγε το εδάφιο 37, πρέπει να ελέγξετε τις

υποσημειώσεις στο τέλος της σελίδας. Αυτό το εδάφιο περιλάμβανε μια εξομολόγηση ότι ο Ιησούς είναι ο Υιός του Θεού. Έπρεπε να αφαιρεθεί, επειδή η απουσία του από τα αρχαία χειρόγραφα σήμαινε πως κάποιος το προσέθεσε στα μεταγενέστερα.

Ορισμένες αλλαγές γίνονται φανερές συγκρίνοντας απλά ένα Ευαγγέλιο με κάποιο άλλο στις σημερινές Βίβλους. Μπορείτε να κάνετε αυτήν την έρευνα μόνοι σας. Ένα τέτοιο παράδειγμα είναι η ομολογία του εκατόνταρχου πως ο Ιησούς είναι Υιός του Θεού όπως αναφέρθηκε στο Ευαγγέλιο του Μάρκου: *«Στ' αλήθεια, ο άνθρωπος αυτός ήταν *Υιός Θεού.» (Κατά Μάρκον 15:39)*, και όπως βλέπουμε και εδώ υπάρχει ξανά ο αστερίσκος που υποδηλώνει ότι αυτή η φράση δεν υπήρχε στο αρχικό χειρόγραφο.

Η ίδια ομολογία από τον ίδιο εκατόνταρχο στην ίδια σκηνή, το ίδιο εκείνο λεπτό, αναφέρεται και στο Κατά Λουκάν. Αλλά στο Κατά Λουκάν ο Εκατόνταρχος αναφέρεται να λέει: *«Πραγματικά αυτός ο άνθρωπος ήταν αθώος!» (Κατά Λουκάν 23:47)*.

Στο Κατά Λουκάν ο τίτλος *«Υιός του Θεού»* λείπει. Ο Μάρκος και ο Λουκάς δεν μπορούν να έχουν και οι δύο δίκιο. Η ομολογία αναφέρεται εσφαλμένα σε τουλάχιστον ένα Ευαγγέλιο.

Μέρος 4^ο

Διεκδίκησε ο Ιησούς τον τίτλο «υιός του Θεού» για τον εαυτό του;

Οι μαθητές της Βίβλου θα παρατηρήσουν εύκολα πως ο τίτλος «Υιός του Θεού» χρησιμοποιείται συχνά στο Κατά Ματθαίον χωρίς τη συναίνεση του Μάρκου και του Λουκά. Για παράδειγμα, τι είπε ο περαστικός στη σκηνή του σταυρού; Τα λεγόμενα τους αναφέρονται στο Κατά Μάρκον (15:29-30) και στο Κατά Ματθαίον (27:40). Αν συγκρίνετε τις δύο αναφορές θα παρατηρήσετε πως ο Ματθαίος προσέθεσε μια φράση ώστε να φαίνεται ότι ο Ιησούς είναι ο «Υιός του Θεού».

Μπορούμε να βρούμε ένα ακόμη τέτοιο παράδειγμα στο Κατά Ματθαίον (14:22-33). Ο Ιησούς ως εκ θαύματος τάισε πενήντα χιλιάδες ανθρώπους με πέντε φραντζόλες ψωμί και δύο ψάρια. Έπειτα έστειλε τους μαθητές του στην άλλη πλευρά της θάλασσας. Αφού προσευχήθηκε στο Θεό, ο Ιησούς περπάτησε ως εκ θαύματος στη θάλασσα για να συναντήσει τους μαθητές του. Τελικά μπήκε μαζί τους στη βάρκα. Πώς αντέδρασαν οι μαθητές σε όλα αυτά; Ο Μάρκος και ο Ματθαίος μας δίνουν δύο διαφορετικές απαντήσεις. Ο Μάρκος λέει: *«Οι μαθητές κυριεύτηκαν από πολύ μεγάλη κατάπληξη και θαυμασμό. Γιατί δεν είχαν καταλάβει τι είχε συμβεί*

πραγματικά με τα ψωμιά, αλλά η καρδιά τους ήταν πωρωμένη.» (Κατά Μάρκον 6:51-52).

Στο Κατά Ματθαίον, ωστόσο, οι μαθητές δε σάστισαν καθόλου. Τα είχαν καταλάβει όλα και ήξεραν ακριβώς τι έπρεπε να κάνουν. Ο Ματθαίος λέει: *«Και εκείνοι που ήταν μέσα στο πλοίο, μόλις ήρθαν, τον προσκύνησαν, λέγοντας: Αληθινά, είσαι Υιός του Θεού.» (Κατά Ματθαίον 14:33).*

Ξανά, ο Ματθαίος βελτίωσε την ιστορία για να δείξει πως ο Ιησούς είναι Υιός του Θεού.

Μπορεί να είναι χρήσιμο εδώ να δούμε τι λένε οι σχολιαστές της Βίβλου για αυτή τη διαφορά. Στο Κατά Ματθαίον Ευαγγέλιο, η New American Bible έχει μια υποσημείωση που λέει το εξής: «Αυτή η ομολογία έρχεται σε πλήρη αντίθεση με την αντίστοιχη του Μάρκου, όπου οι μαθητές εκπλήττονταν μέσα τους σε αρκετά μεγάλο βαθμό...» (σελ. 35).

Στους Σχολιασμούς της Pelican New Testament, ο συγγραφέας Τζον Φέντον μας υπενθυμίζει πως στο Κατά Μάρκον οι μαθητές ήταν ανέκφραστοι. Ο Φέντον έπειτα σχολιάζει: «Ο Ματθαίος το παραλείπει αυτό, γιατί στο Ευαγγέλιό του οι μαθητές παρουσιάζονται ως άνθρωποι που είχαν λάβει ενόραση.» (The Gospel of Saint Matthew, σελ. 247).

Η διαφορά εδώ ανάμεσα στο Ματθαίο και στο Μάρκο επισημάνθηκε επίσης στο Σχολιασμό της Βίβλου Harper. Σχολιάζοντας το Κατά Ματθαίον, οι εκδότες λένε: «Αντί να αντιδράσουν, όπως στο Κατά Μάρκον, χωρίς κατανόηση, ολόκληρο το πλήρωμα αποδέχεται τον Ιησού ως Υιό του Θεού.» (έκδοση 1988, σελ. 967).

Μπορούμε άραγε να ξέρουμε τι συνέβη στην πραγματικότητα; Σχολιάζοντας το ίδιο εδάφιο στο Κατά Ματθαίον, ο ενός τόμου ερμηνευτικός Σχολιασμός πάνω στη Βίβλο λέει: «Η παρουσία της αγαπημένης φράσης του Ματθαίου 'λίγη πίστη' υποδεικνύει ότι είτε έχει δημιουργήσει αυτήν την ιστορία, είτε ότι την έχει αναθεωρήσει για να εξυπηρετεί το σκοπό του...» (σελ.627).

Όπως είπαμε και πριν, προσεκτική μελέτη αποκαλύπτει πως ο τίτλος «Υιός του Θεού» δεν είναι αυτός που ο Ιησούς διεκδίκησε για τον εαυτό του. Ούτε οι αληθινοί μαθητές του τον αποκαλούσαν με αυτόν τον τίτλο.

Μέρος 5^ο

Αποκαλώντας το Θεό 'Πατέρα' στο Κατά Ματθαίον Ευαγγέλιο, δίνει ο συγγραφέας

δικαιολογημένα τον τίτλο «υιός του Θεού» στον Ιησού;

Έχουμε ήδη δει στο 4^ο μέρος πως ο Ματθαίος ήταν ιδιαίτερα πρόθυμος να προσθέσει τον τίτλο 'Υιός του Θεού' εκεί που δεν υπήρχε στο Κατά Μάρκον και στο Κατά Λουκάν. Ας δούμε ένα ακόμη παράδειγμα αυτού. Σε μια περίπτωση, ο Ιησούς ρώτησε τους μαθητές του ποιος νομίζουν πως είναι. Η απάντηση του Πέτρου καταγράφεται στο Κατά Μάρκον, στο Κατά Λουκάν και στο Κατά Ματθαίον ως εξής:

στο Κατά Μάρκον (8:29): *«Εσύ είσαι ο Μεσσίας.»*

στο Κατά Λουκάν (9:20): *«Για τον Χριστό τού Θεού.»*

στο Κατά Ματθαίον (16:16): *«Εσύ είσαι ο Μεσσίας, ο Υιός τού ζωντανού Θεού.»*

Προσέξτε πως ο Ματθαίος προσέθεσε τη φράση «υιός του ζωντανού Θεού» στην απάντηση του Πέτρου. Η άλλη πλευρά του να αποκαλεί κανείς «Υιό του Θεού» είναι το να αποκαλεί το Θεό «Πατέρα». Βρίσκουμε στα Ευαγγέλια πως ο τίτλος Πατέρας προστίθεται και σε πολλά μέρη της Βίβλου στα οποία δεν ανήκει. Ο Ματθαίος ήταν πρόθυμος όχι μόνο να αποκαλεί τον Ιησού «Υιό του Θεού», αλλά και να αποκαλεί το Θεό «Πατέρα». Στο Κατά Ματθαίον (10:29), ο Ιησούς

αποκαλούσε το Θεό «Πατέρα σας». Η ίδια ακριβώς ρήση του Ιησού αναφέρεται και στο Λουκά, με τη σημαντική διαφορά πως στο Λουκά, ο Θεός αποκαλείται Θεός (βλ. Κατά Λουκάν 12:6).

Ένα ακόμη παράδειγμα αυτού συναντάμε στο Κατά Ματθαίον (10:32-33). Εκεί ο Ιησούς αναφέρεται να λέει: *«Καθένας, λοιπόν, που θα με ομολογήσει μπροστά στους ανθρώπους, θα τον ομολογήσω και εγώ μπροστά στον Πατέρα μου που είναι στους ουρανούς. Όποιος, όμως, με αρνηθεί μπροστά στους ανθρώπους, θα τον αρνηθώ και εγώ μπροστά στον Πατέρα μου που είναι στους ουρανούς.»* (Κατά Ματθαίον 10:32-33). Η ίδια αυτή φράση από τον Ιησού αναφέρεται και στο Λουκά, αλλά ο τίτλος «Πατέρας μου» δεν υπάρχει. Για ακόμη μια φορά ο Ματθαίος επεξεργάστηκε τη ρήση του Ιησού για να πείσει τους αναγνώστες του πως ο Ιησούς είναι «Υιός του Θεού».

Ένα ακόμη παράδειγμα αποτελεί η εξής ρήση του Ιησού: *«όποιος κάνει το θέλημα του Θεού, αυτός είναι αδελφός μου, και αδελφή μου, και μητέρα μου.»* (Κατά Μάρκον 3:35)

Αυτή η ρήση αναφέρεται και στο Κατά Λουκάν ως εξής: *«Μητέρα μου και αδελφοί μου είναι αυτοί, που ακούν τον λόγο τού Θεού και τον εκτελούν.»* (Κατά Λουκάν 8:21)

Τα λόγια διαφέρουν στις δύο αναφορές, αλλά προσέξτε πως σε κάθε περίπτωση ο Θεός αποκαλείται Θεός. Αλλά στην ίδια ρήση του Ιησού που αναφέρεται από το Ματθαίο, βλέπουμε πως ο Θεός αποκαλείται «Πατέρας μου» (βλ. Κατά Ματθαίον 12:50). Για άλλη μια φορά ο Ματθαίος επεξεργάστηκε τη ρήση του Ιησού για να συμβάλει στην απόδειξη ότι ο Ιησούς είναι ο «Υιός του Θεού».

Στο επόμενο μέρος θα δούμε πως οι πρώτοι ακόλουθοι έβλεπαν τον Ιησού ως Μεσσία και Προφήτη του Θεού, αλλά ποτέ ως Υιό του Θεού.

Μέρος 6^ο

Πίστευαν οι μαθητές στον Ιησού ως δούλο του Θεού;

Το Βιβλίο των Πράξεων των Αποστόλων στη Βίβλο είναι σημαντικό στοιχείο για το παρόν θέμα. Αυτό το βιβλίο αναφέρει λεπτομερώς τη δραστηριότητα των μαθητών σε περίοδο τριάντα ετών αφού ο Ιησούς ανήλθε στους ουραμούς. Είναι σημαντικό να δούμε τι έλεγαν οι μαθητές σχετικά με τον Ιησού και τι προσφωνήσεις χρησιμοποιούσαν κατά την αναφορά του. Σύντομα θα γίνει προφανές ότι συχνά

αναφέρονταν σε αυτόν ως «δούλο του Θεού» αλλά ποτέ ως «Υιό του Θεού». Ο Πέτρος, για παράδειγμα, είπε: *«Ο Θεός του Αβραάμ και του Ισαάκ και του Ιακώβ, ο Θεός των προπατόρων μας, έδειξε τη δόξα του Ιησού, του δούλου του.»* (Πράξεις 3:13). Ο Πέτρος είπε επίσης: *«Έτσι ο Θεός φανέρωσε το δούλο του τον Ιησού, και τον έστειλε πρώτα σε σας για να σας ευλογήσει, απομακρύνοντας τον καθένα σας από το στραβό σας δρόμο.»* (Πράξεις 3:26), όπου το δούλος αναφέρεται στον Ιησού.

Όχι μόνο ο Πέτρος αλλά ολόκληρη η ομάδα πιστών έβλεπαν τον Ιησού ως δούλο του Θεού. Όταν ύψωναν μαζί τις φωνές τους για να προσευχηθούν στο Θεό, όσο μιλούσαν στο Θεό αποκαλούσαν τον Ιησού, *«άγιο δούλο σου, τον Ιησού - αυτόν που έχρισες εσύ Μεσσία.»* (Πράξεις 4:27). Επανέλαβαν αυτήν την προσφώνηση και στο εδάφιο 30. Κατά συνέπεια ο Ιησούς αποκαλούνταν «δούλος του Θεού» από τους πρώτους ακόλουθους του Ιησού.

Ορισμένοι άνθρωποι σκέφτηκαν εσφαλμένα πως οι μαθητές αποκαλούσαν τον Ιησού «Υιό του Θεού». Ασυνέπεια στη μετάφραση συνέβαλε στο να δοθεί η εσφαλμένη αυτή εντύπωση. Στην αγγλική έκδοση της Βίβλου του King James, οι μεταφραστές αποκαλούν τον Ιησού «Υιό του Θεού» στις Πράξεις (13:3,26) και «παιδί του Θεού» στις Πράξεις (4:27). Μετέφρασαν απλά την ελληνική λέξη «παις ή παίδα» που συναντάται στο πρωτότυπο ως «υιό» ή «παιδί». Αλλά η λέξη παίδα σημαίνει επίσης δούλος, και το παρόν πλαίσιο απαιτεί

αυτήν τη μετάφραση, εφόσον ο συγγραφέας των Πράξεων προσπαθεί στο κείμενο αυτό να αποδείξει πως ο Ιησούς είναι πράγματι «δούλος του Θεού».

Οι μεταφραστές γνώριζαν πως η Ελληνική λέξη *παίδα* σημαίνει 'δούλος'. Όταν η ίδια λέξη χρησιμοποιήθηκε για το Δαβίδ στο κεφάλαιο 4, εδάφιο 25, το μετέφρασαν «δούλος». Γιατί να μην αποκαλέσουν και τον Ιησού με τον ίδιο τίτλο; Ή, αν πιστεύουν πως «υιός» είναι η σωστή μετάφραση, γιατί να μην αποκαλέσουν και το Δαβίδ «Υιό του Θεού»; Ο Ιησούς και ο Δαβίδ αποκαλούνται και οι δύο στα ελληνικά με τον ίδιο τίτλο. Γιατί να μην τους αποκαλούμε με τον ίδιο τίτλο και στα Αγγλικά;

Άλλοι μεταφραστές αναγνώρισαν αυτήν την ασυνέπεια και τη διόρθωσαν στις σύγχρονες μεταφράσεις της Βίβλου. Συνεπώς, η New International Έκδοση της Βίβλου και πολλές άλλες αποκαλούν τον Ιησού «δούλο του Θεού» στα εδάφια που ήδη παρατέθηκαν πιο πάνω σε μετάφραση. Παρόλα αυτά, το γεγονός πως ο Ιησούς ήταν «δούλος του Θεού» ήταν τόσο πολύ γνωστό που ακόμη και η Βίβλος του King James τον αποκαλούσε με αυτή την προσφώνηση στο Κατά Ματθαίον (12:18). Αναφερόμενοι ξανά στον Ησαΐα (42:1), ο Ματθαίος αναγνώρισε τον Ιησού ως δούλο του Ενός Αληθινού Θεού Γιαχβέ.

Μέρος 7^ο

Δεν προσέβαλαν οι συγγραφείς της «Παραβολής των Κακών Γεωργών» το Θεό;

Ήταν ιδιαίτερα ξεκάθαρο στους πρώτους οπαδούς του Ιησού πως ο Ιησούς ήταν ένας προφήτης σαν τους άλλους προφήτες που ήρθαν πριν από αυτόν (βλ. Κατά Λουκάν (4:24), Κατά Ιωάννην (6:14), (9:17)).

Ωστόσο, οι συγγραφείς των Ευαγγελίων ήταν πρόθυμοι να διδάξουν πως ο Ιησούς δεν ήταν σαν τους άλλους προφήτες, αλλά ήταν ο «Υιός του Θεού». Με το ζήλο τους δε σταμάτησαν ώστε να συνειδητοποιήσουν πως το δόγμα τους δεν ανταποκρίνεται στο Θεό. Μερικά από όσα αναφέρουν στα Ευαγγέλια αντανακλούν με άσχημο τρόπο στο Θεό. Αλλά δεν φαίνεται να το κατανοούν. Πάρτε ως παράδειγμα την Παραβολή των κακών γεωργών στα τρία πρώτα Ευαγγέλια.

Τα Ευαγγέλια δείχνουν πως ο Ιησούς ήθελε να αντιμετωπίσει τους Εβραίους σχετικά με την ιστορία τους που είχαν να σκοτώνουν τους προφήτες, και την πρόθεσή τους να σκοτώσουν κι εκείνον. Τους είπε, λοιπόν, την εξής παραβολή που ολοφάνερα τους αφορούσε. Η ιστορία είναι η εξής: *«Κάποιος άνθρωπος φύτεψε έναν αμπελώνα, και έβαλε ολόγυρά του φράχτη, και έσκαψε στέρνα για το πατητήρι,*

και έκτισε έναν πύργο, και τον μίσθωσε σε γεωργούς, και πήγε σε άλλη χώρα. Και κατά τον καιρό των καρπών έστειλε έναν δούλο στους γεωργούς, για να πάρει εκ μέρους των γεωργών από τον καρπό τού αμπελώνα· εκείνοι, όμως, αφού τον έπιασαν, τον έδειραν και τον εξαπέστειλαν αδειανόν. Και τους έστειλε ξανά έναν άλλον δούλο· και εκείνον, αφού τον λιθοβόλησαν, και του πλήγωσαν το κεφάλι, τον εξαπέστειλαν ατιμασμένον. Και έστειλε ξανά έναν άλλον· και εκείνον τον φόνευσαν· και πολλούς άλλους, τους μεν έδειραν, τους δε φόνευσαν. Ακόμα, λοιπόν, έχοντας έναν αγαπητό γιο, τους απέστειλε κι αυτόν, τελευταίον, λέγοντας: Θα ντραπούν τον γιο μου. Εκείνοι, όμως, οι γεωργοί είπαν αναμεταξύ τους ότι: Αυτός είναι ο κληρονόμος· ελάτε, ας τον φονεύσουμε, και η κληρονομιά θα είναι δική μας. Και αφού τον έπιασαν, τον φόνευσαν, και τον έριξαν έξω από τον αμπελώνα. Τι θα κάνει, λοιπόν, ο κύριος του αμπελώνα; Θα ρθει και θα εξολοθρεύσει τούς γεωργούς, και θα δώσει τον αμπελώνα σε άλλους.» (Κατά Μάρκον 12:1-9)

Σε αυτήν την παραβολή, οι κακοί γεωργοί αντιπροσωπεύουν τους Εβραίους, οι δούλοι αντιπροσωπεύουν τους προφήτες, τους οποίους ο Θεός έστειλε τον ένα μετά τον άλλο. Και ο ιδιοκτήτης του αμπελιού αντιπροσωπεύει το Θεό. Ο υιός αντιπροσωπεύει προφανώς τον Ιησού, τον οποίο ο Θεός έστειλε τελευταίο από όλους. Ο Ιησούς, λοιπόν, φαίνεται διαφορετικός από τους προφήτες. Δεν είναι ένας από τους δούλους. Είναι ένας αγαπητός υιός. Τουλάχιστον αυτό ενδιαφέρονται να δείξουν οι συγγραφείς του Ευαγγελίου.

Αυτοί που θα αναλύσουν, ωστόσο, αυτήν την ιστορία θα παρατηρήσουν εύκολα πόσο ανόητη ήταν η συμπεριφορά του ιδιοκτήτη της αμπέλου. Έστειλε τους δούλους του, τον ένα μετά τον άλλο και γνωρίζονταν ότι τους χτύπησαν και τους σκότωσαν, έστειλε και πάλι στον ίδιο κίνδυνο τον αγαπημένο γιο του. Παρόλο που είχε απόλυτη δύναμη να δράσει, δεν έκανε τίποτα μέχρι που ο γιος του σκοτώθηκε. Επίσης, αγνοεί το μέλλον. Πίστεψε αφελώς πως οι κακοί γεωργοί θα σεβαστούν το γιο του. Μπορεί, λοιπόν, κανείς να συγκρίνει αυτόν τον ανόητο άνδρα με το Θεό; Αλλά αυτό κάνει η ιστορία. Γι' αυτό στο σχολιασμό της Pelican New Testament (σελ.309), αναφέρεται πως είναι απίθανο ο Ιησούς να είπε αυτήν την παραβολή.

Η όλη ιδέα του Θεού να έχει γιο αποτελεί εναντίωση στο Θεό. Ο Θεός θεωρεί αυτό προσβολή το να ισχυριστεί κανείς κάτι τέτοιο για Αυτόν. Συνεπώς, παρόλο που αγαπάμε τον Ιησού, τον τιμάμε και πιστεύουμε σ' αυτόν, δεν πρέπει να τον αποκαλούμε «Υιό του Θεού». Και δεν πρέπει να συγκρίνουμε το σχέδιο του Θεού με το σχέδιο ενός άνδρα τόσο ανόητου όσο ο ιδιοκτήτης του αμπελιού.

Ο Ιησούς ήταν αληθινός προφήτης του Θεού, ήταν ο Μεσσίας και έλεγε την αλήθεια. Αλλά ποτέ δεν ισχυρίστηκε πως είναι «Υιός του Θεού».

Ορισμένα Παρεξηγημένα Εδάφια της Βίβλου Εντάσσονται τώρα στο Περιεχόμενό τους:

«Εγώ και ο Πατέρας είμαστε ένα» και άλλα εδάφια που συχνά παρερμηνεύονται ώστε να σημαίνουν πως ο Ιησούς είναι Θεός.

«Εγώ και ο Πατέρας είμαστε ένα»

Το Κατά Ιωάννην (10:30) παρατίθεται συχνά για να δείξει πως ο Ιησούς είναι ίσος με το Θεό. Αλλά όταν διαβάσεις το εδάφιο στο περιεχόμενό του θα δεις πως αν το εδάφιο μελετηθεί στο σύνολό του αποδεικνύει το αντίθετο. Οι άνθρωποι τείνουν να παραθέτουν το εδάφιο απομονωμένο για να δείξουν πως ο Ιησούς είπε «Εγώ και ο Πατέρας είμαστε ένα» και έπειτα οι Εβραίοι σήκωσαν πέτρες για να τον πετροβολήσουν επειδή κατάλαβαν πως ισχυριζόταν πως είναι Θεός. Μόνο αν διαβάσεις το χωρίο ώστε να δεις τι υπάρχει πριν και μετά από αυτό θα καταλάβεις πως οι Εβραίοι παρεξήγησαν αυτό που είπε ο Ιησούς. Στην πραγματικότητα, ο Ιησούς προσπάθησε να εξηγήσει τι εννοούσε και η εξήγηση που έδωσε βρίσκεται ακόμη στη Βίβλο για να την δουν όλοι. Προκαλεί έκπληξη το ότι τόσοι πολλοί άνθρωποι που λένε πως αγαπάνε τον Ιησού αγνοούν την εξήγησή του και επαναλαμβάνουν το λάθος που έγινε από τους εχθρούς του

Ιησού. Ακολουθεί το εδάφιο: (22)...ήταν χειμώνας. (23) Και ο Ιησούς περπατούσε μέσα στο ιερό, μέσα στη στοά τού Σολομώντα. (24) Τον περικύκλωσαν, λοιπόν, οι Ιουδαίοι και του έλεγαν: Μέχρι πότε κρατάς την ψυχή μας σε αμφιβολία; Αν εσύ είσαι ο Χριστός, πες το μας ανοιχτά. (25) Ο Ιησούς αποκρίθηκε σ' αυτούς: Σας είπα, και δεν πιστεύετε. Τα έργα που εγώ κάνω στο όνομα του Πατέρα μου, αυτά δίνουν μαρτυρία για μένα. (26) Αλλά, εσείς δεν πιστεύετε· επειδή, δεν είστε από τα δικά μου πρόβατα. (27) Όπως σας είπα, τα δικά μου πρόβατα ακούν τη φωνή μου, και εγώ τα γνωρίζω και με ακολουθούν. (28) Και εγώ δίνω σ' αυτά αιώνια ζωή και δεν θα χαθούν στον αιώνα, και κανένας δεν θα τα αρπάξει από το χέρι μου. (29) Ο Πατέρας μου, ο οποίος μου τα έδωσε, είναι μεγαλύτερος από όλους και κανένας δεν μπορεί να τα αρπάξει από το χέρι τού Πατέρα μου. (30) Εγώ και ο Πατέρας είμαστε ένα. (31) Οι Ιουδαίοι έπιασαν, πάλι, πέτρες, για να τον λιθοβολήσουν. (32) Ο Ιησούς αποκρίθηκε σ' αυτούς: Πολλά καλά έργα από τον Πατέρα μου έδειξα σε σας· για ποιο έργο απ' αυτά με λιθοβολείτε; (33) Οι Ιουδαίοι αποκρίθηκαν σ' αυτόν, λέγοντας: Για καλό έργο δεν σε λιθοβολούμε, αλλά για βλασφημία, και επειδή εσύ, ενώ είσαι άνθρωπος, κάνεις τον εαυτό σου Θεό. (34) Ο Ιησούς αποκρίθηκε σ' αυτούς: Δεν είναι γραμμένο μέσα στον νόμο σας, «εγώ είπα, είστε θεοί»; (35) Αν εκείνους είπε θεούς, προς τους οποίους έγινε ο λόγος τού Θεού, και η γραφή δεν μπορεί να αναιρεθεί· (36) εκείνον, τον οποίο ο Πατέρας αγίασε, και απέστειλε στον κόσμο, εσείς λέτε, ότι:

Βλασφημείς, επειδή είπα, είμαι Υιός τού Θεού;» (Κατά Ιωάννην 10:22-36).

Αν κοιτάξει κανείς το εδάφιο ως σύνολο βλέπει καθαρά πως ο Ιησούς δεν είναι ο Θεός. Ας παρατηρήσουμε τα εξής σημεία:

1. Οι δύσπιστοι Εβραίοι επέμεναν ότι ο Ιησούς πρέπει να τους πει αν όντως είναι ο Χριστός, ώστε να μην έχουν άλλο αγωνία σχετικά με την ταυτότητα του (εδάφιο 24). Το «Χριστός» ως τίτλος που χρησιμοποιείται στη Βίβλο αναφέρεται σε έναν άνθρωπο που χρίζεται Βασιλιάς του Ισραήλ. Ο τίτλος χρησιμοποιείται και για άλλους ανθρώπους (π.χ. στο Ησαΐας (45:1), ο Κύρος ο Πέρσης αποκαλείται Χριστός του Θεού). Οι Εβραίοι περίμεναν έναν άλλο Χριστό (Χριστός είναι το ελληνικό ισοδύναμο της Εβραϊκής λέξης Μεσσίας, και της Αραβικής λέξης Μασίχ). Ρώτησαν, λοιπόν, τον Ιησού αν ήταν εκείνος που περίμεναν. Ο Ιησούς απάντησε πως τους είχε ήδη πει, και είχε μάλιστα πραγματοποιήσει θαύματα στο Όνομα του Θεού για να αποδείξει τον ισχυρισμό του πως είναι ο Χριστός (εδάφιο 25), ωστόσο δεν τον πιστεύουν (εδ. 26) γιατί δεν είναι τα πρόβατα του Ιησού (εδ. 26). Αυτούς που έδωσε ο Πατέρας στον Ιησού είναι τα πρόβατα του Ιησού (οπαδοί) και πίστεψαν τον Ιησού όταν είπε πως είναι ο Χριστός (εδ. 27-29).

2. Οι αληθινοί οπαδοί του Ιησού δεν θα αφανιστούν ποτέ, καθώς ο Ιησούς τους δίνει αιώνια ζωή. Σύμφωνα με το

ίδιο Ευαγγέλιο (Κατά Ιωάννην 17:3), αιώνια ζωή σημαίνει πίστη στο ότι ο Πατέρας είναι ο μόνος αληθινός Θεός και ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός και ο Αγγελιαφόρος του Ενός Αληθινού Θεού. Ο Ιησούς δίνει αυτή τη γνώση σε όλους όσους ο Πατέρας του έδωσε ως οπαδούς (Κατά Ιωάννην 17:2). Αυτά που ο Ιησούς έλεγε τότε, ήταν λόγια, που αν τα πίστευε κάποιος, αυτό θα σήμαινε αιώνια ζωή για εκείνον. Για αυτό το λόγο, στο ίδιο Ευαγγέλιο, ο Πέτρος παρατίθεται να λέει εκ μέρους των μαθητών στον Ιησού, *«Εσύ έχεις λόγια αιώνιας ζωής· κι εμείς πιστέψαμε και γνωρίσαμε ότι εσύ είσαι ο Χριστός, ο Ιερός του Θεού.»* (Κατά Ιωάννην 6:68-69). Πίστεψαν έτσι πως ο Ιησούς δεν ήταν θεός, αλλά ο Ιερός που έστειλε ο Θεός (δηλ. ο Χριστός και Αγγελιαφόρος του Θεού). Η Βίβλος Good News κάνει το χωρίο λίγο πιο ξεκάθαρο: *«Εσύ έχεις τα λόγια που δίνουν αιώνια ζωή. Και τώρα πιστεύουμε και γνωρίζουμε πως είσαι ο Χριστός, ο υιός του αληθινού Θεού.»* (Κατά Ιωάννην 6:68-69).

3. Κανένας δεν μπορεί να αρπάξει τους μαθητές από τον Ιησού (Κατά Ιωάννην 10:28), γιατί δόθηκαν σ' αυτόν από τον Πατέρα, και ο Πατέρας είναι Μεγαλύτερος από όλους (εδ. 29). Εφόσον ο Πατέρας βοηθά τον Ιησού να κρατήσει τους μαθητές του, κανείς δεν μπορεί να τους αρπάξει από το χέρι του Ιησού όπως δεν μπορούν να τους αρπάξουν από το χέρι του Πατέρα. Όταν ο Ιησούς είπε πως αυτός και ο Πατέρας είναι ένα, εννοούσε ακριβώς αυτό: ότι ο Πατέρας τον βοηθά να εκπληρώσει την αποστολή του. Και όταν είναι απασχολημένος, προσπαθώντας να σώσει τους μαθητές του

από το να τους αρπάξουν οι κακοί, ο Πατέρας εξασφαλίζει πως κανένας από αυτούς δεν θα χαθεί, εκτός φυσικά αυτός που τον πρόδωσε.

4. Ο Ιησούς είπε πως ο Πατέρας είναι Μεγαλύτερος από όλους (Κατά Ιωάννην 10:29), συμπεριλαμβανομένου και του Ιησού. Οποιοσδήποτε έχει αμφιβολίες γι' αυτό μπορεί να διαβάσει το Κατά Ιωάννην (14:28), όπου ο Ιησούς αναφέρει: **«ο Πατέρας είναι ανώτερος από εμένα.»** Παρά αυτήν την ξεκάθαρη δήλωση του Ιησού, πολλοί που ισχυρίζονται ότι τον ακολουθούν επιμένουν πως ο Ιησούς είναι ίσος με τον Πατέρα. Ποιον πρέπει να πιστέψουμε –τον ίδιο τον Ιησού ή αυτούς που ισχυρίζονται πως τον ακολουθούν; Οι ελικρινείς οπαδοί μπορούν να διακριθούν ως κάποιιοι που εμμένουν σ' αυτά που είπε ο ίδιος ο Ιησούς. Σε αυτό καθοδήγησε ο Ιησούς τους οπαδούς του: **«Αν εσείς μείνετε στον δικό μου λόγο, είστε αληθινά μαθητές μου· και θα γνωρίσετε την αλήθεια, και η αλήθεια θα σας ελευθερώσει»** (Κατά Ιωάννην 8:31-32).

5. Όταν ο Ιησούς είπε **«Εγώ και ο Πατέρας είμαστε ένα.»** (Κατά Ιωάννην 10:30) οι Εβραίοι σήκωσαν πέτρες για να τον λιθοβολήσουν (εδ. 31). Ο Ιησούς δεν μπορούσε να κατανοήσει την συμπεριφορά τους γιατί δεν είχε πει κάτι κακό. Και έτσι τους ρώτησε τι έκανε λάθος ώστε να θέλουν να τον λιθοβολήσουν (εδ. 32). Απάντησαν πως ο Ιησούς είχε διαπράξει βλασφημία, καθώς ήταν ένας απλός άνδρας και όμως ισχυριζόταν πως είναι Θεός (εδ. 33). Αλλά είναι φανερό από το χωρίο της Βίβλου παραπάνω πως ο Ιησούς δεν

ισχυρίστηκε πως είναι Θεός. Ισχυρίστηκε απλά πως είναι ο Χριστός (εδ. 25). Πότε είπε ότι ήταν Θεός; Παραποίησαν επίτηδες τα λόγια του Ιησού και έβαλαν στο στόμα του λόγια που θα χρησιμοποιούνταν αργότερα ως ψευδή στοιχεία εναντίον του, ώστε να έχουν μια δικαιολογία να τον σκοτώσουν.

6. Ο Ιησούς παραδέχεται ότι είπε, **«Είμαι ο Υιός του Θεού»** (εδ. 36). Αλλά είπε πως αυτό δε σημαίνει τίποτα περισσότερο από το ότι ο Θεός τον όρισε ξεχωριστά ως δικό του και τον έστειλε στον κόσμο (εδ. 36). Το γεγονός πως ο Θεός τον διέκρινε, σημαίνει πως ο Θεός τον επέλεξε για κάποια αποστολή, τον διέκρινε από τους υπόλοιπους. Ο αραβικός τίτλος για ένα τέτοιο άτομο είναι Μούσταφα (που σημαίνει ο Εκλεκτός). Όλοι οι Προφήτες του Θεού δικαιούνται αυτόν τον τίτλο. Το γεγονός ότι ο Θεός τον έστειλε στον κόσμο σημαίνει πως είναι Αγγελιαφόρος του Θεού. Έχει σταλεί με ένα μήνυμα από το Θεό. Προφανώς ο Θεός που έστειλε τον Ιησού δεν είναι ο ίδιος ο Ιησούς.

7. Ο Ιησούς προσπάθησε να τους εξηγήσει ότι ακόμα κι αν είπε κάτι που ερμήνευσαν εσφαλμένα ώστε να σημαίνει πως ο Ιησούς ισχυρίζεται πως είναι ο Θεός, πρέπει να συνειδητοποιήσουν πως ορισμένοι άνθρωποι αποκαλούνταν στη Βίβλο θεοί, και οι Εβραίοι δεν διαφωνούν με αυτό (εδ. 35), και συνεπώς δεν πρέπει να διαφωνήσουν τόσο γρήγορα με τον Ιησού πριν λάβει την ευκαιρία να εξηγήσει τα λεγόμενά του. Για να κατανοήσουμε καλύτερα τι λέει εδώ ο Ιησούς, ας

αναφερθούμε στο χωρίο της Βίβλου στο οποίο έστρεψε την προσοχή τους. Το χωρίο βρίσκεται στον 82^ο Ψαλμό: *«Εγώ είπα: Θεοί είστε εσείς και όλοι γιοι του Υψίστου· εσείς, όμως, πεθαίνετε σαν άνθρωποι, και πέφτετε σαν ένας από τους άρχοντες»*. (Ψαλμοί 82:7-8)

Το κείμενο των Ψαλμών δείχνει πως ο Θεός τίμησε μερικούς ανθρώπους αποκαλώντας τους «θεούς». Αλλά στην πραγματικότητα δεν ήταν φυσικά θεοί. Πρόκειται για μεταφορική έκφραση που χρησιμοποιείται στη Βίβλο. Ο Ιησούς υπενθύμισε στους Εβραίους αυτό ώστε να κατανοήσουν πως ακόμη κι αν λέει κάτι που τους κάνει να πιστεύουν πως ισχυρίζεται ότι είναι Θεός, πρέπει να το λάβουν ως μεταφορική έκφραση που δε σημαίνει αυτό που φαίνεται. Επιπλέον, ο Ιησούς διευκρίνισε πως αυτό που είπε είναι πως ήταν «Υιός του Θεού» (Κατά Ιωάννην 10:36). Λέει ότι αν και άλλοι μπορούν να αποκαλούνται «θεοί», δεν καταλαβαίνει γιατί εναντιώνονται σ' αυτόν επειδή αποκαλεί τον εαυτό του «Υιό του Θεού», που σημαίνει πως ο Θεός των επέλεξε και τον έστειλε με ένα μήνυμα για τους ανθρώπους.

Το ξεκάθαρο μήνυμα του χωρίου, λοιπόν, είναι πως ο Ιησούς δεν είναι Θεός. Είναι κάποιος που έχει επιλεγεί από το Θεό (δηλ. είναι Μούσταφα) και έχει σταλεί από το Θεό (δηλ. είναι Αγγελιαφόρος του Θεού). Όταν αποκαλεί τον εαυτό του «Υιό του Θεού» δεν εννοεί τίποτα περισσότερο από αυτό.

Ωστόσο, παρά τη λεπτομερή μελέτη του χωρίου που παρατίθεται παραπάνω, ορισμένοι θα παραμείνουν στην παράδοση και θα απορρίψουν την εξήγηση που έδωσε ο Ιησούς στα εδάφια 34-36. Θα επιμείνουν να απομονώνουν το εδάφιο 30 διοντάς του σημασία διαφορετική από την πραγματική της, που ο Ιησούς μάλιστα χαρακτήρισε ως εσφαλμένη σημασία. Θα συμφωνήσουν έτσι με αυτά που είπαν οι Εβραίοι και θα διαφωνήσουν με αυτά που είπε ο Ιησούς. Αυτή η συμπεριφορά οδηγεί σε σύγχυση, όπως θα δούμε τώρα.

Ακόμη κι αν το εδάφιο 30 απομονωθεί ώστε να αλλαχθεί η σημασία αυτού που εννοούσε ο Ιησούς, αυτό δε λύνει τίποτα. Εγείρει απλά περισσότερα προβλήματα. Ο Ιησούς δεν μπορεί να είναι ένας και ίδιος με τον Πατέρα, ενώ ο ίδιος έχει πει πως ο Πατέρας είναι Μεγαλύτερός του (Κατά Ιωάννην 14:28). Ο Ιησούς είπε πως αυτός και ο Πατέρας είναι στην πραγματικότητα δύο (Κατά Ιωάννην 8:14-18). Και κανείς δεν είχε δει το Θεό ποτέ, παρόλο που είχαν ήδη δει τον Ιησού (I Ιωάννης 4:12). Η καλύτερη λύση για όλα αυτά είναι να επιστρέψουμε στις διδασκαλίες του ίδιου του Ιησού, τότε θα μάθετε την αλήθεια και η αλήθεια θα σας ελευθερώσει (Κατά Ιωάννην 8:31-32).

«Πριν να γεννηθεί ο Αβραάμ, εγώ είμαι.»

Το Κατά Ιωάννην (8:58) είναι ένα από τα εδάφια της Βίβλου που χρησιμοποιούνται συχνότερα εσφαλμένα. Επειδή ο Ιησούς σε αυτό το εδάφιο λέει, «*Πριν να γεννηθεί ο Αβραάμ, εγώ είμαι.*», δύο συμπεράσματα, ένα μη αναγκαίο και ένα εσφαλμένο προκύπτουν από αυτό το εδάφιο. Το μη αναγκαίο συμπέρασμα είναι πως αφού ο Ιησούς υπήρχε πριν τον Αβραάμ, αυτό σημαίνει πως υπήρχε πάντα. Πρόκειται για μια προκατειλημμένη ιδέα που οι άνθρωποι επέβαλαν σε αυτό το κείμενο. «*Πριν να γεννηθεί ο Αβραάμ*» δε σημαίνει «πάντα». Ο Μελχισεδέκ στη Βίβλο φαίνεται να υπήρχε πριν τον Αβραάμ (Εβραϊούς 7:3). Σημαίνει αυτό πως ο Μελχισεδέκ είναι Θεός; Προφανώς δεν μπορούμε να θεωρήσουμε ένα δημιουργηθέν ον Θεό.

Επικρατεί μια σύγχυση στη Βίβλο, σε αυτό το σημείο καθώς δίνονται τρεις εκδοχές κατά το κάλεσμα του Μωυσή από το Θεό, και οι τρεις αυτές εκδοχές δε συμφωνούν μεταξύ τους. Η καλύτερη που μπορεί να αναφερθεί είναι πως το όνομα του Θεού που ανακοινώνεται εκεί είναι Γιαχβέ. Συγκρίνετε τις τρεις εκδοχές παρακάτω:

1. Η έκδοση των Ιεχωβάδων (Yahwist version) (Εξοδος 6:28-7:7) δε λέει τίποτα για την αποκάλυψη του ονόματος του Θεού, καθώς για τους εκδότες των Ιεχωβάδων το όνομα Γιαχβέ ήταν ήδη γνωστό ανάμεσα στους Ισραηλίτες. Λένε πως αυτό το όνομα χρησιμοποιούταν από τον καιρό του Ενώς, του εγγονού του Αδάμ (Γένεση 4:26).

2. Η έκδοση των ιερέων (Priestly version) (Εξοδος: 6:2-13) αναιρεί το παραπάνω, λέγοντας πως αυτό το όνομα δεν ήταν γνωστό από πριν (Εξοδος 6:2). Η εντολή του Θεού στο Μωυσή εδώ είναι, *«γι' αυτό, πες στους γιους Ισραήλ: Εγώ είμαι ο Γιαχβέ...»* (Εξοδος 6:6), και ο Μωυσής το επανέλαβε αυτό σε εκείνους (Εξοδος 6:9).

3. Αλλά στη Βίβλο των Ελοχιστών –των Εβδομήκοντα (Elohlist version) (Εξοδος 3:13-22), οι οδηγίες του Θεού στο Μωυσή διαφέρουν, *«Αυτό πρέπει να πεις στους Ισραηλίτες. «Ο Ων με απέστειλε σε σας»* (Εξοδος 3:14). Προσέξτε, ωστόσο, πως στα Αγγλικά το εδάφιο θα μεταφραζόταν ως εξής: "I am has sent me to you". Η μετοχή «ο Ων» θα παραμείνει στην Αγγλική στη ρηματική της μορφή (I am=είμαι), γεγονός που δεν επιτρέπει καμία διάκριση ανάμεσα στο εδάφιο αυτό και στο εδάφιο (8:58) του Κατά Ιωάννην Ευαγγελίου: «Before Abraham was, I am.»

Επίσης, στην ελληνική επίσημη μετάφραση, η φράση έχει ως εξής: *«Τότε ο Θεός απάντησε στο Μωυσή: «Εγώ είμαι εκείνος που είμαι. Έτσι.»*, του λέει, *θα μιλήσεις στους Ισραηλίτες: «Εκείνος που είναι με έστειλε σε σας.»* *Είπε ακόμη ο Θεός στο Μωυσή: «Ο Κύριος, ο Θεός των προγόνων σας, ο Θεός του Αβραάμ, του Ισαάκ και του Ιακώβ, αυτός με έστειλε σ'εσάς.» Αυτό είναι το *ονομά μου στον αιώνα, και με αυτό θα με επικαλούνται όλες οι γενεές.»* (Εξοδος 3:14-15), ο αστερίσκος ερμηνεύεται ως ότι με αυτή την φράση ο Θεός αρνείται να κάνει γνωστό το όνομά του.

Προκύπτει από αυτό πως το όνομα του Θεού είναι «Είμαι» (I am), αλλά κατόπιν προσεκτικής μελέτης είναι ξεκάθαρο πως σε αυτό το εδάφιο οι Ελοχιστικές γραφές αντικατέστησαν το «Είμαι» με το «Γιαχβέ» σύμφωνα με τις ίδιες οδηγίες που δόθηκαν στο Έξοδος (6:6).

Ακόμη κι αν ο Θεός δήλωσε πράγματι το όνομά του ως «Είμαι» όπως στο Έξοδος (3:14), αυτό και πάλι δεν αποδεικνύει πως ο Ιησούς χρησιμοποίησε το όνομα «Είμαι» για τον εαυτό του. Ο Ιησούς δεν είπε ποτέ πως το όνομά του είναι «Είμαι». Παρατίθεται να λέει, «Πριν να γεννηθεί ο Αβραάμ, εγώ είμαι.» (Κατά Ιωάννην 8:58). Αν το «Είμαι» είναι το όνομα του Ιησού, τότε θα πρέπει να μπορούμε να το αντικαταστήσουμε σε αυτό το χωρίο με το Ιησούς, καθώς και τα δύο είναι ονόματα του Ιησού. Θα διαβάζαμε τότε το εξής: «Πριν γίνει ο Αβραάμ Ιησούς.» Αυτό φυσικά δεν βγάζει κανένα νόημα καθώς η ιδέα πως ο Ιησούς αποκαλούσε τον εαυτό του «είμαι» δεν υπάρχει στο κείμενο αλλά μόνο στην προσωπική ερμηνεία που επιβάλλει κάποιος στο κείμενο. Προσέξτε πως δεν είναι καθόλου δύσκολο να αντικαταστήσουμε το «είμαι» στο Έξοδος (3:14) είτε με τη λέξη «Θεός», είτε «Γιαχβέ» ως εξής: **«Αυτό θα πεις στους Ισραηλίτες, «Ο Θεός με απέστειλε σε σας»»** (Έξοδος 3:14).

«Αυτό θα πεις στους Ισραηλίτες, «Ο Γιαχβέ με απέστειλε σε σας»» (Έξοδος 3:14).

Ένα άλλο σημείο που χρήζει προσοχής είναι το εξής: ο συγγραφέας του τετάρτου ευαγγελίου δεν πίστεψε ποτέ πως ο Ιησούς είναι Θεός. Αυτό αποδεικνύει πως ο Ιησούς δεν είπε ποτέ πως είναι Θεός. Διαφορετικά, πως είναι δυνατόν ο συγγραφέας του τετάρτου Ευαγγελίου να μην το γνώριζε ποτέ; Πίστευε πως ο Πατέρας είναι μόνο ο Αληθινός Θεός, και πως ο Ιησούς είναι ο Χριστός και ο Αγγελιαφόρος του Θεού (βλ. Κατά Ιωάννην 17:3).

Στην Ελληνική έκδοση των Εβδομήκοντα για την Παλαιά Διαθήκη, η φράση που μεταφράζεται τώρα ως «(I am) είμαι» ήταν «Ο Ων» και το οποίο αλλάχθηκε στην καινούρια μετάφραση. Αν ο συγγραφέας του τετάρτου Ευαγγελίου ήθελε να δείξει στους αναγνώστες του πως ο Ιησούς επανέλαβε αυτήν τη φράση, θα παρέθετε αναμφίβολα τα λόγια του Ιησού ως *«Πριν να γεννηθεί ο Αβραάμ, εγώ υπάρχω.»*. Αλλά δεν το έκανε. Αντίθετα, ο Ιησούς είπε, *«Πριν γίνει ο Αβραάμ, ο Ων υπάρχει.»* Οι αναγνώστες του ελληνικού, λοιπόν, χειρογράφου μπορούν να δουν πως η δήλωση του Ιησού στο Κατά Ιωάννην (8:58) *«πριν να γεννηθεί ο Αβραάμ, εγώ υπάρχω.»* έχει υποσημείωση η οποία παραπέμπει στην Έξοδο (3:14) και η οποία με την σειρά της έχει άλλη υποσημείωση η οποία αναφέρει ότι το «Εγώ...είμαι» στο αρχικό κείμενο ήταν «Ο Ων» το οποίο αλλάχθηκε μετά. Άρα στα αρχικά κείμενα οι φράσεις ήταν «Εγώ είμαι ο Ων.» και «Πριν τον Αβραάμ, ο Ων Υπάρχει.».

Επιπλέον, η Syriac Peshitta έκδοση της Βίβλου, μια από τις πρώτες εκδόσεις της Βίβλου, γράφει στο Κατά Ιωάννην (8:58), *«Πριν γεννηθεί ο Αβραάμ, εγώ υπάρχω.»* Πρόκειται για αλλαγή αυτών που έγραψε ο συγγραφέας; Πώς μπορούμε να ξέρουμε; Ας υποθέσουμε πως αυτή είναι η αρχική φράση, τότε εκείνοι που επαναπαύονται στην κοινή απόδοση θα απογοητευτούν την Ημέρα της Κρίσης. Γιατί να μην βασίσουμε την υπόθεσή μας σε ένα περισσότερο ξεκάθαρο εδάφιο της Βίβλου –σε ένα στο οποίο ο Ιησούς διακρίνει ξεκάθαρα ανάμεσα στον ίδιο και το Θεό; Πάρτε για παράδειγμα αυτό όπου ο Ιησούς λέει στους εχθρούς του: *«Τώρα, όμως, ζητάτε να με θανατώσετε, έναν άνθρωπο που σας μίλησα την αλήθεια, την οποία άκουσα από τον Θεό»* (Κατά Ιωάννην 8:40).

Ποιος είναι, λοιπόν, ο Ιησούς; Ένας άνθρωπος που είπε την αλήθεια, την οποία άκουσε από το Θεό. Με άλλα λόγια ήταν Αγγελιαφόρος του Θεού. Όταν μια τόσο ξεκάθαρη δήλωση σαν αυτή διατυπώνεται από τα χείλη του Ιησού, γιατί να μπερδευόμαστε με τα χωρία που δεν είναι τόσο ξεκάθαρα και να προσπαθούμε να τα αλλοιώσουμε ώστε να σημαίνουν το αντίθετο από αυτό που είπε ο Ιησούς σε άλλα ξεκάθαρα εδάφια ανέκαθεν;

Όποιος προσπαθεί να πείσει τον εαυτό του ότι ο Ιησούς είναι Θεός, θα πρέπει να ψάξει στη Βίβλο για ξεκάθαρες αποδείξεις που να δείχνουν πως ο Ιησούς είναι Θεός. Αλλά ξεκάθαρες αποδείξεις υπάρχουν για το αντίθετο. Η

Βίβλος διδάσκει ξανά και ξανά πως ο Ιησούς δεν είναι Θεός, αλλά δούλος του Θεού (π.χ. Κατά Ματθαίον 12:18).

Στο αμέσως επόμενο κεφάλαιο του Ιωάννη, το κεφάλαιο 9 στο εδάφιο 35, ο Ιησούς δηλώνει πως είναι ο «Υιός του ανθρώπου». Και όποιος γνωρίζει τη Βίβλο όπως οι Ισραηλίτες στους οποίους ο Ιησούς μίλησε, θα ξέρει πως ο υιός του ανθρώπου δεν μπορεί να είναι Θεός. Η Βίβλος δηλώνει πως ο Θεός δεν είναι ούτε άνθρωπος, ούτε υιός του ανθρώπου (Αριθμοί 23:19).

«Πώς μπορεί να δικαιωθεί μπρος στο Θεό ένας άνθρωπος και πως γυναίκας γέννημα να πει πως είναι καθαρός; Γι' αυτόν και το φεγγάρι ακόμα δεν είναι λαμπερό ούτε των αστεριών το φως καθάριο. Τι 'ναι, λοιπόν, μπρος στο Θεό ο άνθρωπος ο τιποτένιος; Τι 'ναι στα μάτια του αυτό το σκουληκάκι;» (Ιώβ 25:4-6)

«Μια παρθένος θα γεννήσει»

Ο Ησαΐας (7:14) είναι ένα από τα πιο παρεξηγημένα εδάφια της Βίβλου. Αυτό το χωρίο σε μια εσφαλμένη μετάφραση αναφέρει: *«η παρθένος θα συλλάβει και θα γεννήσει γιο, και το όνομά του θα αποκληθεί Εμμανουήλ.»* Η λέξη Εμμανουήλ σημαίνει «Ο Θεός είναι μαζί μας». Επειδή ο Ματθαίος (1:23) αποδίδει αυτήν την προφητεία στον Ιησού,

πιστεύεται εσφαλμένα πως αυτό αποδεικνύει ότι ο Ιησούς είναι Θεός.

Πρώτον, ο Ματθαίος δεν σκόπευε ποτέ να παρουσιάσει τον Ιησού ως Θεό. Η πίστη στη θεϊότητα του Ιησού διαμορφώθηκε πολύ καιρό μετά τη συγγραφή του Κατά Ματθαίον Ευαγγελίου. Το Κατά Ματθαίον Ευαγγέλιο αποδεικνύει σε όλη την έκτασή του πως ο Ιησούς ήταν δούλος του Θεού (π.χ. Κατά Ματθαίον 12:18, 24:36, 27:46).

Δεύτερον, το όνομα που δίνεται σε ένα άτομο στη Βίβλο δεν μπορεί να αποδείξει πως είναι Θεός. «Ηλίας» σημαίνει «Θεός Ιεχωβάς». Αποδεικνύει αυτό πως ο Ηλίας είναι ο Θεός Ιεχωβάς; Φυσικά και όχι! Παρομοίως το όνομα Εμμανουήλ δεν αποδεικνύει πως ο Ιησούς είναι ο Θεός μαζί μας. Ούτε το όνομα «Ελιού» (Elihu) (που σημαίνει «ο ίδιος ο Θεός») αποδεικνύει πως ο Ελιού είναι ο ίδιος ο Θεός. *«...Το όνομά του ήταν Ελκανά, πατέρας του ήταν ο Ιεροχάμ, παππούς του ήταν ο Ελιού...»* (Ι Σαμουήλ 1:1) διαβάζοντας αυτό το εδάφιο καταλαβαίνει κανείς ότι ο Ελιού που αναφέρεται εδώ είναι ο ίδιος ο Θεός ή απλά το όνομα αυτού του ανθρώπου;

Τρίτον, παρόλο που η προφητεία στο Κατά Ματθαίον (1:23) αναφέρεται έμμεσα στον Ιησού, η προφητεία στον Ησαΐα (7:14) αναφέρεται άμεσα σε ένα παιδί που θα γεννηθεί κατά την ζωή του προφήτη Ησαΐα. Το παιδί αυτό ονομαζόταν «Εμμανουήλ» που σημαίνει «Ο Θεός είναι μαζί μας», και ήταν

το σημάδι του Θεού που δόθηκε στο Βασιλιά Αχάζ ότι ο Θεός θα βοηθούσε το Βασιλιά και το λαό του. Η υπόσχεση του Θεού στο Βασιλιά Αχάζ, στο 7^ο κεφάλαιο του Ησαΐα είναι πως προτού το παιδί μεγαλώσει αρκετά ώστε να διακρίνει το σωστό από το λάθος, οι εχθροί βασιλείς θα νικηθούν με τη βοήθεια του Θεού. Πρέπει να διαβάσετε ολόκληρο το κεφάλαιο για να λάβετε πλήρη γνώση.

Δεν είναι σωστό να βγάζουμε κάποιο εδάφιο από το πλαίσιο του και να του δίνουμε διαφορετική σημασία. Αυτό το παιδί πράγματι γεννήθηκε και ο Θεός τον ονόμασε Εμμανουήλ. Αν ο Βασιλιάς Αχάζ έπρεπε να περιμένει εφτακόσια χρόνια μέχρι να γεννηθεί ο Ιησούς και να έρθει η βοήθεια του Θεού, αυτός και ο λαός του θα ήταν ήδη νεκροί πριν να έρθει η βοήθεια του Θεού. Ποια θα ήταν λοιπόν η σημασία μιας τέτοιας υπόσχεσης; Η υπόσχεση εκπληρώθηκε έγκαιρα. Η προφητεία δεν αναφέρεται στον Ιησού που έπρεπε να γεννηθεί εκατοντάδες χρόνια αργότερα, αλλά σε κάποιο παιδί που γεννήθηκε στην εποχή του Βασιλιά Αχάζ.

Ένα ακόμη σημείο που πρέπει να προσέξουμε είναι πως το παιδί για το οποίο γίνεται λόγος στον Ησαΐα δεν θα είναι στην αρχή σε θέση να διακρίνει ανάμεσα στο καλό και στο κακό. Όσοι λένε πως ο Ιησούς ήταν εκείνο το παιδί δεν πρέπει να γυρνάνε και να λένε πως ο Ιησούς είναι Θεός, γιατί δεν υπήρξε ποτέ, (και δεν θα υπάρξει) περίοδος που ο Θεός δεν θα ξέρει τη διαφορά μεταξύ καλού και κακού.

Ο Ματθαίος απέδωσε εσφαλμένα αυτήν την προφητεία στον Ιησού, καθώς ο Ιησούς γεννήθηκε από μια παρθένο, και το κείμενο μιλά για μια παρθένο που θα γεννήσει. Ο Ματθαίος βασίστηκε στην Ελληνική έκδοση της Βίβλου των Εβδομήκοντα όπου στον Ησαΐα (7:14) χρησιμοποιείται η λέξη «**παρθένος**». Αλλά το βιβλίο του Ησαΐα είχε αρχικά γραφτεί στα Εβραϊκά. Για να βρούμε τη σημασία του Ησαΐα είναι απαραίτητο να επιστρέψουμε στην πρωτότυπη γλώσσα παρά να αναφερθούμε μόνο στη μετάφραση. Τα Εβραϊκά χειρόγραφα, αντί για τη λέξη «**παρθένος**» έχουν την εβραϊκή λέξη «**αλμά**» που σημαίνει «**μια νεαρή γυναίκα σε ηλικία γάμου.**». **Στην Ελληνική επίσημη μετάφραση της Αγίας Γραφής υπάρχει αστερίσκος δίπλα από τη λέξη «η παρθένος» και στην υποσημείωση διαβάζουμε «έτσι μεταφράζουν οι Εβδομήκοντα την Εβραϊκή λέξη «αλμά», η οποία στην κυριολεξία σημαίνει «νεαρή κόρη».** Αν ο συγγραφέας του Ησαΐα ήθελε να πει «**παρθένος**» θα χρησιμοποιούσε την εβραϊκή λέξη «**μπεθούλα**» που σημαίνει «**παρθένος**». Αλλά δεν το έκανε. Γιατί πολλές εκδόσεις της Βίβλου (όπως η Αγγλική Revised Standard Version) γράφουν «**νεαρή γυναίκα**» αντί για «**παρθένος**».

Ο Ιησούς γεννήθηκε πράγματι από μια παρθένο. Και η Βίβλος και το Κοράνιο το επιβεβαιώνουν. Αλλά ο Ησαΐας (7:14) δε μιλά για μια παρθένα γέννηση και δεν αναφέρεται στον Ιησού. Ο Ιησούς δεν αποκαλείται ποτέ «**Εμμανουήλ**» στη

Βίβλο. Ο άγγελος τον ανήγγειλε το όνομά του ως «Ιησούς» (Κατά Λουκάν 1:31).

«Όποιος είδε εμένα, είδε τον Πατέρα»

Στο Κατά Ιωάννην (14:9), ο Ιησούς (ειρήνη σ' αυτόν) λέει: «Όποιος είδε εμένα, είδε τον Πατέρα». Αυτό συχνά παρεξηγείται ώστε να σημαίνει πως ο Ιησούς είναι Θεός. Αλλά ο Ιησούς είπε ξεκάθαρα πως κανείς δεν έχει δει το Θεό ποτέ (Κατά Ιωάννην 5:37). Όσοι λένε πως ο Ιησούς είναι Θεός διαφωνούν με αυτό που είπε ο ίδιος ο Ιησούς. Αν ο Ιησούς ήταν Θεός γιατί να πει στους ανθρώπους που τον κοιτούσαν πως δεν είδαν ποτέ το Θεό; Και γιατί ο συγγραφέας της πρώτης επιστολής του Ιωάννη στη Βίβλο που γράφτηκε εβδομήντα περίπου χρόνια μετά την ανάληψη του Ιησού να πει πως κανείς ποτέ δεν είδε το Θεό (I Ιωάννης 4:12), ενώ γνώριζε πως χιλιάδες είχαν ήδη δει τον Ιησού; Η σημασία του Κατά Ιωάννην (14:9) δεν είναι πως ο Ιησούς είναι Θεός, αλλά πως γνωρίζοντας τον Ιησού γνωρίζει κανείς το Θεό, καθώς ο Ιησούς διδάσκει σχετικά με το Θεό. Αυτή η σημασία επιβεβαιώνεται από το Κατά Ιωάννην (1:18), όπου ο συγγραφέας λέει πως κανείς δεν έχει δει το Θεό, αλλά ο Ιησούς γνωστοποίησε το Θεό στους ανθρώπους. Στο 17^ο κεφάλαιο, στο εδάφιο 3 του ίδιου Ευαγγελίου, ο Ιησούς δήλωσε πως αιώνια ζωή σημαίνει να γνωρίζει κανείς πως ο

Πατέρας, τον οποίο λάτρευε ο Ιησούς, είναι ο Μόνος Αληθινός Θεός και πως ο Ιησούς είναι ο Μεσσίας που έστειλε ο Θεός.

«Φανερώθηκε με σάρκα»

Το 1 Προς Τιμόθεο (3:16) παρατίθεται συχνά για να δείξει πως ***«ο Θεός φανερώθηκε με σάρκα»***. Έτσι εμφανίζεται σε μεταγενέστερα χειρόγραφα της Βίβλου. Τα πρώτα και πιο αξιόπιστα χειρόγραφα (ιδιαίτερος ο Σιναϊτικός Κώδικας και ο Κώδικας του Βατικανού) αναφέρονται ξεκάθαρα στον Ιησού. Αυτό το χωρίο δε δείχνει πως ο Ιησούς ήταν Θεός. Αντανακλά το δόγμα του Παύλου ότι ο Ιησούς πριν εμφανιστεί με σάρκα ήταν ον υψηλότερο από τους ανθρώπους αλλά χαμηλότερο από το Θεό. ***«η κεφαλή κάθε άνδρα είναι ο Χριστός...κεφαλή δε του Χριστού, είναι ο Θεός»*** γράφει ο Παύλος στην 1^η επιστολή Προς Κορινθίους (11:3).

Σημειώνουμε ότι η φράση ***«ο Θεός φανερώθηκε με σάρκα»*** στην μετάφραση στα νέα ελληνικά έχει αλλαχθεί σε ***«ο Θεός φανερώθηκε ως άνθρωπος»***.

«Ισχυρός Θεός, Αιώνιος Πατέρας»

Ο Ησαΐας στο εδάφιο (9:5) μιλά για κάποιον, το όνομα του οποίου πρέπει να είναι Θαυμαστός, Σύμβουλος, Ισχυρός Θεός, Αιώνιος Πατέρας, Αρχοντας Ειρήνης. Συχνά ακούγεται πως πρόκειται για προφητεία σχετικά με τον Ιησού, και πως αποδεικνύει ότι ο Ιησούς είναι Θεός. Αλλά το πρόβλημα που παρουσιάζει αυτή η προφητεία δεν μπορεί να παραβλεφθεί από έναν ειλικρινή άνθρωπο. Αν το πάρει κανείς κυριολεκτικά, τότε ο Ιησούς είναι ο «Αιώνιος Πατέρας», αλλά στην πραγματικότητα ο Ιησούς δίδαξε ξεκάθαρα ότι δεν ήταν ο «Αιώνιος Πατέρας». Σύμφωνα με το Ματθαίο, όσο ο Ιησούς βρισκόταν στη γη δήλωσε: *«Και πατέρα σας μην ονομάσετε κανέναν πάνω στη γη· επειδή, ένας είναι ο Πατέρας σας, αυτός που είναι στους ουρανούς»* (Κατά Ματθαίον 23:9).

Αν ο Ιησούς δεν ήταν ο «Αιώνιος Πατέρας» δεν ήταν ούτε ο «Ισχυρός Θεός». Είτε θα πάρουμε το εδάφιο κυριολεκτικά, και στη συγκεκριμένη περίπτωση αντιβαίνει στη σαφή διδασκαλία του Ιησού, είτε θα το πάρουμε μεταφορικά, στην οποία περίπτωση «Αιώνιος Πατέρας» δεν σημαίνει πραγματικά «Αιώνιος», και «Ισχυρός Θεός» δε σημαίνει «Ισχυρός Θεός».

Ήταν ο Ιησούς Τέλειος Θεός και Τέλειος Άνθρωπος Ταυτόχρονα;

Σύμφωνα με την Ορθόδοξη Χριστιανική πίστη, ο Ιησούς ήταν τέλειος άνθρωπος και τέλειος Θεός ταυτόχρονα. Η πίστη αυτή είναι απαραίτητη για τη σωτηρία κάποιου σύμφωνα με το δόγμα του Αθανασίου που θεωρείται αγαπητό για τους περισσότερους Χριστιανούς. Οι σύγχρονοι Χριστιανοί λόγοι απορρίπτουν αυτήν την ιδέα, όχι επειδή είναι δύσκολο να την κατανοήσουν, αλλά επειδή δεν μπορεί να εκφραστεί ουσιαστικά. Το δόγμα δεν μπορεί με κανέναν τρόπο να εκφραστεί έτσι ώστε να είναι απαλλαγμένο από αντιφάσεις. Είναι αδύνατο για τον Ιησού να ήταν τέλειος άνθρωπος και τέλειος Θεός ταυτόχρονα, καθώς αυτό θα σήμαινε πως ήταν πεπερασμένος και άπειρος ταυτόχρονα, πως ήταν σφαλέρως και αλάνθαστος ταυτόχρονα. Αυτό δεν μπορεί να ισχύει.

Αυτό που απορρίπτει το δόγμα είναι εξίσου σημαντικό. Το δόγμα διαμορφώθηκε προς απάντηση στους ισχυρισμούς διάφορων πρώιμων Χριστιανικών ομάδων, και περιλαμβάνει έτσι φράσεις που αρνούνται τις αντιλήψεις αυτών των ομάδων. Προς απάντηση των Αρειανών που πίστευαν πως ο Ιησούς δεν ήταν Θεός, η Σύνοδος της Νίκαιας (325 μ.Χ.) όρισε πως ήταν απόλυτος Θεός. Προς απάντηση των οπαδών του Απολιναρισμού που πίστευαν πως ο Ιησούς ήταν Θεός, αλλά όχι και πλήρης άνθρωπος, η Σύνοδος της Κωνσταντινούπολης (381 μ.Χ.) όρισε πως ο Ιησούς ήταν απόλυτος άνθρωπος. Έπειτα έχουμε το Νεστοριανισμό: η αντίληψη που ξεκίνησε όταν ο Νεστόριος αρνήθηκε πως η Μαρία μπορεί να αποκαλείται «Μητέρα του Θεού». Για εκείνον η Μαρία ήταν μητέρα μόνο του ανθρώπου Ιησού.

Αυτό συνεπαγόταν την ύπαρξη δύο Χριστών: ενός θεού και ενός ανθρώπου. Εναντίον του Νεστορίου, η Σύνοδος της Εφέσου (431 μ.Χ.) αποφάσισε πως οι δύο φύσεις του Ιησού δεν μπορούν να διακριθούν. Όλα όσα κάνει ο Ιησούς γίνονται και με τη ανθρώπινη και με τη θεία φύση μέσα του. Ομοίως, όλα όσα συνέβησαν σε εκείνον, συνέβησαν και στον άνθρωπο και στο Θεό που είναι. Συνεπώς η Μαρία γέννησε και τους δύο, και οι δύο πέθαναν στο σταυρό, κλπ. Σε μια ακόμη σύνοδο, τη Σύνοδο της Χαλκηδόνας (451 μ.Χ.) το δόγμα έλαβε μερικές τελικές πινελιές και το δόγμα του Αθανασίου ορίστηκε ως επίσημη εκκλησιαστική διδασκαλία. Οι περισσότεροι Χριστιανοί δεν είναι εξοικειωμένοι με τις λεπτομερείς επιπλοκές του δόγματος και στο μυαλό τους αντιλαμβάνονται τον Ιησού με έναν τρόπο, ο οποίος έρχεται σε αντίφαση με το δόγμα του Αθανασίου, το οποίο όπως αναφέραμε ορίστηκε ως η επίσημη εκκλησιαστική διδασκαλία. Με άλλα λόγια υπάρχει μεγάλο κενό μεταξύ του τι πιστεύουν οι περισσότεροι χριστιανοί και του τι διδάσκει η εκκλησία ως δόγμα, το οποίο δόγμα δημιουργήθηκε για να απορρίπτει την αντίληψη στην οποία πιστεύουν οι σημερινοί και οι παλιότεροι χριστιανοί. Αυτή η τάση είναι αποτέλεσμα του γεγονότος πως ο ορισμός του δόγματος για τον Ιησού είναι αδύνατο να γίνει κατανοητός από οποιονδήποτε μυαλό ανθρώπου. Μπορεί κανείς μόνο να επαναλάβει τα λόγια, αλλά δεν μπορεί να αντίληφθει τη σημασία της απαιτούμενης αυτής αντίληψης. Συνεπώς, πολλοί επαναλαμβάνουν απλά το δόγμα με τα χείλη τους, αλλά στο μυαλό τους στέφονται σε απόψεις για τον

Ιησού που είναι πιο εύκολα κατανοητές, παρόλο που αυτές καταδικάστηκαν από την Εκκλησία ως αιρετικές.

Το ορθόδοξο δόγμα είναι λογικά αδύνατο. Όπως υποδεικνύει ο Χιούστον Σμιθ, μελετητής της συγκριτικής θρησκειολογίας, δεν θα ήταν λογικά αδύνατο αν το δόγμα έλεγε πως ο Ιησούς ήταν μερικώς θεός και μερικώς άνθρωπος. Αλλά αυτό εκφράζει αυτό που το δόγμα αρνείται. Για τους ορθόδοξους Χριστιανούς, ο Ιησούς δεν μπορεί να διαθέτει ορισμένες μόνο ανθρώπινες ιδιότητες, πρέπει να τις διαθέτει όλες. Πρέπει να είναι πλήρης άνθρωπος και την ίδια στιγμή δεν μπορεί να διαθέτει μόνο κάποιες θεϊκές ιδιότητες, πρέπει να τις έχει όλες. Πρέπει να είναι πλήρης θεός. Αυτό είναι αδύνατο καθώς για να είναι κανείς απόλυτος θεός θα πρέπει να είναι απαλλαγμένος από τους ανθρώπινους περιορισμούς. Αν έχει έναν μόνο ανθρώπινο περιορισμό, τότε δεν είναι Θεός. Αλλά σύμφωνα με το δόγμα έχει όλους τους ανθρώπινους περιορισμούς. Πώς μπορεί, λοιπόν, να είναι Θεός; Ο Χιούστον Σμιθ αποκαλεί αυτό κραυγαλέα αντίφαση.

Στο έργο του «The World's Religions» (οι θρησκείες του κόσμου), γράφει: «Μπορούμε να ξεκινήσουμε με το δόγμα της Ενσάρκωσης, που χρειάστηκε αρκετούς αιώνες μέχρι να εδραιωθεί. Όπως είναι, ότι δηλαδή στο Χριστό ο Θεός έλαβε ανθρώπινο σώμα, επιβεβαιώνει πως ο Χριστός ήταν Θεάνθρωπος· ταυτόχρονα πλήρης Θεός και πλήρης άνθρωπος. Το να πούμε πως αυτός ο ισχυρισμός είναι παράδοξος μοιάζει να είναι ένας πολύ επιεικής τρόπος να θέσουμε το ζήτημα –

μοιάζει περισσότερο με κραυγαλέα αντίφαση. Αν το δόγμα έλεγε πως ο Χριστός είναι μισός άνθρωπος και μισός θεός, ή πως ήταν θεός από συγκεκριμένες πλευρές, ενώ άνθρωπος από άλλες, το μυαλό μας δεν θα δίσταζε να πιστέψει.» (The World's Religions, σελ. 340)

Αν λεγόταν πως ο Ιησούς ήταν μερικώς άνθρωπος και μερικώς θεός, αυτό δεν θα ήταν λογικά αδύνατο, αλλά μόνο βιβλικά αδύνατο. Η Βίβλος δε διδάσκει πουθενά πως ο Ιησούς ήταν θεός με οποιονδήποτε τρόπο. [βλ. φυλλάδιο Some forgotten Saying of Jesus (Μερικές ξεχασμένες ρήσεις του Ιησού)] Επιπλέον, αν ήταν μερικώς μόνο θεός τότε δεν θα ήταν ο Ένας Αληθινός Θεός της Παλαιάς και της Καινής Διαθήκης. Ο Θεός είναι Πανίσχυρος, όχι μερικώς πανίσχυρος· ο Θεός είναι Παντογνώστης, όχι μερικώς παντογνώστης.

Ο Κ. Ράντολφ Ρος είναι Χριστιανός. Στο βιβλίο του Common Sense Christianity (Η κοινή λογική του Χριστιανισμού) απομυθοποιεί την ορθόδοξη αντίληψη, «όχι επειδή είναι δύσκολο να κατανοηθεί», λέει, μα επειδή «δεν μπορεί να ειπωθεί έχοντας νόημα». Την απορρίπτει επειδή «είναι απίθανη», λέει. (σελ. 79). Τα επιχειρήματά του είναι τόσο πειστικά που δεν μπορώ να κάνω και πολλά πέρα από το να τα επαναλάβω. Το να είναι κανείς άνθρωπος σημαίνει το ότι είναι περιορισμένος, με έλλειψη γνώσεων, επιρρεπείς σε λάθη, ατελής. Το να είναι κανείς Θεός σημαίνει ακριβώς το αντίθετο: απεριόριστος, απόλυτος σε γνώση, αλάνθαστος, τέλειος. Δεν μπορούν να ισχύουν και τα δύο ταυτόχρονα. Δεν

μπορείς να πεις για κάποιον πως ήταν και τα δύο. Είτε θα ήταν το ένα, είτε το άλλο.

Δεν πρόκειται για Παραδοξολογία

Σε όσους λένε ότι πρόκειται για παραδοξολογία, ο Ρος απαντά με ευγένεια. Πρέπει πρώτα απ' όλα να κατανοήσουμε τι είναι παραδοξολογία. Παράδοξο είναι κάτι που φαίνεται αδύνατο, αλλά μπορεί να αποδειχθεί ως αληθές. Αντίθετα, η δογματική δήλωση μπορεί να φαίνεται αληθής σε μερικούς ανθρώπους, αλλά η λογική αποδεικνύει πως είναι εσφαλμένη. Ο Ρος επιχειρηματολογεί με ένα παράδειγμα που καθιστά αυτό που θέλει να πει σαφές και άμεσο:

«Α!» θα πουν κάποιοι. «Αυτό είναι το παράδοξο!»
Όχι, δεν είναι παράδοξο. Αυτό το επιχείρημα είναι πολύ σημαντικό, γι' αυτό δώστε παρακαλώ ιδιαίτερη προσοχή: Παράδοξο είναι κάτι που φαίνεται αδύνατο αλλά αποδεικνύεται ως αληθές. Συνεπώς, ήταν παράδοξο όταν κάποιοι επιστήμονες ανέλυσαν προσεκτικά τους βομβίνους (είδος μέλισσας) και κατέληξαν πως σύμφωνα με τους νόμους της φυσικής δεν μπορούν να πετάξουν. Υπήρχε αντίφαση και προφανής αδυναμία, αλλά οι μέλισσες συνέχισαν να πετούν.

Ωστόσο, το να είναι ένας άνθρωπος και τέλειος και ατελής είναι το αντίθετο αυτού: μπορεί σε κάποιους να φαίνεται αληθές, αλλά είναι αδύνατο να αποδειχθεί. Και όχι μόνο αδύνατο σύμφωνα με τη δική μας κατανόηση των νόμων της φύσης που μπορεί να είναι εσφαλμένοι (όπως με τους βομβίνους), αλλά αδύνατο σύμφωνα με τους κανόνες της λογικής πάνω στους οποίους στηρίζεται ο λόγος μας. (σελ.82)

Ας εξηγήσω αυτό το τελευταίο επιχείρημα. Η ανθρώπινη παρατήρηση και ανάλυση μπορεί να αποδειχθεί εσφαλμένη. Αυτό ίσχυε με τον επιστήμονα που ανακάλυψε πως σύμφωνα με τους νόμους της Φυσικής οι βομβίνοι δεν μπορούσαν να πετάξουν. Το ελάττωμα στη διαδικασία του είναι πως η δική μας κατανόηση των νόμων της φύσης συνεχώς βελτιώνεται. Νέα γνώση διαψεύδει συχνά την προηγούμενη ως εσφαλμένη. Αλλά με τους νόμους της λογικής τα πράγματα είναι διαφορετικά. Αυτό που εξ' ορισμού είναι αλήθεια, θα παραμείνει για πάντα αλήθεια εκτός κι αν αρχίσουμε να επαναπροσδιορίζουμε τα πράγματα. Για παράδειγμα, $2+2=4$. Αυτή η εξίσωση θα παραμείνει για πάντα σωστή. Ο μόνος τρόπος να θεωρηθεί ποτέ αυτό λάθος είναι αν αποφασίσουμε να αλλάξουμε τους ορισμούς των μερών που τη συνθέτουν. Τώρα, εξ' ορισμού, ένα πράγμα δεν μπορεί να είναι το αντίθετο του εαυτού του. Ένα πράγμα δεν μπορεί να είναι τέλειο και ατελές ταυτόχρονα. Η παρουσία μίας από τις δύο ιδιότητες συνεπάγεται την απουσία της άλλης. Ο Ιησούς ήταν είτε το ένα, είτε το άλλο. Δεν μπορεί λογικά να είναι και τα δύο. Ο Ρος είναι ιδιαίτερα πειστικός σε αυτό: Το να λες πως

κάποιος είναι τέλειος και ατελής είναι σαν να λες πως είδες έναν τετράγωνο κύκλο. Αυτό είναι απίθανό.

Λες πως ο κύκλος δεν είναι κυκλικός, στην οποία περίπτωση δεν ήταν κύκλος; Ή λες πως το τετράγωνο ήταν κυκλικό; Αυτό δεν είναι παράδοξο· αυτό είναι ανοησία χωρίς νόημα, όσο φαντασία κι αν χρειάζεται (σελ. 82).

Η δυσκολία δεν έγκειται στο να πιστέψουμε τι λέει το δόγμα. Το πρόβλημα είναι πως το δόγμα στην εφαρμογή του δεν λέει τίποτα. Όταν μας μιλάνε για δύο αντίθετα, τι πρέπει να πιστέψουμε;

Ο Ρος το θέτει πολύ ωραία: «Το να λέμε πως κάποιος είναι τέλειος και ατελής την ίδια στιγμή, είναι σαν να λέμε πως ο «X» και ο «μη X» είναι και οι δύο αληθείς. Πρέπει άρα είτε να εγκαταλείψουμε τη σημασία αυτών των λέξεων, είτε να εγκαταλείψουμε τη λογική, όπου και στις δύο περιπτώσεις αυτό σημαίνει πως λέμε ανοησίες που δεν έχουν κανένα νόημα για μας.» (σελ. 82)

Οι Ορθόδοξοι λένε πως ο Ιησούς ήταν ατελής αναφορικά με την ανθρώπινη φύση του, αλλά τέλειος αναφορικά με τη θεία φύση του. Το πρόβλημα με αυτήν τη θέση είναι πως συνεπάγεται την ύπαρξη δύο προσώπων που καταλαμβάνουν το ένα σώμα του Ιησού: ένα τέλειο και ένα ατελές. Χρειάζεσαι γι' αυτό δύο μυαλά, δύο βουλήσεις, δύο χαρακτήρες.

**ΠΕΝΤΕ ΜΟΝΤΕΛΑ ΠΟΥ ΑΔΥΝΑΤΟΥΝ ΝΑ
ΑΠΟΔΕΙΞΟΥΝ ΤΙΣ ΔΥΟ ΦΥΣΕΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
ΣΤΗ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΘΕΟΛΟΓΙΑ**

**ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΑΤΕ ΝΑ ΦΑΝΤΑΣΤΕΙΤΕ ΠΟΙΟ
ΜΟΝΤΕΛΟ ΘΑ ΔΟΥΛΕΥΕ;**

ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΤΕΙΤΕ;

ΕΙΝΑΙ ΛΟΓΙΚΑ ΠΙΘΑΝΟ;

ΤΕΛΕΙΟΣ ΚΥΚΛΟΣ ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΟ ΤΕΤΡΑΓΩΝΟ ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΣΤΙΓΜΗ;

Αλλά το δόγμα δεν επιτρέπει αυτό το απαραίτητο συμπέρασμα, και επιμένει πως ο Ιησούς δεν ήταν δύο άτομα αλλά μόνο ένα. Αυτό το άτομο πρέπει να ήταν είτε τέλειο, είτε όχι, είτε αλάνθαστο, είτε όχι, είτε περιορισμένης γνώσης, είτε όχι. Δεν μπορείς να πεις για το ίδιο άτομο πως ήταν και τα δύο. Όταν ο Ιησούς αντιμετώπισε το θάνατο στο σταυρό σύμφωνα με τη Χριστιανική πίστη, είτε τον αντιμετώπισε με την ανθρώπινη πίστη ότι θα αναστηνόταν την τρίτη ημέρα, είτε αντιμετώπισε το θάνατο με την αλάνθαστη γνώση του ότι θα αναστηθεί οπωσδήποτε. Αν πίστευε με ανθρώπινη πίστη στη δύναμη του Θεού να τον αναστήσει, τότε ο ίδιος δεν ήταν Θεός. Αν από την άλλη, αντιμετώπισε το θάνατο με αλάνθαστη θεία γνώση ότι θα αναστηθεί, τότε δεν έπαιρνε στην ουσία κάποιο ρίσκο υποκείμενος στο θάνατο. Αν η θεία φύση του γνώριζε ότι θα αναστηθεί, αλλά δεν το γνώριζε αυτό (δηλ. η ανθρώπινη φύση του δεν το γνώριζε), τότε στην πραγματικότητα εκείνη η θεία φύση δεν ανήκει σε αυτόν. Αν η θεία σε εκείνον φύση γνώριζε κάτι που εκείνος δεν γνώριζε, επιστρέφουμε στην άποψη περί δύο ατόμων.

Αυτό μπορεί να γίνει πιο δύσκολο στο να εξηγηθεί καθώς κοιτάζουμε τις πράξεις που ανέφερε ο Ιησούς στα ευαγγέλια και αναρωτιόμαστε αν η θεία ή η ανθρώπινη φύση, ή και οι δύο πραγματοποίησαν αυτές τις πράξεις. Ας σκεφτούμε το περιστατικό όπου ο Ιησούς καταράστηκε τη συκιά. Πρώτα, η περιγραφή όπως εμφανίστηκε στο Κατά Μάρκον:

«(Ο Ιησούς) πείνασε. Και βλέποντας από μακριά μια συκιά να έχει φύλλα, ήρθε μη τυχόν βρει σ' αυτή κάτι και μόλις ήρθε κοντά της, δεν βρήκε τίποτε, παρά μονάχα φύλλα· επειδή, δεν ήταν καιρός των σύκων. Και ο Ιησούς, αποκρινόμενος, είπε σ' αυτή: Κανένας πλέον, στον αιώνα, να μη φάει καρπό από σένα.» (Κατά Μάρκον 11:12-14). Ως αποτέλεσμα η συκιά μαράθηκε από τη ρίζα (εδ. 20). Μερικά πράγματα γίνονται φανερά από αυτό το περιστατικό.

1. Ο Ιησούς δε γνώριζε πως το δένδρο δεν είχε φρούτα μέχρι που πήγε στο δέντρο και δεν βρήκε παρά μόνο φύλλα.

2. Όταν ο Ιησούς είδε φύλλα από απόσταση ήλπιζε να βρει καρπούς στο δένδρο.

3. Δεν ήταν η εποχή των σύκων, και γι' αυτό το δένδρο δεν είχε σύκα. Αυτό το σχόλιο από το Μάρκο υπονοεί ξεκάθαρα πως ήταν ένα απολύτως καλό δένδρο. Αν το δένδρο ήταν άγονο, το σχόλιο του Μάρκου σχετικά με την εποχή θα ήταν άσκοπο και παραπλανητικό.

4. Ο Ιησούς δε γνώριζε πως δεν ήταν η εποχή των σύκων. Αν το γνώριζε, δεν θα περίμενε το δένδρο να έχει καρπούς, και δεν θα είχε καταραστεί το δένδρο επειδή δεν είχε καρπούς.

5. Το όλο θέμα ξεκίνησε όταν ο Ιησούς ένιωσε πως πεινά.

Είναι, λοιπόν, εύκολο να κατανοήσουμε πως ο θνητός Ιησούς ένιωσε πείνα, και πως ο θνητός Ιησούς δε γνώριζε πως δεν είναι η εποχή των σύκων και εσφαλμένα περίμενε το δένδρο να έχει σύκα. Ένας θεός Ιησούς θα τα γνώριζε όλα αυτά και δεν θα πήγαινε μέχρι το δένδρο για να ανακαλύψει πως δεν έχει σύκα. Δεν θα πεινούσε εξ' αρχής. Η κατάρα όμως του δένδρου είναι ένα θέμα λίγο πιο δύσκολο για όσους επιβεβαιώνουν τη θειότητα του Ιησού. Τα θαύματά του, λένε, πραγματοποιούνται με τη θεία φύση του. Ωραία, άρα ο θεός Ιησούς καταράστηκε ένα δένδρο. Μα γιατί; Γιατί να καταστρέψει ένα δένδρο που κατά την άποψη του Μάρκου ήταν απολύτως καλό; Όταν ερχόταν η εποχή των σύκων, αυτό το δένδρο θα είχε φρούτα και άλλοι θα έτρωγαν απ' αυτό. Ο λόγος είναι πως ο άνθρωπος Ιησούς έκανε ένα λάθος. Αλλά γιατί ο θεός Ιησούς ενήργησε πάνω στο σφάλμα που έκανε ο άνθρωπος Ιησούς; Το ανθρώπινο μυαλό στον Ιησού καθοδηγεί μέσα του τη θεία φύση; Βασικά δεν υπάρχει δικαιολογία για όλη αυτήν την εικασία, καθώς οι γραφές δεν αναφέρουν πουθενά πως ο Ιησούς είχε δύο φύσεις. Όσοι θέλουν να πιστέψουν αντίθετα από τις γραφές, πως ο Ιησούς ήταν και

πλήρης άνθρωπος και πλήρης θεός, μπορούν να συνεχίσουν τις εικασίες.

Ορισμένοι θα πουν πως όλα είναι πιθανά με το Θεό, και ότι χρησιμοποιούμε εδώ τις λέξεις με την ανθρώπινη σημασία τους. Αυτό είναι αλήθεια. Όλα είναι πιθανά με το Θεό. Αυτό το πιστεύουμε. Αν μου πεις πως ο Θεός έκανε αυτό κι αυτό, και είναι έτσι κι έτσι, δεν μπορώ να πω πως είναι απίθανο. Αλλά αν πεις πως «ο Θεός έκανε και δεν έκανε», ή «Είναι και δεν είναι»; Οι δηλώσεις σου δεν έχουν νόημα. Όταν λες πως ο Ιησούς είναι τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος την ίδια στιγμή, λες δύο αντίθετα πράγματα. Συνεπώς, απαντώ, «Αδύνατο!».

Αυτό που χρειαζόμαστε άρα εδώ είναι να το ακούσουμε διατυπωμένο με νόημα. Αν θεωρείτε πως οι λέξεις έχουν κάποιο διαφορετικό ή βαθύτερο νόημα, όταν αποδίδονται στο Θεό δεν μπορώ παρά να συμφωνήσω μαζί σας. Αλλά θα ήθελα να μάθω με ποια σημασία χρησιμοποιείτε τις λέξεις. Ο Ρος εξηγεί:

Αν θέλετε να αναθεωρήσετε ορισμένες από αυτές τις λέξεις, καλώς, αρκεί να μας πείτε τις νέες σημασίες που χρησιμοποιείτε. Η συνήθης πρακτική, ωστόσο, φαίνεται πως είναι ότι ενώ κάποιος δεν είναι σε θέση να πει ακριβώς ποιες είναι αυτές οι νέες σημασίες, είναι ωστόσο σίγουρος πως ταιριάζουν μεταξύ τους με τρόπο που έχει νόημα. Αυτό φυσικά είναι απλά μια προσπάθεια να παρακάμψουμε τις

απαιτήσεις της λογικής. Αλλά αν δεν γνωρίζεις τη σημασία των λέξεων που αποδίδεις στον Ιησού, τότε λες απλά «ο Ιησούς είναι Χ» και «ο Ιησούς είναι «Ψ», το «Χ» και το «Ψ» είναι άγνωστα. Αυτό φυσικά δε λέει απολύτως τίποτα. (σελ 83).

Ως αποτέλεσμα αυτής της σύγχυσης, πολλοί Χριστιανοί καταφεύγουν στην ιδέα πως ο Ιησούς είχε δύο φύσεις που είναι ξεχωριστές. Μερικές φορές ενεργεί ως άνθρωπος και μερικές ως Θεός. Αυτό φυσικά δεν υποστηρίζεται από τις γραφές, και θα ήταν σοφότερο να στραφούμε στη βιβλική θέση πως ο Ιησούς ήταν άνθρωπος και δούλος του Θεού (βλ. Κατά Ματθαίον 12:18, Πράξεις 3:13, Πράξεις 4:27).

Ο Γουίλιαμ Έλερι Τσάρμινγκ ήταν ένας από τους πολλούς Χριστιανούς που στράφηκαν σε αυτήν τη βιβλική θέση. Έγραψε συνεπώς: Πού συναντάται στην Καινή Διαθήκη η φρασεολογία που αφθονεί στα βιβλία αυτών που πιστεύουν στην Αγία Τριάδα και αναπτύσσεται απαραίτητα από το δόγμα των δύο φύσεων του Ιησού; Πού λέει αυτός ο θείος διδάσκαλος «αυτό το λέω ως Θεός και αυτό ως άνθρωπος. Αυτό είναι αλήθεια μόνο από το ανθρώπινο μυαλό μου, αυτό μόνο από το θείο μυαλό μου;» Πού βρίσκουμε στις επιστολές ίχνος αυτής της παράξενης φρασεολογίας; Πουθενά. Δεν χρειαζόταν εκείνες τις μέρες. Απαιτήθηκε από τα λάθη μιας μεταγενέστερης εποχής.

Πιστεύουμε τότε πως ο Χριστός είναι ένας νους, ένα ον, και προσθέτω, ένα ον διαφορετικό από τον Έναν Θεό. Το ότι ο Χριστός δεν είναι ο Ένας Θεός, δεν είναι το ίδιο ον με τον Πατέρα, είναι απαραίτητα συμπέρασμα από τον προηγούμενο τίτλο μας, στο οποίο είδαμε πως το δόγμα των τριών προσώπων που αποτελούν Έναν Θεό είναι φαντασία...ο Ιησούς, στο κήρυγμά του, μιλούσε διαρκώς για το Θεό. Η λέξη ήταν πάντα στο στόμα του. Αναρωτιόμαστε αν με αυτή τη λέξη εννοούσε ποτέ τον εαυτό του. Λέμε, ποτέ. Αντίθετα, με τον πιο σαφή τρόπο διακρίνει ανάμεσα στο Θεό και τον εαυτό του, και το ίδιο κάνουν και οι μαθητές του. (Γουίλιαμ Έλερι Τσάρμινγκ, *Unitarian Christianity and Other Essays*, επιμελήθηκε ο Ίρβινγκ Χ. Μπάρτλετ (H.P.A. Liberal Arts Press, 1957, σελ. 17-18)

Ο Τσάρμινγκ υποστηρίζει ότι, δεδομένου ότι το δόγμα των δύο φύσεων είναι «τόσο παράξενο, τόσο δύσκολο, τόσο απομακρυσμένο από όλες τις προηγούμενες αντιλήψεις των ανθρώπων», θα είχε διδαχθεί με τη μεγαλύτερη δυνατή σαφήνεια στη Βίβλο αν ήταν απαραίτητη πεποίθηση για τους Χριστιανούς. Αλλά δεν βρίσκουμε τέτοιες διδασκαλίες στη Βίβλο. Μερικοί Χριστιανοί λένε, ωστόσο, ότι μερικά χωρία αποδίδουν θείες ιδιότητες στον Ιησού και άλλα ανθρώπινες ιδιότητες. Η συμφιλίωση όλων αυτών απαιτεί το ειπωμένο δόγμα. Ο Τσάρμινγκ απαντά πως αυτά τα χωρία που αποδίδουν θείες ιδιότητες στον Ιησού μπορούν εύκολα να εξηγηθούν χωρίς να καταφύγει κανείς στο δόγμα. Περιφρονεί

αυτό που κατανοεί ως λύση που προτείνεται από άλλους Χριστιανούς:

Με άλλα λόγια, προκειμένου να συμφιλιώσουμε ορισμένα δύσκολα εδάφια, που μια δίκαιη κριτική μπορεί σε μεγάλο βαθμό, αν όχι εξ' ολοκλήρου, να εξηγήσει, πρέπει να εφεύρουμε μια υπόθεση πολύ πιο δύσκολη και που να περιλαμβάνει ακαθόριστο παραλογισμό. Πρέπει να βρούμε διέξοδο από ένα λαβύρινθο με ένα στοιχείο που μας οδηγεί σε λαβυρίνθους απείρως πιο αδιάρρηκτους. (σελ. 17)

Πολλοί σαν τον Τσάρμινγκ, μετά από ενδελεχή μελέτη έχουν καταλήξει πως ο Ιησούς ήταν απλά ένας άνθρωπος που επιλέχθηκε από το Θεό για να παραδώσει το μήνυμά Του. Τα ισχυρά έργα που πραγματοποίησε ήταν με την άδεια και τη βοήθεια του Θεού. Ο Ιησούς από μόνος του δεν μπορούσε να κάνει τίποτα. Το Βιβλίο *The Myth of God Incarnate* (Ο Μύθος της Ενσάρκωσης του Θεού), το οποίο συντάχθηκε από τον Τζον Χικ, είναι μια συλλογή δοκιμίων που έγραψαν Χριστιανοί Θεολόγοι και Κληρικοί. Οποιοσδήποτε έχει ακόμη αμφιβολίες γι' αυτό πρέπει να διαβάσει αυτό το βιβλίο.

Τέλος, πρέπει να στραφούμε στο Θεό για καθοδήγηση. Έστειλε το τελικό του Βιβλίο, το Ιερό Κοράνιο, ώστε να σώσει την ανθρωπότητα από τις θεολογικές παγίδες των επινοημένων δογμάτων από ανθρώπους. Το Ιερό Κοράνιο απευθύνεται στους Χριστιανούς και τους Εβραίους:

« Ω, λαέ της Βίβλου (Εβραίοι και Χριστιανοί)! Τώρα ήρθε σε σας ο Αγγελιαφόρος Μας (ο Μωχάμμαντ) εξηγώντας σας πολλά απ' όσα κρύβατε από τη Γραφή και περνούσε πολλά (δηλ. άφηγε χωρίς εξήγηση ό,τι δε χρειαζόταν να εξηγηθεί). Πράγματι, έχει έρθει σε σας από τον Αλλάχ ένα φως (ο Προφήτης Μωχάμμαντ) και ένα σαφές Βιβλίο (το Ιερό Κοράνιο). ✨ Με το οποίο ο Αλλάχ καθοδηγεί όλους όσους επιζητούν την Ευαρέστησή Του στο δρόμο της ειρήνης (και της ασφάλειας), και με τη Βούλησή Του τους βγάζει από το σκοτάδι στο φως και τους καθοδηγεί σε έναν Ίσιο Δρόμο. »

(Ιερό Κοράνιο 5:15-16)

Και ξανά: « Εκείνοι ανάμεσα στα παιδιά του Ισραήλ που απίστησαν έπεσε πάνω τους η κατάρα από τη γλώσσα του Δαυίδ και του Ιησού, υιού της Μαρίας. Για ό,τι παράκουσαν (από τις εντολές του Αλλάχ και των Αγγελιαφόρων Του) και παραβίασαν (ξεπερνώντας τα όρια). »

(Ιερό Κοράνιο 5:78)

Ας προσευχηθούμε στον Αλλάχ για τη βοήθειά Του. Τίποτα δεν είναι δυνατό χωρίς τη βοήθειά Του. Ω, Αλλάχ! Καθοδήγησε μας και καθοδήγησε όλους τους ανθρώπους στον ίσιο δρόμο.

Μερικές Ξεχασμένες Φήσεις του Ιησού

Μπορούν όλοι οι πιστοί να αποκαλούν το Θεό «Πατέρα» σύμφωνα με τη Βίβλο;

Ο Ιησούς στο τέλος της αποστολής του, κατέστησε σαφές πως ο Θεός δεν είναι μόνο δικός του πατέρας, αλλά πατέρας όλων, και Θεός όλων, και ακόμη δικός του Θεός, Τον Οποίο λάτρευε. Είπε: *«Ανεβαίνω προς τον Πατέρα μου και Πατέρα σας, και Θεό μου και Θεό σας.»* (Κατά Ιωάννην 20:17)

Ο συγγραφέας, ο οποίος ήταν ο Παύλος, κατέστησε επίσης σαφές πως κάθε πιστός μπορεί να απευθυνθεί στο Θεό ως «Πατέρα». Έγραψε: *«...κράζουμε: Αββά, Πατέρα.»* (Προς Ρωμαίους 8:15)

Ο Ιησούς είπε στα πλήθη και στους μαθητές του: *«Και πατέρα σας μη ονομάσετε επάνω στη γη· επειδή, ένας είναι ο Πατέρας σας, αυτός που είναι τους ουρανούς.»* (Κατά Ματθαίον 23:9)

Σύμφωνα με το Ματθαίο, ο Ιησούς δίδαξε στα πλήθη να αποκαλούν το Θεό «Πατέρα». Τους είπε: *«Πατέρα μας, που είσαι στους ουρανούς, ας αγιαστεί το όνομά σου.»* (Κατά Ματθαίον 6:9)

Κατέστησε ο Ιησούς σαφές πως δεν είναι Θεός;

«Γιατί με λες αγαθό; Κανένας δεν είναι αγαθός, παρά μονάχα ένας, ο Θεός.» (Κατά Μάρκον 10:18)

Ένας άνδρας έτρεξε και γονάτισε μπροστά στον Ιησού και τον αποκάλεσε «Αγαθό δάσκαλο». Ο Ιησούς άδραξε την ευκαιρία για να καταστήσει σαφές στους ανθρώπους πως δεν πρέπει να δοξάζουν αυτόν περισσότερο από ό,τι αξίζει να λατρεύεται κάποιος άνθρωπος.

....Ο Ιησούς είπε:

«Δεν μπορώ εγώ να κάνω τίποτε από τον εαυτό μου.» (Κατά Ιωάννην 5:30)

«όπως με πρόσταξε ο Πατέρας, έτσι κάνω.» (Κατά Ιωάννην 14:31)

Περιττό να πω πως ο Θεός δε λαμβάνει εντολές από κανέναν.

Ο Ιησούς είπε: *«Τα λόγια που εγώ μιλάω σε σας, δεν τα μιλάω από τον εαυτό μου»* (Κατά Ιωάννην 14:10)

«και από τον εαυτό μου δεν κάνω τίποτε, αλλά καθώς με δίδαξε ο Πατέρας μου, αυτά μιλάω.» (Κατά Ιωάννην 8:28).

.....

Ο Θεός έχει απόλυτη εξουσία και απόλυτη γνώση. Δεν μπορεί να διδαχθεί, μα διδάσκει. Ο Ιησούς είπε:

« ο Πατέρας μου είναι ανώτερός μου.» (Κατά Ιωάννην 14:28)

Οι άνθρωποι το ξεχνούν αυτό και λένε πως ο Ιησούς είναι ίσος με τον Πατέρα. Ποιον πρέπει να πιστέψουμε, τον Ιησού ή τους ανθρώπους;

Μιλώντας για την Τελική Ημέρα, ο Ιησούς είπε: *«Για την ημέρα εκείνη, όμως, και την ώρα, δεν γνωρίζει κανένας, ούτε οι άγγελοι των ουρανών, παρά μόνον ο Πατέρας μου.»* (Κατά Ματθαίον 24:36).

Ανέστησε ο Ιησούς τον εαυτό του;

Ο Θεός τον ανέστησε. (Πράξεις 2:24). Ο Ιησούς δεν είχε τη δύναμη να αναστηθεί από μόνος του. Ο συγγραφέας των Πράξεων λέει ότι ο Θεός τον ανέστησε.

Ο Ιησούς προσεύχεται στο Θεό: ο Θεός δεν προσεύχεται σε κανέναν.

Ο Ιησούς προσευχήθηκε λέγοντας:

«Αββά, Πατέρα, όλα είναι δυνατά σε σένα· απομάκρυνε από μένα τούτο το ποτήρι· όχι, όμως, ό,τι εγώ θέλω, αλλά ό,τι εσύ.» (Κατά Μάρκον 14:36)

Ο Ιησούς έπεσε με το πρόσωπο στη γη και προσευχήθηκε στο Θεό, ικετεύοντάς τον να τον σώσει από το θάνατο. Αυτό δείχνει επίσης πως η βούληση του Ιησού διέφερε από τη βούληση του Θεού. Οι συγγραφείς του Κατά Ματθαίον, Κατά Μάρκον και Κατά Λουκάν μας λένε πως ο Ιησούς επιθυμούσε να σωθεί από το θάνατο. Αυτό δείχνει πως ο Ιησούς είχε βούληση διαφορετική από το Θεό, σε τουλάχιστον μία στιγμή. Συνεπώς δεν ήταν ο Θεός. Δήλωσε σε μια στιγμή απελπισίας: *«Θεέ μου, Θεέ μου, για ποιον σκοπό με εγκατέλειψες;»*. (Κατά Ματθαίον 27:46).

Ο Ιησούς δε γνώριζε πως το δένδρο δεν είχε καρπούς

«(ο Ιησούς) πείνασε. Και βλέποντας από μακριά μια συκιά να έχει φύλλα, ήρθε μη τυχόν βρει σ' αυτή κάτι· και μόλις ήρθε κοντά της, δεν βρήκε τίποτε, παρά μονάχα φύλλα· επειδή,

δεν ήταν καιρός των σύκων.» (Κατά Μάρκον 11:12-13). Όταν είδε πως το δένδρο έχει φύλλα σκέφτηκε πως μπορεί να βρει καρπούς σ' αυτό. Αλλά όταν πλησίασε συνειδητοποίησε πως δεν έχει φρούτα. Εξάλλου, δεν ήταν η εποχή των σύκων.

Η Βίβλος αποκάλεσε τον Ιησού δούλο του Θεού

«Δέστε! Ο δούλος μου, που διάλεξα» (Κατά Ματθαίον 12:18), σε αυτό το χωρίο ο Θεός αποκαλεί τον Ιησού δούλο Του.

«Ο Θεός τού Αβραάμ και του Ισαάκ και του Ιακώβ, ο Θεός των προπατόρων μας, έδειξε τη δόξα του Ιησού του δούλου του.» (Πράξεις 3:13). *«Επειδή, στ' αλήθεια, συγκεντρώθηκαν ενάντια στον άγιο δούλο σου, τον Ιησού...»* (Πράξεις 4:27)

Όλοι, εκτός από το Θεό, είναι δούλοι του Θεού. Ο Ιησούς είναι επίσης δούλος του Θεού.

Ποιος πραγματοποιούσε στην πραγματικότητα θαύματα;

Η Βίβλος λέει πως ο Θεός έκανε θαύματα μέσω του Ιησού: *«Άνδρες Ισραηλίτες, ακούστε τούτα τα λόγια: Ποιος ήταν ο*

Ιησούς ο Ναζωραίος σας το απέδειξε ο Θεός με τα θαύματα και τα καταπληκτικά έργα που έκανε μέσω αυτού αναμεσά σας.» (Πράξεις 2:22). Οι άνθρωποι λένε πως εφόσον ο Ιησούς έκανε πολλά θαύματα, πρέπει να είναι Θεός. Αλλά εδώ βλέπουμε πως ο Θεός έκανε τα θαύματα. Ο Ιησούς ήταν το μέσο, μέσω του οποίου ο Θεός πραγματοποίησε τα θαύματα για να υποστηρίξει την αποστολή του δούλου Του. Ο Ιησούς ήταν ο άνδρας που ενέκρινε ο Θεός. Αυτό σημαίνει πως ήταν ενάρετος άνδρας.

Μπορεί ο Ιησούς να εγγυηθεί θέσεις;

«Το να καθήσετε, όμως, από τα δεξιά μου και από τα αριστερά μου, δεν είναι δικό μου να δώσω, παρά σε όσους είναι ετοιμασμένο από τον Πατέρα μου.» (Κατά Ματθαίον 20:23).

Συνεπώς, αν θέλουμε να εξασφαλίσουμε τη θέση μας με το Θεό στη Μέλλουσα ζωή, πρέπει να στραφούμε στο Θεό και να Του το ζητήσουμε και όχι στον Ιησού.

Μια παρεξηγημένη ρήση

«Εγώ και ο Πατέρας είμαστε ένα.» (Κατά Ιωάννην 10:30)

Στους ανθρώπους αρέσει να παραθέτουν αυτή τη ρήση, αλλά ξεχνούν την εξήγ: Κατά Ιωάννην (17:11): *«Άγιε Πατέρα, Διατήρησέ τους στην πίστη με τη δύναμη του ονόματός σου που μου χάρισες, για να μείνουν ενωμένοι όπως εμείς.»*

Αυτό δείχνει πως αυτό που εννοούσε ο Ιησούς ήταν ένα σε σκοπό, όχι ένα σε ουσία όπως πιστεύουν οι άνθρωποι. Οι μαθητές δεν μπορούν να γίνουν ένας άνθρωπος, αλλά μπορούν να επιδιώξουν τον ίδιο σκοπό. Δηλαδή μπορούν να είναι ένα σε σκοπό, όπως ακριβώς ο Ιησούς και ο Πατέρας είναι ένα σε σκοπό.

Είπε ο Ιησούς όλα όσα λέει ο Ιωάννης πως είπε;

Αναλογιστείτε τις εξής ρήσεις του Ιησού που βρίσκουμε μόνο στο Ευαγγέλιο του Ιωάννη:

Κατά Ιωάννην (14:9): *«Όποιος είδε εμένα, είδε τον Πατέρα.»*

Κατά Ιωάννην (6:35): *«Και ο Ιησούς είπε σ' αυτούς: Εγώ είμαι το ψωμί, ο άρτος τής ζωής»*

Κατά Ιωάννην (8:12): *«Εγώ είμαι το φως του κόσμου»*

Κατά Ιωάννην (8:58): *«Πριν γίνει ο Αβραάμ εγώ είμαι.»*

Κατά Ιωάννην (10:7): «*Εγώ είμαι η θύρα των προβάτων.*»

Κατά Ιωάννην (11:25): «*Εγώ είμαι η ανάσταση και η ζωή*»

Κατά Ιωάννην (14:6): «*Εγώ είμαι ο δρόμος, και η αλήθεια, και η ζωή*»

Κατά Ιωάννην (15:1): «*Εγώ είμαι η άμπελος η αληθινή*»

Οι Χριστιανοί λόγιοι μας λένε πως αν ο Ιησούς ισχυρίστηκε όλους αυτούς τους φανταστικούς χαρακτηρισμούς για τον εαυτό του, τα τρία πρώτα ευαγγέλια θα τους είχαν σίγουρα καταγράψει. Το Κατά Μάρκον γράφτηκε γύρω στο 70 μ.Χ., και ακολούθησαν το Κατά Ματθαίον και το Κατά Λουκάν κάπου ανάμεσα στο 80-90 μ.Χ.. Το Κατά Ιωάννην, που γράφτηκε γύρω στο 100 μ.Χ., ήταν το τελευταίο από τα τέσσερα επιλεγμένα Ευαγγέλια. Ο Χριστιανός λόγιος Τζέιμς Νταν γράφει στο βιβλίο του *The Evidence for Jesus* (Η Απόδειξη για τον Ιησού): «Αν ήταν μέρος των αρχικών λέξεων του ίδιου του Ιησού, πώς γίνεται μόνο ο Ιωάννης να τις κατέγραψε και κανένας από τους άλλους; Μπορείτε να το πείτε ακαδημαϊκό σκεπτικισμό αν θέλετε, αλλά το βρίσκω σχεδόν απίστευτο τέτοιες ρήσεις να παραμελήθηκαν από τους συγγραφείς της βίβλου, αν ήταν όντως γνωστές ως γνώρισμα της διδασκαλίας του Ιησού. Αν το «Εγώ είμαι» ήταν μέρος της γνήσιας παράδοσης, είναι πολύ δύσκολο να εξηγηθεί γιατί κανένας από τους άλλους τρεις ευαγγελιστές δεν το χρησιμοποίησε.» (σελ. 36)

Ομοίως, η *New American Bible* μας λέει στην εισαγωγή της, κάτω από την κεφαλίδα *Πώς να Διαβάσετε τη Βίβλο Σας*: «Είναι δύσκολο να γνωρίζουμε αν οι λέξεις ή οι ρήσεις που αποδίδονται στον Ιησού έχουν γραφεί ακριβώς όπως τις είπε...» (έκδοση St. Joseph, μεσαίο μέγεθος, σελ. 23)

Αυτά που έχουμε στο Κατά Ιωάννην είναι άρα αυτά που έλεγαν οι άνθρωποι για τον Ιησού την εποχή που γράφτηκε το Κατά Ιωάννην (περίπου εβδομήντα χρόνια μετά την ανάληψη του Ιησού). Ο συγγραφέας του Κατά Ιωάννην εξέφρασε απλά αυτές τις ιδέες σαν να τις είχε πει ο Ιησούς. Ο Τζέιμς Νταν λέει επίσης στο βιβλίο του πως, σχεδόν σίγουρα, ο συγγραφέας του τετάρτου ευαγγελίου «δεν ασχολούταν με το είδος ερωτήσεων που προβλημάτιζαν ορισμένους Χριστιανούς σήμερα –Το είπε πράγματι αυτό ο Ιησούς; Χρησιμοποίησε αυτά ακριβώς τα λόγια; και λοιπά.» (*The Evidence for Jesus*, σελ. 43). Οι λόγιοι κατέληξαν πως αυτό το ευαγγέλιο γράφτηκε αρχικά σε απλή μορφή. Αλλά αυτό το ευαγγέλιο συνεχίστηκε, όπως λέει η Βίβλος *New Jerusalem*, «αυξήθηκε και εξελίχθηκε σε διάφορα στάδια κατά τη διάρκεια του δευτέρου μισού του πρώτου αιώνα.» (σελ. 1742).

Λέει επίσης: «Σήμερα είναι ελεύθερα αποδεκτό πως το Τέταρτο Ευαγγέλιο υποβλήθηκε σε μια περίπλοκη ανάπτυξη προτού να φτάσει στην τελική του μορφή.» (σελ. 1742).

Σε προηγούμενη σελίδα, η ίδια Βίβλος λέει: «Φαίνεται πως έχουμε μόνο το τελικό στάδιο μιας αργής διαδικασίας που

έφερε μαζί όχι μόνο συστατικά μέρη διαφορετικών εποχών, αλλά και διορθώσεις, προσθήκες και μερικές φορές ακόμη περισσότερες από μία αναθεωρήσεις της ίδιας συζήτησης.» (σελ. 1739)

Η New American Bible λέει πως οι περισσότεροι λόγιοι, «έχουν καταλήξει στο συμπέρασμα πως οι συνέπειες παρήχθησαν πιθανόν από επακόλουθες επεξεργασίες στις οποίες ομογενή υλικά προστέθηκαν σε ένα συντομότερο πρωτότυπο.» (*New American Bible, Revised New Testament* σελ.143)

Ο Θεός αποκαλύπτει την αλήθεια σχετικά με τον Ιησού:

«Ω! Οπαδοί της Βίβλου! Μην υπερβάλλετε στη θρησκεία σας, και μη λέτε για τον Αλλάχ τίποτε άλλο, παρά μόνο την αλήθεια. Στ' αλήθεια, ο Μεσσίας, ο Ιησούς, γιος της Μάριαμ, δεν είναι παρά ένας Απόστολος του Αλλάχ, κι ο Λόγος Του («Γεννηθήτω!» –και έτσι έγινε.) που απηύθυνε προς τη Μάριαμ, κι ένα πνεύμα [που δημιουργήθηκε] απ' Αυτόν (τον Αλλάχ) (ο Γαβριήλ μετέφερε το Λόγο του Αλλάχ στη Μάριαμ και εμφύσησε το πνεύμα του Ιησού στην μήτρα της). Πιστέψτε λοιπόν στον Αλλάχ και στους

Αγγελιαφόρους Του και μην λέτε ‘τριάδα’, παραιτηθείτε, καλύτερα για σας. Στ’ αλήθεια ο Αλλάχ είναι ένας Θεός. Δόξα σε Αυτόν είναι πολύ Ανώτερος από το να έχει έναν υιό. Σε Αυτόν Ανήκει ότι βρίσκεται στους ουραμούς και ότι βρίσκεται στη γη. Και Αρκεί ο Αλλάχ για να διευθετεί όλα τα πράγματα. ❁ Ποτέ ο Μεσσίας δε θα απέρριπτε από υπεροψία ή αλαζονεία να είναι δούλος του Αλλάχ, ούτε οι άγγελοι που είναι κοντά [στον Αλλάχ]. Και όποιος θα απέρριπτε τη λατρεία Του από υπεροψία και είναι αλαζόνας, τότε Αυτός θα τους συγκεντρώσει προς Αυτόν όλους μαζί. ❁ Και όσο γι’ αυτούς που πίστεψαν κι έκαναν ενάρετες πράξεις, θα τους δώσει πλήρως τις αμοιβές τους, και θα τους τις αυξήσει επιπλέον από τη Χάρη Του. Μα όσο γι’ αυτούς που απέρριπταν από υπεροψία (τη λατρεία Του) και ήταν αλαζόνες, θα τους τιμωρήσει με επώδυνη τιμωρία, και δε θα βρουν για τους εαυτούς τους εκτός του Αλλάχ κανέναν προστάτη ή υποστηρικτή. ❁ Ω, άνθρωποι! Στ’ αλήθεια, ήλθε σε σας μια πειστική απόδειξη (ο Προφήτης Μωχάμμαντ) από τον Κύριό σας. Και Στείλαμε κάτω (στη γη) σε σας ένα φανερό Φως (το Κοράνιο). ❁

(Ιερό Κοράνιο 4:171-175)

Ο Ιησούς στο Ιερό Κοράνιο

Το Κοράνιο μας λέει πολλά θαυμαστά πράγματα για τον Ιησού. Ως εκ τούτου, οι πιστοί του Κορανίου αγαπούν τον Ιησού, τον τιμούν, και πιστεύουν σ' αυτόν. Μάλιστα, κανένας Μουσουλμάνος δεν μπορεί να είναι Μουσουλμάνος, αν δεν πιστεύει στον Ιησού, ειρήνη σ' αυτόν.

Το Κοράνιο λέει πως ο Ιησούς γεννήθηκε από μια παρθένο, πως μίλησε ενώ ήταν ακόμη μωρό, πως θεράπευσε τους τυφλούς και τους λεπρούς με την άδεια του Θεού, και πως ανέστησε τους νεκρούς με την άδεια του Θεού.

Ποια είναι, λοιπόν, η σημασία αυτών των θαυμάτων; Πρώτον, η παρθενική γέννηση. Ο Θεός επιδεικνύει τη δύναμή Του για δημιουργία με κάθε τρόπο. Ο Θεός δημιούργησε όλους από έναν άνδρα και μία γυναίκα. Αλλά τι ισχύει για τον Αδάμ, ειρήνη σ' αυτόν; Ο Θεός δεν τον δημιούργησε ούτε από άνδρα, ούτε από γυναίκα. Και την Εύα την δημιούργησε μόνο από έναν άνδρα, χωρίς γυναίκα. Και τελικά, για να έχουμε ολόκληρη την εικόνα, ο Θεός δημιούργησε τον Ιησού από μια γυναίκα, χωρίς έναν άνδρα.

Τι ισχύει όμως για τα άλλα θαύματα; Αυτά δείχνουν πως ο Ιησούς δεν ενεργούσε από μόνος του, αλλά είχε τη στήριξη του Θεού. Το Κοράνιο λέει συγκεκριμένα πως αυτά τα θαύματα πραγματοποιήθηκαν με την άδεια του Θεού. Αυτό μπορεί να συγκριθεί με το Βιβλίο των Πράξεων στη Βίβλο, κεφάλαιο 2, εδάφιο 22, όπου λέει πως τα θαύματα έγιναν από το Θεό για να δείξουν πως ενέκρινε τον Ιησού. Σημειώστε πως

ο ίδιος ο Ιησούς καταγράφεται στο Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο να έχει πει, «*Δεν μπορώ εγώ να κάνω τίποτε από τον εαυτό μου*» (Κατά Ιωάννην 5:30). Τα θαύματα, συνεπώς, δεν γίνονταν με δικιά του απόφαση, αλλά με απόφαση του Θεού.

Τι δίδαξε ο Ιησούς; Το Κοράνιο μας λέει πως ο Ιησούς ήρθε να διδάξει το ίδιο βασικό μήνυμα που δίδαξαν και οι προηγούμενοι προφήτες του Θεού, ότι πρέπει να αποφεύγουμε κάθε ψευδή θεό και να λατρεύουμε μόνο τον Έναν Αληθινό Θεό. Ο Ιησούς δίδαξε πως είναι ο δούλος και ο αγγελιαφόρος του Ενός Αληθινού Θεού, του Θεού του Αβραάμ. Αυτές οι Κορανικές διδασκαλίες μπορούν να συγκριθούν με τη Βίβλο (Κατά Μάρκον 10:18, Κατά Ματθαίον 26:39, Κατά Ιωάννην 14:28, 17:3 και 20:17), όπου ο Ιησούς διδάσκει πως αυτό που λατρεύει είναι ο Ένας Αληθινός Θεός. Βλ. επίσης Κατά Ματθαίον 12:18, Πράξεις 3:13 και 4:27, όπου βρίσκουμε πως οι μαθητές του τον γνώριζαν ως Δούλο του Θεού.

Το Κοράνιο μας λέει πως μερικοί Ισραηλίτες απέρριψαν τον Ιησού και συνωμότησαν ώστε να τον σκοτώσουν, αλλά ο Αλλάχ (Θεός) έσωσε τον Ιησού και τον ανύψωσε ζωντανό στον ουρανό. Ο Αλλάχ θα κάνει τον Ιησού να κατέλθει ξανά, και τότε ο Ιησούς θα επιβεβαιώσει τα αληθινά του διδάγματα, και όλοι θα πιστέψουν σ' αυτόν όπως είναι και όπως διδάσκει γι' αυτόν το Κοράνιο.

Ο Ιησούς είναι ο Μεσσίας. Τιμάται σε αυτόν τον κόσμο και τη μέλλουσα ζωή, και είναι ένας από αυτούς που θα βρισκονται κοντά στον Αλλάχ.

Ο Ιησούς ήταν άνθρωπος που έλεγε την αλήθεια, την οποία άκουσε από το Θεό. Αυτό μπορεί να συγκριθεί με το Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο όπου ο Ιησούς λέει στους Ισραηλίτες: *«Τώρα, όμως, ζητάτε να με θανατώσετε, έναν άνθρωπο που σας μίλησα την αλήθεια, την οποία άκουσα από τον Θεό»* (Κατά Ιωάννην 8:40).

Η Παρθενική Γέννηση του Ιησού

Οι Μουσουλμάνοι πιστεύουν στην παρθενική γέννηση του Ιησού. Όταν οι άγγελοι ανακοίνωσαν στη Μαρία (ειρήνη σ' αυτήν) την υπόσχεση του Αλλάχ ότι θα αποκτήσει γιο, εκείνη εξεπλάγη αφού ήταν παρθένα. «Πώς μπορεί να γίνει αυτό;» σκέφτηκε. Της υπενθύμισε πως είναι εύκολο για τον Αλλάχ να δημιουργήσει ό,τι επιθυμεί. Εκείνη είπε:

« Εκείνη είπε: «Κύριέ μου, πώς θα αποκτήσω ένα παιδί αφού κανείς άνδρας δε με έχει αγγίξει;» (Ο άγγελος) Είπε: «(Μην εκπλήσσει) έτσι ο Αλλάχ δημιουργεί ό,τι θέλει. Όταν αποφασίσει κάτι, απλώς λέει: 'Γενηθήτω', και έτσι γίνεται. »

(Ιερό Κοράνιο 3:47)

Δεν είναι δύσκολο για τον Αλλάχ να κάνει ό,τι επιθυμεί. Μπορεί να δημιουργήσει ένα παιδί και με τους δύο θνητούς γονείς ή μόνο με έναν. Κανένα θαύμα δεν ξεπερνά τη δύναμή Του. Εξάλλου, δημιούργησε τον Αδάμ (ειρήνη σ' αυτόν) χωρίς ούτε άνδρα, ούτε γυναίκα. Δημιούργησε όμως όλους εμάς από έναν άνδρα και μια γυναίκα. Ποιο είναι το δύσκολο εάν ο Αλλάχ αποφασίσει να δημιουργήσει έναν άνθρωπο από μία μόνο γυναίκα; Διατάζει μόνο «Γεννηθήτω!» και γίνεται.

Ορισμένοι άνθρωποι πιστεύουν πως εφόσον ο Ιησούς, ειρήνη σ' αυτόν, δεν είχε θνητό πατέρα, τότε ο Θεός πρέπει να είναι ο πατέρας του. Το Κοράνιο απορρίπτει αυτήν την άποψη. Το παράδειγμα του Ιησού μπορεί να συγκριθεί με αυτό του Αδάμ. Επειδή ο Αδάμ δεν είχε θνητούς γονείς δε σημαίνει πως μπορούμε να τον αποκαλούμε «Υιό του Θεού».

﴿ Στ' αλήθεια, η ομοιότητα του 'Ισα (Ιησού) ενώπιον του Αλλάχ είναι όπως εκείνη του Αδάμ. Τον δημιούργησε από χώμα, έπειτα του είπε: «Γεννηθήτω» και έτσι αυτός έγινε. ﴾

(Ιερό Κοράνιο 3:59)

Σύμφωνα με το Κοράνιο, όλοι εκτός του Αλλάχ είναι δούλοι Του:

﴿ Και είπαν: «Ο Αρ-Ραχμάν (Πολυεύσπλαγος) απέκτησε έναν γιο! ﴿ Στ' αλήθεια, φέρατε (είπατε) κάτι τερατώδες! ﴿ Πρόκειται οι ουρανοί να σχιστούν, η γη να ανοίξει και τα

βουνά να καταρρεύσουν (εξαιτίας αυτών των λόγων). ❁
Ότι απέδωσαν γιο στον Αρ-Ραχμάν (Πολυεύσπλαχνο). ❁
Και δεν ταιριάζει στον Αρ-Ραχμάν (στην Μεγαλοπρέπειά
Του) το να αποκτήσει έναν γιο. ❁ Στ' αλήθεια όλα όσα
βρίσκονται στους ουραμούς και στη γη δεν θα έλθουν στον
Αρ-Ραχμάν (Πολυεύσπλαχνο) παρά ως δούλοι (κατά την
Έσχατη μέρα). ❁

(Ιερό Κοράνιο 19:88-93)

Τα Θαύματα του Ιησού;

Σύμφωνα με το Κοράνιο, ο Ιησούς, ειρήνη σ' αυτόν, τέλεσε τα
ακόλουθα θαύματα με την άδεια Του Αλλάχ:

1. Μίλησε ενώ ήταν ακόμη μωρό.
2. Θεράπευσε αυτούς που γεννήθηκαν τυφλοί.
3. Θεράπευσε τους λεπρούς.
4. Ανέστησε τους νεκρούς.
5. Έδωσε πνοή σε ένα πουλί φτιαγμένο από πηλό.

Στο Κοράνιο, ο Αλλάχ παραθέτει τον Ιησού, ειρήνη σ' αυτόν,
να λέει:

«Και (ο Αλλάχ) θα τον κάνει (τον Ιησού) Αγγελιαφόρο για τα παιδιά του Ισραήλ (και θα πει): «Ήλθα σε σας με Σημείο από τον Κύριό σας, ότι σχεδιάζω για σας από πηλό, τη μορφή ενός πουλιού, και φυσώ σ' αυτήν, και γίνεται πουλί με την Άδεια του Αλλάχ. Και θεραπεύω τον εκ γενετής τυφλό, και τον λεπρό, και φέρνω το νεκρό στη ζωή με την Άδεια του Αλλάχ. Και σας πληροφορώ για το τι τρώτε και το τι αποθηκεύετε στα σπίτια σας. Σίγουρα, σ' αυτό υπάρχει Σημείο για σας, αν είστε πιστοί. ✪ Και ήλθα επιβεβαιώνοντας ό,τι ήταν πριν από μένα από την Τορά, και για να κάνω επιτρεπτό για σας μέρος εκείνου που σας ήταν απαγορευμένο, κι έχω έλθει σε σας με απόδειξη από τον Κύριό σας. Έτσι, να φοβάσθε τον Αλλάχ και να με υπακούτε. ✪ Στ' αλήθεια ο Αλλάχ είναι ο Κύριός μου και Κύριός σας. Έτσι, να λατρεύετε Αυτόν, αυτός είναι ένας Ίσιος Δρόμος.»»

(Ιερό Κοράνιο 3:49-51)

Ξανά, στο Κοράνιο, ο Αλλάχ μας λέει σχετικά με την κατάσταση την Ημέρα της Κρίσης:

«Την Ημέρα κατά την οποία ο Αλλάχ θα συγκεντρώσει τους Αγγελιαφόρους μαζί και θα τους πει: «Ποια ήταν η απάντηση που λάβατε (από τους ανθρώπους για τα διδάγματά σας);» Αυτοί θα πουν: «Δεν έχουμε γνώση, στ' αλήθεια, Εσύ είσαι ο Παντογνώστης όλων των αοράτων (και των κρυφών).» ✪ Όταν ο Αλλάχ θα πει (την Ημέρα

της Κρίσεως): Ω Ιησού, γιε της Μαρίας, θυμήσου την Χάρη Μου σε σένα και στη μητέρα σου, όταν σε υποστήριξα με το Ρουχ-Αλ-Κούντους [το Γαβριήλ – το Άγιο Πνεύμα], για να μιλήσεις στους ανθρώπους από το λίκνο (για να υπερασπιστείς τη μητέρα σου όταν την κατηγορήσαν οι εβραίοι ότι είσαι προϊόν μοιχείας) και (αργότερα) όταν ήσουν ώριμος (δηλαδή όταν ξεκίνησες την Αποστολή σου), (για να τους προσκαλέσεις στη θρησκεία του Αλλάχ). Και όταν σου έμαθα τη γραφή και τη Σοφία, την Τορά και το Ιν-τζίλ (το Ευαγγέλιο), και όταν έφτιαξες από πηλό τη μορφή ενός πουλιού, με την άδειά Μου, και φύσηξες και αυτό έγινε -με την άδειά Μου- ένα πουλί, και όταν γιάτρεψες τους εκ γενετής τυφλούς καθώς και τους λεπρούς –με την άδειά Μου-, και όταν ανέστησες τους νεκρούς -με την άδειά Μου-, και όταν εμπόδισα τα παιδιά του Ισραήλ από σένα (όταν αυτοί αποφάσισαν να σε σκοτώσουν) αφού ήρθες σε αυτούς με ξεκάθαρες αποδείξεις και οι άπιστοι ανάμεσά τους είπαν: Αυτά δεν είναι παρά φανερή μαγεία. »

(Ιερό Κοράνιο 5:109-110)

Δεν καταγράφονται όλα αυτά τα θαύματα στα επιλεγμένα Ευαγγέλια, τα τέσσερα Ευαγγέλια που περιέχονται στη Χριστιανική Βίβλο.

Το γεγονός πως ο Ιησούς μίλησε ενώ ήταν ακόμη μωρό δεν αναφέρεται πουθενά στη Βίβλο. Αυτό δεν πρέπει να

μας προκαλεί έκπληξη καθώς κανένα από τα Ευαγγέλια δεν μπορεί να ισχυριστεί πως κάλυψε κάθε γεγονός της ζωής του Ιησού. Αντίθετα, το Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο προσπαθεί να υπογραμμίσει πως τα γεγονότα ήταν υπερβολικά πολλά ώστε να καταγραφούν.

Ομοίως, το θαύμα κατά το οποίο έδωσε ζωή σε ένα πουλί φτιαγμένο από πύλο δεν μαρτυρείται στη Χριστιανική Βίβλο. Ούτε αυτό πρέπει να μας προκαλεί έκπληξη. Είναι προφανές πως οι συγγραφείς των Ευαγγελίων μπορούσαν να καταγράψουν μόνο την παράδοση που ήταν διαθέσιμη σε εκείνους. Επιπλέον, δεν μπορούσαν να καταγράψουν όλα όσα γνώριζαν για τον Ιησού γιατί έγραφαν πάνω σε παπύρους που ήταν πολύ περιορισμένοι σε μήκος.

Αυτό που αξίζει να σημειώσουμε εδώ είναι πως ο Προφήτης Μωχάμμαντ, ειρήνη και οι ευλογίες του Αλλάχ επ' αυτού, ήταν αρκετά ειλικρινής ώστε να διαδώσει αυτήν την πληροφορία σχετικά με τον Ιησού. Η θρησκεία που έστειλε ο Θεός με τον Μωχάμμαντ αρνείται τη θεϊότητα του Ιησού. Σήμερα υπάρχουν πολλοί χριστιανοί οι οποίοι στην πραγματικότητα δεν πιστεύουν στον χριστιανισμό, λέγοντας ότι η χριστιανική πίστη δεν απαντάει στις λογικές ερωτήσεις τους με λογικές απαντήσεις, και έτσι φτάνουν στο άλλο άκρο ώστε όχι μόνο να απορρίπτουν την θεϊότητα του Ιησού, αλλά και να τον απορρίπτουν από Προφήτη ή Αγγελιαφόρο του Αλλάχ. Εφόσον οι Χριστιανοί κοίταξαν τα θαύματα του Ιησού ως απόδειξη της θεϊότητάς του, μπορεί να περιμένουμε πως

κάθε άνθρωπος που προσπαθεί να αρνηθεί τη θειότητα του Ιησού δεν θα ενημέρωνε τους ανθρώπους για τα θαύματα που δεν ήταν ήδη γνωστά σε εκείνους. Μπορεί ακόμη και να προσπαθούσε να διαψεύσει ορισμένα από τα θαύματα που καταγράφονται στα Ευαγγέλια. Από την άλλη, ο Προφήτης Μωχάμμαντ (ειρήνη και οι ευλογίες του Αλλάχ επ' αυτού) μας μεταδίδει το μήνυμα που παρέδωσε σε εκείνον ο Αλλάχ.

Ο Αλλάχ μας λέει την αλήθεια χωρίς φόβο. Οι άνθρωποι που προσπαθούν να κερδίσουν οπαδούς μας λένε μόνο όσα χρειάζονται για να μας κερδίσουν. Συνήθως παρακρατούν πληροφορίες που μπορεί να οδηγήσουν σε αντίθετα αποτελέσματα. Από την άλλη, ο Αλλάχ μας ενημερώνει για τα θαύματα του Ιησού, ακόμη κι αν οι άνθρωποι χρησιμοποιούν αυτήν την πληροφορία για να υποστηρίξουν την προηγούμενη δέσμευσή τους στο δόγμα της θειότητας του Ιησού. Ο Αλλάχ δε χρειάζεται να κερδίσει οπαδούς. Όσοι λατρεύουν τον Αλλάχ το κάνουν για δικό τους όφελος. Και όσοι λατρεύουν ψεύτικους θεούς το κάνουν σε βάρος τους.

Αυτό, όμως, στο οποίο δίνει έμφαση ο Αλλάχ είναι ότι τα θαύματα του Ιησού δεν αποδεικνύουν πως ήταν θεός. Τα θαύματα που τελούσε ήταν σημάδι, απόδειξη πως ήταν ο Αγγελιαφόρος του Θεού. Τα τέλεσε με τη βοήθεια και την άδεια του Θεού. Όσοι χρησιμοποιούν τα θαύματά του ως απόδειξη της θειότητάς του, επιλέγουν να ξεχάσουν την

ακόλουθη ρήση του Ιησού: *«Δεν μπορώ εγώ να κάνω τίποτε από τον εαυτό μου.»* (Κατά Ιωάννην 5:30)

Ξεχνούν επίσης και τη δήλωση του Πέτρου: *«Άνδρες Ισραηλίτες, ακούστε τούτα τα λόγια· Ποιος ήταν ο Ιησούς ο Ναζωραίος σας το απέδειξε ο Θεός με τα θαύματα και τα καταπληκτικά έργα που έκανε μέσω αυτού αναμεσά σας.»* (Πράξεις 2:22).

Αυτά τα χωρία δηλώνουν πως ο Ιησούς δεν έκανε από μόνος του θαύματα. Αυτά, αντίθετα, πραγματοποιούνταν με την άδεια του Θεού. Ο Αλλάχ μας το υπενθυμίζει αυτό. Ο Ιησούς συνεχώς επαναλάμβανε στο κοινό του πως τα θαύματα που τελούσε ήταν με την άδεια του Θεού.

« Ω, λαέ της Βίβλου (Εβραίοι και Χριστιανοί)! Τώρα ήρθε σε σας ο Αγγελιαφόρος Μας (ο Μωχάμμαντ) εξηγώντας σας πολλά απ' όσα κρύβατε από τη Γραφή και περνούσε πολλά (δηλ. άφηγε χωρίς εξήγηση ό,τι δε χρειαζόταν να εξηγηθεί). Πράγματι, έχει έρθει σε σας από τον Αλλάχ ένα φως (ο Προφήτης Μωχάμμαντ) και ένα σαφές Βιβλίο (το Ιερό Κοράνιο). ✨ Με το οποίο ο Αλλάχ καθοδηγεί όλους όσους επιζητούν την Ευαρέστησή Του στο δρόμο της ειρήνης (και της ασφάλειας), και με τη Βούλησή Του τους βγάζει από το σκοτάδι στο φως και τους καθοδηγεί σε έναν Ίσιο Δρόμο. »

(Ιερό Κοράνιο 5:15-16)

